

மல்கை

ஆசிரியர்: மிடாமினிக் ஜீவா

பேராசிரியர் பல்கலைக் கழக உபவேந்தர்
எச்.அபயகுணவர்தூதன் அவர்கள் மல்கை ஆசிரியரைக்
கௌரவித்து, பொன்னாடை போட்டு, விருது வழங்கும் காட்சி

இலங்கையில் நூல்கள் விநியோகம், விற்பனை, ஏற்றும்த், இறக்குமத்,
பதிப்புத் துறையில் புதியதோர் சகாப்தம்.

அன்புடன் அழைக்கிறது

சேமமடு பொத்தகசாலை

CHEMAMADU BOOK CENTRE

Telephone : 011 - 2472362

Fax : 011 - 2448624

E-mail : chamamadu@yahoo.com

UG 49, 50. People's Park, Colombo - 11. Sri Lanka

தமிழ்நாட்டில் பதிப்புத்திறை, விற்பனைத்திறை
முன்னோடிகள், விசை முகவர்கள்.

■ க.சச்சிதானந்தன் - காந்தளகம், சென்னை - 02.

தொ.பே. : 044 - 28414505

E-mail : tamlinool@data.in

■ கோ.இளவழகன் - தமிழ்மண் பதிப்பகம், சென்னை - 17.

தொ.பே. : 044 - 24339030

E-mail : ta-pathippagam@yahoo.co.in

அனைத்து வெளியீடுகளையும் எம்மிடம்

பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

மல்லிகை

'ஆடுதல் பாடுதல் சித்திரம் கவி
ஆதியினைய கலைகளில் உள்ளம்
சுடுபுடென்றும் நடப்பவர் பிறர்
சுன் நிலைகண்டு
துள் ஓர்வர்'

உலகம் பராகுமன்ற வரலாற்றிலேயே,
இலங்கை நாடாளுமன்றத்தில் மாதிரி
தன் ஓர் இலக்கியச் சூழிகை விதந்து
பாராட்டப் பெற்ற பெருமதி மிக்க சம்பவம்
இடம்பெற்றது. குங்கு பாராட்டப்பட்ட
சூழிகை மல்லிகை. இதனை நாடாளு
மன்றப் பதிவேடான ஓன்ஸார்ட்
(04.07.2001) பதிவு செய்ததுடன் எதிர்காலச்
சந்ததியினருக்காக ஆவணப்படுத்தியு
முள்ளது.

50 - வது ஆண்டை

நோக்கி...

மார்ச்

334

'Mallikai' Progressive
Monthly Magazine

படைப்பாளிகளின்
புதிய ஆக்கங்களை
மல்லிகை எதிர்பார்க்கின்றது.

201/4, Sri Kathiresan St,
Colombo - 13.
Tel : 2320721
MallikaiJeeva@yahoo.com

இந்த இதழ்
மார்ச் இதழ்!

42ஆவது ஆண்டு மலரை வெளியிடு
வதற்காக நாம் அகர உழைப்பு உழைக்க
வேண்டியிருந்தது.

எனவே நாட்கள் வேகமாக நகர்ந்து
விட்டன. இந்தச் சூழ்நிலையில் பெப்ரவரி
மாதம் கடந்து போய்விட்டது. இதைக்
கவனத்தில் கொண்டு, பெப்ரவரி மாத
இதழை நிறுத்தி, மார்ச் மாத இதழாக
இந்த இதழை வெளியிட முன்
வந்துள்ளோம்.

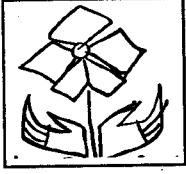
இந்தத் தொடர் மாத இதழ் இடை
நடுவில் மாற்றியமைக்க வேண்டிய சூழ்
நிலை தவிர்க்க முடியாமல் எம்மிது
திணிக்கப்பட்டு விட்டது.

வாசகர்கள், குறிப்பாகச் சந்தா
தாரர்கள் நமக்கேற்பட்டுவிட்ட இந்தக்
கால இடைஞ்சலைக் கவனத்தில்
கொள்ள வேண்டும் எனக் கேட்டுக்
கொள்ளுகின்றோம்.

மட்டுப்படுத்தப்பட்ட உழைப்பையே
மூலதனமாகக் கொண்டு இயங்கிவரும்
மல்லிகை போன்ற சிற்பநூல்களுக்கு இப்
படியான தற்காலிக கால நெருக்கடிகள்
வந்து வந்து போவது அப்படியொன்றும்
அதிசயமானதுமல்ல!

வாசகர்கள் எமது இந்த வெளி
யீட்டுக் கஷ்டத்தைப் புரிந்து கொள்ள
வேண்டும் எனத் தயவாகக் கேட்டுக்
கொள்ளுகின்றோம்.

- ஆசிரியர்

இந்த நாட்டு ஊடகங்களும் நமது நாட்டு எழுத்தாளர்களும், கலைஞர்களும்.

முதலில் நமது நாட்டு ஊடகத்துறையினருக்கு - பத்திரிகைகள், வானொலி, தொலைக்காட்சி - எமது மனமார்ந்த நன்றிகளையும், பாராட்டுக்களையும் தெரிவிப்பதில் மனநிறைவடைகின்றோம்.

ஒப்பீட்டு முறையில் பார்த்தால் கூட, தமிழகத்து ஊடகத்துறையினர் சினிமாக்காரிகளுக்கும், அரசியல்வாதிகளுக்கும் கொடுத்துவரும் அத்தீத முக்கியத்துவத்தை எம்மால் சீரணிக்க இயலவில்லை. அதிலும் தொலைக்காட்சி ஆட்சி தமிழில் புகுந்ததன் பின்னர், தமிழ், தமிழாகவே இல்லாமல் வேறெங்கோ பிரயாணப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது. இளந்தலைமுறையினரின் சிந்தனையே திரிபுபடுத்தப்படுகின்றது.

சென்னையில் வெளிவரும் பிரபல தினசரி ஒன்று கொட்டை எழுத்தில் பரபரப்பாக ஒரு செய்தியைச் சமீபத்தில் வெளியிட்டிருந்தது. 'நடிகை கர்ப்பமானாள். இயக்குநர் கைது செய்யப்பட்டார்!'

எப்படி இருக்கிறது தமிழ்நாட்டின் செய்திப் பரிவர்த்தனை!

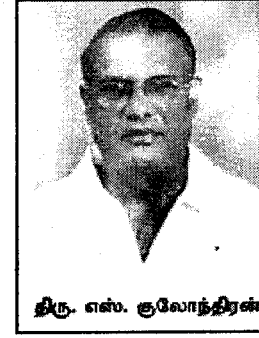
இத்தனைக்கும் இவை நமது நாட்டின் வர்த்தக இறக்குமதிச் சரக்குகள்!

இந்தப் பின்னணியில்தான் நாம் நமது நாட்டு ஊடகத்துறை வெளிப்பாடுகளை வெகு உன்னிப்பாகக் கவனித்து வருகின்றோம். பொறுப்புணர்ச்சியுடன், எதிர்காலத் தலைமுறையினரின் ஆரோக்கியமான செயலாக்கத்தை நோக்கமாகக் கொண்டு செயற்பட்டு வருவதையிட்டு நாம் மெய்யாகவே மகிழ்ச்சியடைகின்றோம். பெருமிப்படுகின்றோம்.

இந்த நாட்டுக் கலைஞர்களின் கலை, இலக்கிய வெளிப்பாடுகளுக்கு - நிகழ்ச்சிகளுக்கு - நமது நாட்டுப் பத்திரிகைகள், வானொலி, தொலைக்காட்சி ஊடகங்கள் காட்டி வரும் முன்மாதிரியான உற்சாகம் நிரம்பிய உந்துதல் வெளிப்பாடுகளுக்கு கலைஞர்கள், எழுத்தாளர்கள் சார்பில் நமது வந்தனங்களைத் தெரிவிப்பதில் மனநிறைவடைகின்றோம்.

இவைகள் இன்று செய்துவரும் வெளியீட்டுச் சேவை வெறும் செய்திப் பரிவர்த்தனையாக மாத்திரம் சாதாரணர் கண்களுக்குத் தென்படலாம். இதைச் சாதாரணர் சாதாரணமாகவே எடுத்துக் கொள்ளலாம்.

நாளை என்றொரு காலம் வரும். அப்பொழுது இவர்கள் இன்று செய்துவரும் எழுத்துச் சேவை வரலாறாகப் போற்றிப் புகழப்படும் என்பது என்னவோ உண்மை!

திரு. எஸ். சூலேந்திரன்

மல்லிகைப் பந்தலின் கொடிக்கால்கள்.

- டொமினிக் ஜீவா

இந்திய இராணுவம் யாழ்ப்பாணத்தைக் கைப்பற்றி, ராணுவ நிர்வாகம் நடத்திக் கொண்டிருந்த காலகட்டம்.

யாழ்ப்பாண நகரமே முற்றுகையிடப்பட்டிருந்த வேளை. நகரம் இயங்காமல் ஸ்தம்பித்துப் போயிருந்த காலகட்டம். பொதுமக்கள் நகரை நோக்கி வருவதற்கே அஞ்சி, ஒடுங்கியிருந்த காலகட்டச் சூழ்நிலை!

நகரில் முக்கிய பகுதியில்தான் மல்லிகைக் காரியாலயம் இருக்கின்றது. வீடும் புகையிரத நிலையத்திற்கு முன்னால். நகரம் பாதுகாப்பு வலையத்திற்குள் முற்றுகையிடப்பட்டிருந்த வேளை.

எனவே, பல வழிகளிலும் ஒடுக்கப்பட்டு, தினசரி இயக்கத்தே ஸ்தம்பித்துப் போய் வாழாவிருந்த சூழ்நிலை. மல்லிகை உட்பட, அச்சப் பிரகர சாதனங்கள் வெளிவர மறுக்கப்பட்டிருந்த அந்த வேளையில், நான் எனது பிரசித்தி பெற்ற 'ஹோட்டின் ஹோல்' சைக்கிளை மிதித்துக்கொண்டு காலை ஏழுமணிக்கு மல்லிகைக்குத் தினசரி வந்துவிடுவேன். மல்லிகைக்கு ஒருநாள்கூட நான் வரத் தவறியதில்லை. வழியில் மூன்று இடங்களில் 'செக் பொயின்'டைத் தாண்டி இறங்கி, ஏறித்தான் வந்து சேரவேண்டும்.

என்னைத் தொடர்ந்து அச்சக்கோப்பாளர் சகோதரர் சந்திரசேகரமும் உரும்பிராயிலிருந்து வந்துவிடுவார். ஒரு வேலையுமே இல்லை. பிறச்சூழ்நிலையில் வேலை செய்ய முடியவில்லை. மல்லிகையைத் தேடி ஒரு 'குஞ்சு குருமானும்' வருவதாகவில்லை. ஒரே வெறுமை படர்ந்த வெறுமை நிலை.

இந்தப் பின்னணிச் சூழ்நிலையில் கிழமைக்குக் கிழமை வெள்ளிக்கிழமை நாட்களில் ஒருவர் என்னைத் தேடி வருவார். அவர்தான் திரு. எஸ்.சூலேந்திரன் அவர்கள்.

பக்கத்தையுள்ள வண்ணார் பண்ணைச் சிவன் கோயிலில் மல்லிகைக்காக அர்ச்சனை செய்து, அந்த அர்ச்சனைப் பிரசாதங்களுடன் வெகு பவ்வியமாகப் படியேறி வந்து என்னிடம் அவற்றை ஒப்படைத்து மகிழ்வார். திருநீரை எடுத்து எனது நெற்றியில் பூசிவிடுவார். கையெடுத்துக் கும்பிடுவார்.

எனக்குத் தேகமோடிப் புல்லரிக்கும்.

அவர் என்னிடம் ஒப்படைத்த பொருட்களில் மடித்த வெற்றிலை ஒன்றும் காணப்படும். விரித்துப் பார்த்தால் புத்தம் புது நூறு ரூபாய்த் தாளொன்றும் என்னைப் பார்த்துப் புன்னகைக்கும்.

அந்த இக்கட்டான காலகட்டத்தில் அந்த அன்பளிப்பு மிகப் பெரிய பொருளாதாரப் பாதுகாப்பு மல்லிகைக்கு. இத்தகைய மகத்தான நல்ல உள்ளங்களை மல்லிகை சுவீகரித்துக் கொண்டிருப்பது தான் மல்லிகையின் மிகப் பெரிய பலங்களில் ஒன்று. ஆதாரப் பலமே அதுவேதான்!

அட்டையில்...

பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத் தமிழ் சங்கத்தின் வருடாந்தக் கலைவிழா 07.01.2007 அன்று தமிழ்த்துறைத் தலைவர் கலாநிதி. துரை.மனோகரன் தலைமையில் நடைபெற்ற போது இலங்கையின் மூத்த முற்போக்கு எழுத்தாளரும், மல்லிகை ஆசிரியருமான தோழர் டொமினிக் ஜீவாவின் ஆக்க இலக்கியப் பணிக்காகவும், மல்லிகையைத் தொடர்ந்து வெளிக்கொணர்ந்து இலங்கையின் இலக்கியச் செழுமைக்கு வளம் சேர்த்து வருவதற்காகவும் பேராதனைப் பல்கலைக்கழக உபவேந்தர் எச்.அபயகுணவர்த்தன அவர்களால் பொன்னாடை போர்த்தி, விருது வழங்கிக் கௌரவிக் கப்பட்டார்.

அருகில் தமிழ்ச் சங்கத் தலைவர் எஸ்.சுதாகரன், பேராசிரியர் க.அருணாசலம், கலாநிதி துரைமனோகரன் ஆகியோர் காணப்படுகின்றனர்.

- படம் : கண்டி ராமன்

மல்லிகை 42ஆவது

ஆன்டு மலர்

வெளியீடு

- கே.பொன்னுத்துரை

ஈழத்து இலக்கிய உலகில் கடந்த நான்கு தசாப்த காலங்களுக்கு மேலாக மணம் பரப்பி வரும் மல்லிகையின் 42வது ஆண்டு மலரின் வெளியீடு 17.02.2007 ஆம் திகதி கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்க மண்டபத்தில் நடைபெற்றது.

இம்மலர் வெளியீட்டில் ஓர் புதுமையைக் காணமுடிந்தது. தலைமை இளைய அப்துல்லாஹ், பேச்சாளர்கள் வீ.தனபாலசிங்கம், இளையதம்பி தயானந்தா, விரிவுரையாளர் ஸ்ரீ பிரசாந்தன். இப்படி அனைவரும் இளைய தலைமுறையினர். தலைமையுரையில் இளைய அப்துல்லாஹ் இந்த 80 வயதிலும் ஜீவா அய்யாவின் ஓர்மத்தை பார்த்த பிறகு தானும் 80 வயதுக்கு மேல் வாழ்ந்து ஈழத்து இலக்கிய உலகிற்குப் பங்களிப்புச் செய்ய வேண்டும் எனவும், கொப்பித் தாள்களில் மல்லிகை வெளிவந்தபோது நான் வாசகனாக இணைந்து கொண்டபின் அதன் வளர்ச்சி; இலக்கிய பங்களிப்பு என்பது பிரமிக்க வைக்கிறது. இன்று வெளியிடப்படும் மல்லிகையின் 42வது மலர் கணினியில் மிக அழகாகவும், அதேநேரம் கனதியான ஆக்கங்களைக் கொண்டும் வெளிவந்திருப்பது பாராட்டத்தக்கது எட். றார்.

தினக்குரல் பிரதம ஆசிரியர் வீ.தனபாலசிங்கம், நான் மேடைகளில் அதிகம் பேசி பழகாதவன். இருந்தும் ஜீவா அய்யா டெலிபோனில் மல்லிகையின் ஆண்டு மலர் வெளியீட்டில் கலந்துகொண்டு பேச வேண்டுமென்றார். அந்த வகையில் கலந்துகொண்டு சில கருத்தினை சொல்லவிழைகிறேன். மல்லிகை கஸ்தூரியார் விதியில் இயங்கிய காலம்கொண்டு அதன் வாசகனாக இருந்து அவதானித்தவன் என்றவகையில் அதன் ஆரம்பத்திலிருந்து கருத்தியல் ரீதியாக எவ்வித மாற்றங்களின்றித் தொடர்ந்து முன்னெடுப்பது எம்மைப் போன்றவர்களுக்கு நிறைவைத் தருகிறது. இந்த வயதிலும்

தான்கொண்ட கருத்தியலுக்காக அயராது இலக்கியம் படைக்கும் மல்லிகை ஜீவாவின் பணி மேலும் சிறக்க வாழ்த்து கிறேன் என்றார்.

இளையதம்பி தயானந்தா உரையாற்றுகையில்; “போய்ச் சிரை” என்ற காரணத்தால் கத்தியைப் பிடிக்காது பேனாவைப் பிடித்த ஜீவா இன்று 80வது வயதில் அந்த வார்த்தையை மனதில் இருத்திக் கொண்டு இலக்கியம் படைக்கும் வெறி அவரை எங்கோ கொண்டு சென்று விடுகிறது. பஞ்சமர் பற்றியும், மல்லிகை ஜீவாவின் வாழ்வுப் பணி பற்றியும் புலமைசார் சமூகம் ஆய்வுகள் மேற்கொள்ள வேண்டும். யாழ் சமூகத்தின் இன்றைய நிலையை அந்தப் புலமைசார் சமூகம் நிச்சயம் பதிவு செய்தாக வேண்டும். சிறுசஞ்சிகையான மல்லிகையின் வாசிப்புப் பரப்பு விரிந்து செல்வதே இதற்குக் காரணமாகும்.

விரிவுரையாளர் ஸ்ரீ பிரசாந்தன் கருத்துரைக்கையில்; இன்றைய ஈழத்து இலக்கிய உலகின் மூத்தவர் என்று கூறக்கூடிய டொமினிக் ஜீவா தலைமுறை இடைவெளி வேறுபாடுகள் பார்க்காது அனைவரையும் அணைத்து குடும்ப உறவை வளர்ப்பது போல் மல்லிகை இதழைக் கொண்டு செல்கிறார். எங்கே கண்டாலும், “என்ன தம்பி எழுதுவது இல்லை. ஏதாவது எழுதும்” என்று ஓர் தந்தை போல் அன்புக் கட்டளையிடும் பண்பு - பிரதேச வேறுபாடுகளின்றி தீவிர இலக்கியப் பணியை மேற்கொள்ளும் அணுகுமுறை எழுத்தாளர் எல்லோரையும் அவரின் குடும்ப உறவாகக் கருதுவது மனதிற்கு இதமானதாக இருக்கிறது என்றார்.

எங்கிருந்தாலும் கலை இலக்கியவாதிகளை அரவணைக்கும் புரவலர் அல்ஹாஜ் ஹாஷிம் உமர் முதற்பிரதியைப் பெற்றுக் கௌரவித்தார்.

மலரைப் பொறுத்தவரையில் முதலில் அட்டைப்படம் நவீன சிந்தனைக்கு வித்திடுகிறது. ஆசிரியர் தலையங்கத்தில் மனித குலமே விக்கித்துப்போய்விட்ட சதாம் உசேனின் சிரசேதத்தைக் கண்டித்து எழுதியுள்ளார். சிறுகதைகளைப் பொறுத்தவரையில் மாதுமை சிவசுப்பிரமணியம், இளைய அப்துல்லாஹ், எஸ்.முத்துமீரான், மு.பஷீர், இணுவில் உத்திரன், த.சிவசுப்பிரமணியம், ப.ஆபீன், கெகிராவ ஸஹானா, சுதாராஜ் உட்பட இன்னும் பலர் மலருக்கு அணி சேர்த்துள்ளார்கள். க.சட்டநாதன், கனிவுமதி, வஸிம் அக்ரம், இனியவன், இசாறுதின், கலாமணி, ஸ்ரீ பிரசாந்தன் ஆகியோரின் கவிதைகளும், செங்கை ஆழியான், செ.யோகராஜா, கே.எஸ்.சிவகுமாரன் ஆகிய பல பிரபலங்களின் கட்டுரைகளையும், கலை இலக்கிய வளர்ச்சியில் கணினியும், இணையமும் என்ற தலைப்பில் மேமன்கவியின் கட்டுரையும், ஈழத்தின் இணைய நூலகத்தின் மூலம் கோபி, மதுரண்யா, மயூரன் ஆகியோரின் கணினி சம்பந்தமான கட்டுரைகள் என்பவற்றின் மூலமாக மல்லிகை இந்த 21ஆம் நூற்றாண்டில் தன்னை நவீனப்படுத்த முனைவது தெரிகிறது.

மாத்தளை இலக்கிய ஆர்வலர் பிரமுகமதுவின் கூற்றுப்படி இலக்கிய உலகின் பிரம்மரிஷியாக வலம்வரும் டொமினிக் (மல்லிகை) ஜீவாவின் கரத்தை மேலும் பலப்படுத்துவோம். ⑤

மல்லிகையினதும் அதன் ஆசிரியரினதும் இலக்கியத் தகைமையை நாடாளுமன்ற 'ஷாஃசாட்டிஸ்' பதிய வைத்தவரின் கடிதம்.

மல்லிகையின் 42வது ஆண்டு மலர் இன்று காலை என் கரங்களில் பூத்தது.

மலரைப் பார்த்து என் முற்றத்து மல்லிகைகளும் பூத்தன. என் சுற்றத்தில் மணம் கமழ்ந்து மணம் வீசியது. எங்கும் பூ மணம் கமழ்கிறது.

“உலகப் பாராளுமன்ற வரலாற்றிலேயே இலங்கை நாடாளுமன்றத்தில் மாத்திரம்தான் ஓர் இலக்கியச் சஞ்சிகை விதந்து பாராட்டப்பட்ட பெறுமதி மிக்க சம்பவம் இடம்பெற்றுள்ளது. அங்கு பாராட்டப்பட்ட சஞ்சிகை மல்லிகை. இதனை நாடாளுமன்றப் பதிவேடான ஹன்சார்ட் (04.07.2001) பதிவு செய்ததுடன் எதிர்காலச் சந்ததியினருக்காக ஆவணப்படுத்தியுள்ளது” என்ற தாங்கள் ஒவ்வொரு மலரிலும் முதல் பக்கத்தில் கட்டம் போட்டு பிரசுரித்து வரும் வாசகத்தைப் பார்த்து வாசித்து வாசித்து அக மகிழ்வதில் முதல்வன் நான். திங்கள் தோறும் வாச மல்லிகையை நுகரும் உங்கள் அபிமான வாசகர்கள் இந்த வரலாற்று உண்மையை நித்தம் தம் மன ஏட்டில் பதிவு செய்து கொள்வார்கள் என்பதில் சந்தேகம் இல்லை.

இந்த வாசகத்தின் சொந்தக்காரன் அடியேன் என நினைக்கையில் எனக்குத்தான் எவ்வளவு மகிழ்ச்சி தெரியுமா? இலக்கிய வரலாற்றில் தனி மனிதனாக நின்று சாகசம் புரிகின்ற உங்களுக்கு என்னால் அளிக்க முடிந்த ஒரு சிறு கைம்மாறு இது.

நான் பாராளுமன்ற ஆசனங்களை அலங்கரிப்பதை விட மல்லிகையின் அலங்காரத்தை ஆட்சி மன்ற ஆசனங்களில் படரச் செய்துவிட்டேன் என்பதில் எனக்கு என்னவோ ஒரு தனியான மகிழ்ச்சி.

அன்று 42வது மல்லிகை தமிழ்ச் சங்கத்தில் மணம் பரப்பிய பொழுது அந்த வாசனையை நுகரும் பாக்கியம் எனக்குக் கிட்டவில்லை. அது என் துரதிர்ஷ்டம். உத்தியோகப்பூர்வ வேலைப்பழு, என்னை எங்கேயோ அழைத்துச் சென்று அலைக்கழிக்கச் செய்துவிட்டது. 42வது மல்லிகையின் வாசனையை நான் அன்று நுகர முடியவில்லை.

தங்களின் நீண்ட, நெடிய, செழுமையான, வளம் மிக்க, வாத்தல்யமிக்க பயணத்தின் தொடக்க சங்கிலியிலிருந்து இறுதிவரை கண் இடை கொட்டாது பார்த்துப் பரவசதுறுகிறவன் நான்.

மல்லிகையோடு உங்கள் வாழ்வும் மலர சிறக்க உரமூட்டுவோம், நீர்ப்பாய்ச்சுவோம்!

அல்ஹாஜ். ஏ.எச்.எம்.அஸ்வர்

அவனை நினைத்து அவள் கரும் நோன்பு இருக்கத் தீர்மானித்தாள். கேதார கௌரி நோன்பு தனது விரதத்துக்கு உசிதமானதென அவள் முடிவு செய்தாள். காப்பு விரதம் என்றும் அதனைப் பெயரிட்டு அழைப்பார்கள். பெண் உபவாசம் இருந்து கையில் காப்புக் கட்டிக்கொள்ளும் விரதம் அது. யாரை நினைந்து ஒரு பெண் காப்புக் கட்டிக் கொள்ளுகின்றாளோ, அவனை அந்த நோன்பு எப்பொழுதும் பாதுகாத்து வரும். தனக்காக அன்றித் தனக்குரியவனுக்காகப் பெண்ணானவள் தன்னை வருத்தி அந்த நோன்பை நோற்கின்றாள். அது சாதாரணமான ஒரு விரதமல்ல! மிக்க மேன்மையான நோன்பு. அற்ப மானுடர்கள் அனுஷ்டித்த நோன்புமல்ல. பரமசிவனை நெஞ்சில் நினைந்து பார்வதி தேவியார் முதன் முதலில் தவமிருந்து நோற்ற மகிமைக்குரியது.

அந்த நோன்பு பிறந்ததற்கொரு கதை உண்டு.

பரமசிவன் தன் பக்த கோடிகள் சிரம மின்றித் தங்களைத் தரிசிக்கும் பொருட்டு ஒரு தேவசபையை நிறுவு, மேன்மை மிக்க அந்தச் சபையில் நாரதர் முதலிய தேவர்கள் தேவ வாத்தியங் களால் திவ்விய கானங்களை இசைக்க, நந்தி தேவர் மத்தளம் அடிக்க, ஊர்வசி, மேனகை முதலான நடன நங்கையர்கள் மனங்கவர் கிருத்தியங்களை ஆட, அவர்களுள் மிக்க செளந்தரிய வதியான ஆடலரசி ரம்பையானவள் ரம்மியமான அநேக நாட்டியங்களிலும் நடித்துக் காண்பித்தாள். அத்தருணம் அவள் பேரெழிலிலும், சிருங்காரம் பெருகும் நாட்டிய அடவுகளிலும் ஈடுபாடு கொண்டு திளைத்துத் தம்முணர்வு அழிந்து தம்மை முற்றாக மறந்து அவையோர் தேன் உண்ட வண்டுகளாகக் கிறங்கிக் கிடந்தனர்.

அது கண்டு மனம் பொறுக்காத பிருங்கி மஹரிஷி உள்ளத்தில் பொறாமைத் தீ முண்டது. கேவலம்! பெண்ணொருத்தியின் நளினம் கண்டு இந்த அவையினர் அவளை ஆராதனை செய்கின்றார்கள் எனத் தன்னுள் எள்ளி நகைத்தார். பரமசிவனின் அந்தரங்க பக்தரான அவர் உடனே எழுந்து சிவசந்நிதானத்தில் பக்தியுடன் விசித்திர மான ஒரு விகட நாட்டியத்தை ஆடிக் காட்டினார். அந்த நாட்டியம் கண்டு எல்லோரும் ஆச்சரியமுற்றுச் சந்தோஷித்து நகைத்து ஓசை எழுப்பினர். நாட்டிய மாது ரம்பையைத் தான் ஜெயித்து விட்டதான இறுமாப்பு அப்பொழுது மஹரிஷிக்கு உண்டானது. அவர் வெற்றிப் பெருமிதத்துடன் ஆனந்தக் களிப்பினால் பெண்ணான பார்வதியை நீக்கிப் பரமசிவத்தை மாத்திரம் சுற்றி வலம் வந்து நமஸ்கரித்தார். அவர் செயலால் பார்வதியார்

உள்ளம் கனன்று, அபவாதம் புரிந்த மஹரிஷியின் கர்வத்தை அடக்கி வைக்கச் சித்தங் கொண்டு அவர் சரீரத்தி லுள்ள தமது சக்தியைத் தாமே மீளப் பெற்றுக் கொண்டார்.

தனது பக்தன் எழுந்து நடப்பதற்கும் வலுவின்றித் தளர்ந்து தள்ளாடுவது கண்டு, பரமசிவன் அவர் மீது கருணை கூர்ந்து ஊன்றுகோல் ஒன்றினை அவருக்கு அருளினார். சிவனாரின் செயல் பார்வதியாருக்கு அடங்காத சினத்தை மூட்ட, அவர் உடனே கைலை விட்டகன்று பூலோகத்துக்கு விரைந்தார். வால்மீகி முனிவர் ஆச்சிரமம் அமைந்த நந்தவனத்துக்கு எழுந்தருளினார். வால் மீகி முனிவர் பார்வதிதேவியைக் கண்டு வணங்கிய பின்னர், அவர் வழங்கிய நல்வாக்குக்கு அமையத் தேவியார் அனுஷ்டித்த விரதமே இந்தக் கேதார கௌரி நோன்பு.

புரட்டாதி மாதச் சுக்கில பட்சத் தசமி தொடங்கி ஐப்பசி மாதம் கிருஷ்ண பட்சம் தீபாவளி அமாவாசை வரை இருபத் தொரு தினங்கள் பார்வதி தேவியார் நோன்பிருந்தார். தேவியாரின் தவ வலிமையினால் பரமசிவனார் பூலோகத் துக்கு எழுந்தருளி, தேவியார் வேண்டும் வரம் யாதென வினவ, தேவியாரோ பரம சிவன் சரீரத்தில் தனக்கு அர்த்தம் வேண்டுமென வணங்கி நின்றார். தேவி யார் வேண்டுவதைப் பரமசிவன் அருள் பாலிக்க, தேவியார் அர்த்த நாரீஸ்வரராய் சிவன்பாகம் இடம் கொண்டார். பரமனை வழிபடும் பக்தகோடிகள் பார்வதியையும் நமஸ்கரிக்க வேண்டிய மூலவரானார்.

அவமதிக்கப் பெற்ற பெண்மையின் கலகக் குரலாக பார்வதியாரின் குரல் முதன் முதலில் எழுந்து, அவர் அதனால் அடைந்த பேறுதான் அர்த்தநாரீஸ்வர வடிவம்.

உமையவள் நோற்ற இந்த நோன் பினை முறையாக அனுஷ்டித்தவர்கள் உள்ளத்தில் எண்ணியதை எண்ணிய வண்ணம் எய்துவர். மணமான மங்கை யார் மணாளனின் நலம் வேண்டி நோன் பிருந்து காப்பணிவர். கன்னியர்கள் தமக் கொரு நல்ல வரன் வேண்டி விரதம் இருந்து காப்புக் கட்டிக் கொள்வார்கள்.

அவனுக்காகத் தவம் இருந்து நோற்க அவள் ஆரம்பித்தாள்.

ஆண் குழந்தை ஒன்று அவள் வயிற்றில் வந்து அவதரித்த பின்னர்தான் அந்த எண்ணம் அவளுக்கு நெஞ்சில் உதயமானது. மணமாகி ஐந்து ஆண்டு கள் கழிந்த பின்னரும் தாயாகும் பாக் கியம் அவளுக்கு வந்து விடவில்லை. ஆறாவது ஆண்டில் மகன் பிறந்தான். அதன் பின்னர் அவள் காப்பு விரதம் அனுஷ்டிக்க ஆரம்பித்தாள்.

கௌரி காப்பு இருபத்தொரு தினங்கள் நியமமாக அனுஷ்டிக்க வேண்டிய விரதம். அதனைச் சிலர் மூன்று நாட்கள், ஏழு நாட்கள், ஒன்பது நாட்கள், பதினொரு நாட்கள் எனத் தங்கள் வசதிக்கேற்ப ஒற்றைத் தினங் களாகச் சுருக்கிக் கொண்டு நோன்பிருக் கின்றார்கள். அதனால் நோன்பின் பலன் முழுமையாகச் சித்திக்கப் போவதில்லை

என்பது அவள் எண்ணம். உமையவள் இருபத்தொரு தினங்கள் புனிதமாக உபவாசம் இருந்து அனுஷ்டித்த நோன்பை, தான் சுருக்கு நோற்பதற்கு அவள் மனம் ஒருப்படவில்லை.

அவள் காப்பு விரதம் அனுஷ்டிக்க ஆரம்பித்தது கண்டு அவள் கணவன் மனக்குழப்பம் அடைந்தான். அவனுக்குத் தினமும் மச்ச மாமிசம் வேண்டும். அது இல்லாமல் உணவு வாயில் இருந்து தொண்டைக்குக் கீழே இறங்க மாட்டது. அப்படியொரு பழக்கம். அவள் உள்ளூராட்சிச் சபையில் சிற்றாழியனாகப் பணி புரிந்தான். சபை ஊழியர்கள் சிலர் விருந்துகளில் அந்தரங்கமாக மதுபானங்களைப் பருகுவதற்கு அவன் உதவி செய்வான். அந்தச் சந்தர்ப்பங்களில் அவர்கள் அன்பளிப்பும் மிச்ச சொச்சங்களும் அவனுக்குக் கிடைக்கும். இலவசமாகக் கிடைப்பதை யார் வேண்டாம் என்று ஒதுக்குவார்கள்? அவைகளை எல்லாம் அவனும் குடிப்பான். அந்தச் சமயங்களில் தான் அவன் அதிகம் வாய் திறந்து பேசுவான்.

“என்னை மனிசி எனக்காக விரதம் இருக்கிறாள். காப்பு விரதம். இருபத்தொரு நாள் விரதம். வேறு ஆற்றை பெண்டில் மார் இப்பிடிச் செய்யினம்!”

அவன் பெருமையாகத் தலை நிமிர்ந்து சொல்லிக் கொள்வான். மது உள்ளே போனால் அவன் மனதில் உள்ளவை எல்லாம் வார்த்தைகளாக வெளியே கொட்ட ஆரம்பித்து விடும்.

“எனக்கு எத்தனை பட்டி தோட்டம் இருக்குத் தெரியுமா? பொயிலைக் கண்டு வைச்சனெண்டால்... வெங்காயம் வைச்சனெண்டால்... மிளகாய்க் கண்டு வைச்சனெண்டால்... எவ்வளவு உழைப்பன் தெரியுமா?”

“என்றை மேன் என்னைப் போல வலு முளைசாலியாகத்தான் இருப்பான். நீ இருந்து பார்... அவனை டொக்ருக்குப் படிப்பிச்சுக் காட்டுறன்.”

அவன் பேச்சுக் கேட்டு அவன் உதட்டுக்குள் மெல்லச் சிரித்துக் கொள்வான். மறுநாள் காலையில் எழுந்தால், தான் சொன்னவற்றையே அவன் மறந்து பரம சாதுவாக மாறிவிடுவான் என்பது அவளுக்குத் தெரியும். அப்படி இருந்தும் சில சமயங்களில் கோபம் அவளுக்குச் சீறிக்கொண்டு வந்துவிடும்.

“எடியே எனக்குத் தெரியுமெடி. உங்கடை ஆக்கள்...” என்று அவன் வலுச் சண்டை ஆரம்பிக்க, “எங்கடை ஆக்களுக்கு என்ன குறை! செய்யிற வேலையை ஒழுங்காகச் செய்யத் தெரியாது. வெறும் வாய்தான்... பொயிலைக் கண்டும்... வெங்காயமும்” என அவள் எரிச்சலுடன் குத்தலாகச் சொல்லிக் கெம்பிச் சினப்பாள்.

அவன் உடனே மௌனமாகி அவள் முகத்தை நிமிர்ந்து பார்க்கத் துணிவின்றித் தலைகுனிந்து அமர்ந்திருப்பான்.

காப்புக் கட்டுவதற்கு ஆரம்பத்தில் அவள் தெல்லிப்பழை துர்க்கை அம்மன் கோயிலுக்குப் போய் வந்தாள். இப்பொழுது அங்கு சென்று திரும்புவதில்லுள்ள சிரமத்தை மனதில் கொண்டு கிராமத்து மாரியம்மன் கோயிலுக்குத் தினமும் மதியகாலப் பூசைக்குப் போய் வந்து கொண்டிருக்கின்றாள்.

அவள் காப்பு விரதம் ஆரம்பித்து விட்டால் அவனும் இப்பொழுது ஆசாரமாக நடந்து கொள்வான். மது, மச்ச மாமிசங்களைக் கைகளால் தொட்டுப் பார்ப்பதற்கும் அவன் விரும்புவதில்லை. எல்லாம் தனக்காகத்தானே என்னும் எண்ணம் மனதில் எழுந்து அவன் நெஞ்சை நிறைக்கும்.

இன்று தீபாவளி தினம். காப்புக் கட்டிக் கொள்ளும் நாள். நோன்பு விரதம் ஆரம்பித்த நாள் முதலாக மதியவேளைப் பூசைக்குக் காலந் தாழ்த்தாது அவள் கோயிலுக்குச் சென்று விடுவாள். நேற்றைய தினம் காப்புக் கட்டுவதற்குரிய பணம் கோயிலில் செலுத்த வேண்டிய இறுதி நாள். அவள் மிகத் தாமதமாகத் தான் கோயிலுக்கு வந்து சேர்ந்தாள். பெட்டிக் காப்புக்கு ஐந்நூறு, பூக்காப்புக்கு இருநூற்றைம்பது ரூபா ஆலயத்தில் செலுத்திப் பெயரைப் பதிவு செய்து கொள்ள வேண்டும். பெட்டிக் காப்பு வெற்றிலை, பாக்கு, வாழைப்பழம், அரியதரம், மஞ்சள் கட்டி, சந்தனக் கட்டி, சருக் கரைக் கட்டி என ஒவ்வொன்றும் இருபத் தொன்று, இருபத்தொரு செந்நிற நூல் இழை கொண்டு இழைத்த காப்பு,

மலர்கள் என்பன ஒரு பெட்டியில் வைத்து ஆலயப் பூசகர் வழங்குவார். பழம், பாக்கு என்பன வற்றில் ஒவ்வொன்றும் செந்நிறக் காப்பும், மலர்களுமாகப் பூக்காப்புக் கொடுப்பார்.

அவள் கடைசிப் பெயராகத் தன் பெயரை ஆலயத்தில் பதிவு செய்து இலக்கம் பெற்றுக் கொண்டாள். எப்பொழுதும் பெட்டிக் காப்புத்தான் அவள் கட்டிக் கொள்வது வழக்கம். பெட்டிக் காப்பு ஆசௌசம் தாங்காது. அதனைக் கட்டிக்கொண்டு விட்டால் மிக்க ஆசாரமாக நடந்து கொள்ள வேண்டும். அந்த ஆசாரங்கள் அனைத்தும் வருவாமல் கடைப்பிடித்து வாழுகின்றவள் அவள். வெள்ளி, செவ்வாய், விரத நாட்களில் அவளைப் பார்த்தால் அது தெரியும். தலையில் நீர் வார்த்து, அழுக்கில்லாத வெளுத்த புதிய ஆடை அணிந்து நெற்றியில் திருநீறு, சந்தனம், குங்குமம் இட்டுக் கொள்வாள். கையில் கட்டிக் கொண்டுள்ள காப்பில் விசேஷமாக மஞ்சள் வண்ண மலர் ஒன்றினைச் சொருகி வைத்துக் கொள்வாள். விரத காலத்தில் உணவு சமைக்கும் வேளை அடுப்பில் வைத்து எரிக்கும் விறகை மஞ்சள் நீர் தெளித்துப் புனிதப்படுத்துவாள். மச்ச மாமிசம் உண்பவர்கள் வீட்டு முற்றத்துக்கும் நோன்பு காலத்தில் படலை திறந்து உள்ளே போகமாட்டாள். அப்படி ஓர் ஆசாரம்.

அவள் நீராடி முடிந்ததும் சென்ற ஆண்டு கையில் கட்டிக் கொண்ட

காப்பை மெல்ல அவிழ்த்தெடுத்து ஒரு கல்லுடன் சுற்றிக் கடடி நீர்நிலைக்குள் மெல்லப் போட்டாள். மாரியம்மன் கோயிலுக்குச் சென்று காப்புக் கடடிக் கொள்வதற்கு அவள் புறப்பட்டு விட்டாள். அவிழ்த்துப் போட்ட கூந்தலில் இருந்து நீர்த்துளிகள் சொட்டுச் சொட்டாக விழுந்து அவள் சட்டை, சேலை நனைந்து ஈரலித்துக் கிடக்கிறது. அதனை எல்லாம் அவள் கவனத்தில் கொள்வதில்லை. தினமும் அப்படித்தான் அவள் போய் வருகின்றாள். ஆலயத்தில் இருந்து வீடு திரும்ப வரும் சமயம் அவள் கூந்தல், உடைகள் எல்லாமே உலர்ந்து போய் விடும். அவளிடம் இருந்து சந்தனமும் பூவும் மணக்க, கற்பூர வாசனை வீசும்.

அவள் ஆலயத்தில் சுற்றி வலம் வந்து வழிபாடு செய்து முடித்துக் கொண்டு தனது பெயர் கூப்பிடும் வரை அங்கு காத்திருக்கின்றாள். ஒலிபெருக்கியில் பெயர்கள் ஒவ்வொன்றாக ஒலிக்கின்றது. காப்புப் பெற்றுக் கொண்ட பெண்கள் கூட்டம் அங்கிருந்து கலைந்து போய்க் கொண்டிருக்கின்றது.

இறுதியாக அவள் பெயர் அவளுக்குரிய இலக்கத்துடன் ஒலிபெருக்கியில் அறிவிக்கப்படுகின்றது. அவள் மெல்ல எழுந்து ஆலய மண்டபத்துக்குள்ளே நுழைகின்றாள். அங்கு இதற்கெனப் பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்டிருக்கும் சிவலிங்கத்துக்கு முன்னே சென்று வில்வம் இட்டுப் பணிந்து வணங்குகின்றாள். குருக்கள் காப்புப் பெட்டியைக் கையில்

நூக்கி வந்து அவளிடம் கொடுக்கின்றார். பின்னர் பெட்டிக்குள் இருந்து காப்பைக் கையில் எடுத்து, அவளது இடது தோளுக்குக் கீழே கையில் மெல்லச் சுற்றி விடுகின்றார்.

“ஐயா, ஒரு அரிச்சனை.” ஐம்பது ரூபா நோட்டு ஒன்றினை வெற்றிலைக்குள் வைத்து ஐயரை நோக்கி அவள் பணிந்து நீட்டுகின்றாள்.

“கணவன்ரை பெயரையும், நட்சத் திரத்தையும் சொல்லுமா!”

“உத்தரம்”

“பெயர்?”

அவள் மௌனமாக நிற்கின்றாள்.

“சொல்லுமா!” திரும்பவும் அவர் கேட்கின்றார்.

அப்பொழுதும் அவள் வாய் திறக்கவே இல்லை.

குறிப்பாக அவள் முகத்தை ஆச்சரியத்துடன் ஒருகணம் அவர் கூர்ந்து நோக்குகின்றார்.

அந்தப் பார்வையைத் தாங்கிக் கொள்ள இயலாது அவள் மெல்லத் தலை கவிழுகின்றாள்.

ஐயர் மூலஸ்தானம் நோக்கி அவள் வேண்டுகலுக்கு அர்ச்சனை பண்ணப் போய்க் கொண்டிருக்கின்றார். ●

இரசனைக் குறிப்பு :

லதாவின் -

“பொதி பெயர்க்கப்பட்ட மௌனம்”

- மா.பாலசிங்கம் -

அட்டாளைச்சேனை - 01, காற்று

பதிப்பகத்தின் முதல் நூலாக, பத்திரிகையாளர் லதாவின் 'மொழி பெயர்க்கப்பட்ட மௌனம்' என்ற நேர்காணல்களின்

தொகுப்பு வெளியாகி இருக்கின்றது. லதாவுக்கும் இதுவே முதல் நூலென்பது குறிப்பிடத்தக்கது! கவிதை, சினிமா, மெல்லிசைப் பாடல், படைப்பிலக்கியம், சினிமா நடிப்பு, வானொலி, தொலைக்காட்சி, பத்திரிகை ஆகிய துறைகளில் ஆழக்கால் பதித்து, அதில் மக்களது அங்கீகாரத்தைச் சகிக்கும் இருபது (20) ஆளுமைகளின் நேர்காணல்கள் இதில் அடக்கம். XV+264 பக்கங்கள்.

பேச்சைப் பதிவு செய்யும் கருவிகளைத் தற்பொழுது நேர்காணல்களில் பயன்படுத்துகின்றனர். கடந்த காலத்தைப் போல் மனப்பதிவுகளை நம்பி, நேர்காணல்களை எழுதிப் பேட்டியாளர்களின் கூற்றுகளைப் பிசக்கும் அவலம் தற்பொழுது இல்லை!

பெரியாரொருவரை அவரது எச்சிறப்பிற்காக நேர்காணல் செய்யப்படுகின்றதோ அச்சிறப்பைப் பேட்டி எடுப்பவர் தனது உன்னதமான கேள்விகளின் மூலமாக கறந்து எடுத்து வாசகனுக்குக் கொடுக்க வேண்டும்! பேட்டி கொடுப்பவரின் துறையில் பேட்டி எடுப்பவருக்கு எந்தளவிற்கு பாண்டித்தியம் இருக்கிறதோ அதைப் பொறுத்தே இது சாத்தியமாகும். இதற்குப் பேட்டி எடுப்பவர் தன்னைத் தக்க முறையில் தயார்படுத்திக் கொண்டே பேட்டி கொடுப்பவர் முன் அமர வேண்டும்.

நேர்காணல்களுக்குச் சம்மதிக்கும் பிரபலங்கள் தமது பிரமுகத் தன்மையை முதன்மைப்படுத்தி, எழுந்தமானமாகப் பதிலளித்து விட்டு, பேட்டி வாசகனைச் சென்றடைந்த

பின்னர் சுட்டிக்காட்டப் படும் தவறுகளுக்காகச் சஞ்சலப்படும் சந்தர்ப்பங்களும் ஏற்படுவதுண்டு! நேர்காணலில் சொல்லப்படும் கருத்துக்கள் அறிவுசீவிகள், பொதுமக்கள் ஆகியோரைச் சென்றடையும். அத்தகைய மக்களது அறிவுத்தளத்தை விரிவுபடுத்தவும், ஆழமாக்கவும் கூடியவைகளாகப் பதில்கள் அமைய வேண்டும்! அத்தோடு குறிப்பிட்டதொரு பிரச்சினைக்கு எதிர்வு கூறுபவைகளாகவும் அமைந்தால் அவைகளுக்கான ஜனரஞ்சகம் உச்சம் பெறும். வாசகர் பேட்டி கொடுத்த பிரமுகரைத் தேடத் தொடங்குவர்!

“பொறுப்புடனும் விபரப் பிரக்ஞையுடனும் நேர்காணல்களைச் செய்யக் கூடிய செவ்வியாளர்கள் நம்மிடையே குறைவு” எனக் கலை, இலக்கியத்துறையில் பன்முக ஆளுமை கொண்ட கே. எஸ். சிவகுமாரன் அண்மையில் கருத்தொன்றைக் கூறியிருந்தார்.

இந்நூலில் காணப்படும் நேர்காணல்களைப் படித்த பொழுது கே.எஸ். குறிப்பிடும் அந்தக் குறைந்த எண்ணிக்கையுள் நிச்சயமாக லதாவும் அடங்குவாரென்பதை உறுதிப்படுத்த முடிந்தது. கே.எஸ்.சிவ குமாரனின் சஞ்சலத்தை லதாவின் பேட்டிகள் தணிக்கு மெனலாம்.

பேட்டி எடுக்கும் கலையில் பத்திரிகையாளர் லதா தன் தனித் தன்மையைக் காட்டி இருப்பதாகக் கவிக்கோ அப்துல் ரகுமான் தட்டிக் கொடுக்கிறார். எழுத்தாளர் சுஜாதாவும் தன்னைப் பேட்டி கண்ட விதம் குறித்து லதாவின் ஆளுமையைச் சிலாகித்திருக்கிறார்.

நேர் கண்டவர்கள் குறித்து லதா வரைந்திருக்கும் அறிமுகம் - சம்பந்தப்பட்ட இருபது ஆளுமைகளின் துறைசார் பல தகவல்களோடு - அவர்களது வாழ்க்கைக் குறிப்புகளையும் அறிய வைக்கின்றது. லதா பல வாசகர்களுக்கு புதுமுகமாக இருக்கலாம்! இருந்தும் அவர் மொழியைக் கையாளும் நுட்பம், சொல்லாட்சி என்பன ஒரு முதிர்ச்சித் தன்மையைக் காட்டுகின்றன. இலக்கணத்தில் மிக அவதானமாக இருப்பதோடு, எடுகோளை வாசகனுக்கு அளிக்கை செய்வதிலும் ‘எளப்பலிலிருந்து’ விலகி நிற்கிறார். புழக்கத்திற்கு மிகவும் அருந்தலாக இருக்கும் சொற்களை மிக இலாவகமாகத் தூவி இருக்கிறார். இச்சாதுரியம் சிற்றிதழ்களுக்குரிய போக்காக இருப்பினும் கையாளும் விஷயத்திற்கு மிகவும் பொருத்தமாக இருந்து அர்த்தத்தை வாசகனுக்கு இலகுவடுத்துகின்றது. அத்தோடு எழுத்தில் பல பரிமாணங்களைச் செய்து காட்டிய மூத்த எழுத்தாளர் எஸ்.பொன்னுத்துரை (எஸ்.பொ) யை நினைக்க வைக்கின்றது!

எட்டுக் கவிஞர்கள் + நாலு சினிமா பின்னணிப் பாடகர்கள் + மூன்று புனைகதைப் படைப்பாளிகள் + இரண்டு சினிமா நடிகர்கள் + இரண்டு ஒலி பரப்பாளிகள் + ஒரு பத்திரிகையாளர் = இருபது பிரமுகர்கள்.

கவியரசு வைரமுத்து, கவிக்கோ அப்துல் ரகுமான், சோலைக்கினி, எம்.ஏ. நுஃமான், பழநிபாரதி, அறிவுமதி, அஷ்ரப் சிறாப்தீன், காசி ஆனந்தன், பி.சீஸா, கே.ஜே.ஜே.சுதாஸ், வாணி ஜெயராம், முத்தமுகு, ஜெயகாந்தன், சுஜாதா, சுதாராஜ், மனோரமா, குஷ்பு, தென்கச்சி சுவாமிநாதன், அப்துல் ஹமீட், எஸ்.நடராசா ஆகியோரே

ல்தா மௌனம் மொழிபெயர்த்த அந்த இருபது பிரமுகர்கள்.

இனி பேட்டி கொடுத்த சிலரது கருத்துக்களுள் நுழைந்து அவைகளின் சமுதாயப் பெறுமதியைக் கவனிப்போம்!

□ இன்றும் காடு மேடுகளில் உழைத்துக் கொண்டிருக்கின்ற தமிழை மட்டுமே தாய் மொழியாகக் கொண்டிருக்கின்ற, அந்த உழைக்கும் மக்களுக்கு நம்முடைய இலக்கிய நடையிலேயே கொண்டு போய்ச் சேர்த்தால் எத்தனை பேர் படிப்பார்கள் - பாமரனைப் படிப்பாளியாக்க வேண்டுமென்ற பிரக்ஞையோடு தனது இலக்கிய மொழி குறித்துப் பேசும் அறிவுமதியின் மனித நேயம் பரந்து பட்டது!

உலகத்திற்கே மிகச் சிறந்த விழுமியங்களைக் கொடுக்கக் கூடிய ஆற்றல் மிக்கதாகவும் தனித்து இயங்கக் கூடிய பலம் வாய்ந்ததாகவும் எனது தமிழ் மொழி இருப்பதால் ஆங்கிலத்தைத் தவிர்க்கிறேன் - எனக் கூறும் அவரது மொழி அபிமானம் இன்றைய பல எழுத்தாளர்களுக்கு எச்சரிக்கையாகின்றது! ஒருவன் தன் நிகழ்காலத்தில், வாழ்க்கை மறுக்கப்பட்ட மக்களுக்கா எவ்வளவு துணிவோடு குரல் கொடுத்தான் என்கிற அந்த அடையாளத்தினால்தான் அவன் தொலை தூரத்து மக்களால் நன்றியோடு நினைக்கப்படுகிறான். - அடக்கி, ஒடுக்கப்படும் மக்களுக்காக நிமிர்ந்து பேசும் அறிவுமதியின் கூற்று அவர் எழுத்தில் இனங்காட்டப்படும் தர்மா வேசத்தை வாசகனுக்குக் கடத்துகின்றது.

தமிழருடைய வாழ்க்கைச் சூழலில் பெண்களுடைய மூளைப் படிவுகளில் பார்ப்

பனியக் கருத்துருவாக்கக் குப்பைகள் மிக அதிகமாகப் படிந்து போய்க் கிடக்கின்றன. அவற்றை வெளியேற்றாமல் தமிழ்ப் பெண்கள் விடுதலை என்ற வெளிச்சத்துக்கு வர முடியாது - தமிழ் வாழ்விற்குப் புற்று நோயாக விளங்கும் பார்ப்பனியத்தை இப்படியாகவும் விமர்சிக்கிறார் அறிவுமதி.

□ உருது மொழியைத் தாய்மொழியாகக் கொண்ட கவிஞர் அப்துல் ரகுமான் தமிழ் மொழியில் கவிதை யாத்து ‘கவிக்கோ’ ஆனவர். சராசரி வாசகனையும் இலக்கியம் படைக்கத் தூண்டியவர். அரபு, கன்னடம், மலையாளம், தமிழ், ஆங்கிலம் என்பவற்றையும் தெரிந்து வைத்திருக்கிறார்.

இவரது ‘பால் வீதி’ தமிழில் முதல் முதல் வெளியான புதுக்கவிதை நூலாகும். கஜல் கவிதைகளைத் தமிழுக்கு முதல் அறிமுகப்படுத்தியவரும் கவிக்கோவே.

சினிமாவுக்குப் படையெடுத்துச் சென்று காசை அள்ளி, வாழ்வைச் சுகித்துக் கொண்டிருக்கும் இன்றைய தமிழகக் கவிஞர்களுள் இவரொரு தற்குறி! தன் கவிதைகளைச் சினிமாவுக்கு விற்காத சுயமரியாதைக்காரர். எவ்வகைப்பட்ட கவிதையாக இருந்தாலும் இலக்கணமுண்டென நிறுவுகிறார்.

மதங்களின் நோக்கம் மனிதர்களைச் சீர்திருத்தி ஒழுங்குபடுத்துவதுதான்! என்பதோடு இன்று மதச் சண்டையென்ற பெயரில் அரசியல் சண்டையே தான் நடைபெறுகின்ற தென்கிறார்.

ஓஷோ என்ற மெஞ்ஞானி குறித்து தமிழ் வாசகனுக்கு மிக ‘ஒறுப்பா’கவே

வாசிக்கக் கிடைக்கின்றது. கவிக்கோவின் நேர்காணலில் இப்பெரியார் குறித்து நிறையவே பேசப்பட்டுள்ளது.

தானொரு கவிக்கோ என்ற வகையில் கவிதைகள் குறித்து மாணவருக்குப் பாடம் புகட்டுவது போல் புகட்டி இருக்கிறார். கவிஞர்களுக்கு மிகவும் உபயோகமானது.

உரையாடலிடையே அடிக்கடி ஆங்கிலச் சொற்கள் வந்து போவதைத் தவிர்த்திருக்கலாம்!

□ உலகம் முழுவதிலும் பரவிய தமிழன் எங்காவது ஓரிடத்தில் தமிழனாக நிலைத்தானா? என ஈழக் கவிஞர் காசி ஆனந்தன் கேட்பது அனைத்துத் தமிழரையும் அசைத்துக் குலுக்கும்! இலங்கை வாழ் தமிழ் பேசும் இஸ்லாமியர்களை குறித்து இனத்தவரைப் பின்பற்றும்படி கேட்டிருக்கிறார். அழிந்து போன மாயா நாகரிகம், மின்கா நாகரிகம் என்பவற்றைத் தமிழ் வாசகருக்கு ஞாபகப்படுத்தி இருக்கிறார். சேர வம்சம் மலையாள இனமாகியதையும் சுட்டுகிறார். பார்ப்பனியச் சூழ்ச்சிகளையும் தனது நேர்காணலில் அம்பலத்திற்கு இழுத்துள்ளார். புரியாமல் கவிதை எழுதுபவர்களை முட்டாள்களென உணர்ச்சிக் கவிஞர் காசி ஆனந்தன் திட்டியுள்ளார்.

□ மிகச் சாதாரணமான - அடிமட்டத்தில் உள்ள மக்களையும் சென்றடைவதில் தான் இலக்கியத்தின் வெற்றி தங்கியுள்ளதெனக் கூறும் ஈழத்து எழுத்தாளர் சுதாராஜ் சாதிப்பாபாடு, முதலாளித்துவம், ஆணாதிக்கம் போன்ற சமூக அடக்குமுறைகள் மேலோங்கியிருந்த அக்காலகட்டத்தில் அவற்றை

எதிர்த்துக் குரல் கொடுத்த கொம்யூனிசவாதிகளின் எழுத்துக்கள் இலக்கிய வளர்ச்சியை மேம்படுத்தின எனவும் மார்க்சிய எழுத்தாளர்களைப் புகழ்கிறார்.

சுதாராஜின் நேர்காணலில் ஒரு விசேடத் தன்மையைக் காண முடிகின்றது. பதிலைத் தனது கேள்விக்குள் சிக்கவைக்கும் உத்தியை லதா தனது நேர்காணலில் நடைமுறைப்படுத்தி இருந்தாலும், அதற்குத் துணை போகாமல் சுதாராஜ் தனது பதில்களைப் பேட்டி கண்ட லதா எதிர்பார்க்காத வகையில் கூறி இருக்கிறார்.

□ இந்திய நூல்களுக்கு இலங்கையிலுள்ள மதிப்புப் போல் இலங்கை நூல்களுக்கு இந்தியாவில் இல்லையே எனக் கேட்டதற்கு, இருக்க முடியாது! நாங்கள் எழுதுவதை வாசித்தே ஆக வேண்டுமென மதிப்பார்ந்த இலக்கியவாதி ஜெயகாந்தன் அதட்டுவது போல் கூறி இருக்கிறார். அதே நேரம் முற்போக்கு எழுத்தாளர்களது படைப்புகளைத்தான் படிப்பதாகவும், கைலாசபதி, சிவத்தம்பி போன்ற விமர்சகர்கள் இங்குள்ளவர்களுக்குச் சமமாக மதிக்கப்படுகிறார்கள் என்கிறார். இத்தகைய கருத்தாளர் இரு தேசத்து நூல்களையும் படிக்க வேண்டுமெனச் சொல்லி இருக்கலாமே! சாதாரண மக்களுக்கு அபிப்பிராயமே இல்லையென தாழ்வுப்படுத்தி இருக்கிறார் - பச்சை விளக்கு விலை மாதரையும், குருவி சோதிடர்களையும் இலக்கியத்தில் பதிய வைத்த ஜே.கே! முரண்கள் தடுமாற வைக்கின்றன! சொன்னதெல்லாம் சொன்னதுதான்! அதனால் சொன்னதெல்லாம் சரியாக இருக்க வேண்டிய அவசியமில்லையெனவும் கூறு

கிறார். இதன் மூலமாக ஜே.கே. இளைய சந்ததிக்கு சொல்லும் தகவல்கள்தான் என்ன? புலமையாளரின் பேச்சுக்கள், கருத்துக்கள், வெளிப்படுத்தல் என்பதெல்லாம் வெறும் அரட்டைகளே என்பதா?

□ சந்தர்ப்பங்கள் தேடிவரும் பொழுது அவைகளை எதிர்கொண்டு அநுபவிக்க வேண்டும்! அல்லாத பட்சத்தில் அவைகள் வாழ்வில் தவறிப் போகும் பட்சத்தில் கவலைப்பட நேரிடும் என்பதை நடிசுர்திலகத்தைத் தென்கச்சி சுவாமிநாதன் சந்திக்காதது உணர்த்துகின்றது. இதற்கு அடிக்கோலியது அலட்சியமா? அகம்பாவமா? பணம், பதவி, புகழ் - இம் மூன்றுக்கும் ஒருவர் மாறாமல் இருந்தால் அவரே ஞானி எனவும் கூறுகிறார்.

□ இலத்திரனியல் ஊடகங்களின் வருகைக்குப் பின்பு அச்சச் சற்றே புறந்தள்ளப்பட்டு விட்டது என்ற கேள்விக்குப் பழநிபாரதி கூறியதாகப் பதிவாகி இருக்கும் பதில் பொருத்தமற்றதாகப்படுகிறது!

□ ஈழத்துப் பத்திரிகைகளில் வெளியான பத்திகளில், 'வாயாடி' எழுதிய பத்தி மிகவும் காத்திரமானதாகும். மூலினக் கதாபாத்திரங்களின் எள்ளல், நகைச்சுவை குழைத்த உரையாடல் மூலமாக நாட்டில் எரிந்து கொண்டிருக்கும் பிரச்சினைகளை வாசகனுக்கு வாயாடி கடத்தினார். கையாண்ட கருவுக்குச் செய்திப் பெறுமதியும் இருந்தது. இதை வாசகனுக்குக் கிரமமாகத் தந்தவர் வீரகேசரியின் முன்னாள் ஆசிரியர் எஸ்.நடராசா. தகுதி வாய்ந்த ஒரு பத்திரிகையாளரின் ஆளுமையில் தங்கி இருக்கின்ற

விடயங்கள் உலகத்தின் போக்கினையே மாற்றக் கூடியன என இதழியல் துறையை மகத்துப்படுத்துகிறார். மூப்பை வென்ற பத்திரிகையாளராக இன்றும் பத்திரிகை உலகில் சுழன்று கொண்டிருக்கும் டேவிட் ராஜாவை, நடா தனது குருவாகக் கௌரவப்படுத்துகிறார்.

தமிழில் அல்லது சிங்களத்தில் மட்டும் படித்தவனுக்குத்தான் குறுகிய மனப் பான்மையும், குறைந்த அறிவும் இருக்கின்ற தென பத்திரிக்கையாளர் நடராசா சொல்லி இருப்பதைச் செரிக்க முடியவில்லை! இன்றும் இந்த ஆங்கில மோகம் விட்டகலாதது வேதனைக்குரியதே! இருந்தும் - நாங்கள் 25 இலட்சம் பேர்தான் உலகம் முழுவதிலும் தமிழைப் பரப்பி இருக்கிறோம். அவர்கள் (தமிழகத்தவர்) சினிமாவைத்தான் வளர்த்தார்கள் என்ற அவரது துணிவான கருத்து அசாதாரணமானது.

நூலுக்குள் புகுந்தால் இன்னும் பல கருத்து நிலைகள் ஒவ்வியும், ஒவ்வாமலும் இருப்பதை வாசகனால் உணர முடியும்! இதற்குப் பேராசிரியர் எம்.ஏ.நுஃமான் கொடுத்திருக்கும் விளம்பல் ஒத்தடமாக அமைகின்றது. "ஒருவருடைய விமர்சன அபிப்பிராயத்தை அது அவருடைய அபிப்பிராயம் என்று ஏற்றுக்கொள்ளும் பக்குவம் நமக்கு வரவேண்டும்" என்கிறார் பேராசிரியர்.

ஆக, தமிழ் பத்திரிகை, இலக்கியத் துறைக்குத் தான் மிகத் தேவையானவரென்பதைத் தனது முதல் நூலாடாக லதா தமிழ் உலகிற்கு அறியத் தந்திருப்பது கவனத்திற்குரிய செய்தியாகும்! □

லண்டனில் அகதிகள் கையெழுத்திடும் நிலையங்கள் இப்பொழுது சனி, ஞாயிற்றுக் கிழமைகளிலும் திறந்து வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

கொழும்பில் டுப்ளிக்கேஷன் ஹோட்டில் உள்ள பிரித்தானியாவுக்கு விசா வழங்கும் அலுவலகம் திங்கள் தொடக்கம் வியாழன் வரை காலை 8 மணியில் இருந்து மாலை 3 மணிவரையும், வெள்ளிக்கிழமை காலை 8 மணியில் இருந்து நண்பகல் 12 மணி வரையும் திறந்திருக்கும். சனி - ஞாயிறுகளில் மூடப்பட்டிருக்கும்.

அகதிகள் கையெழுத்திடும் நிலையங்களில் அநேகமாக வேலை செய்யும் அலுவலர்கள் பஞ்சாபிகள். இந்தியர்கள். ஏன் அவர்களைப் நியமித்தனர் என்று தெரியாது! தமிழர்களைத்தான் நியமித்திருக்க வேண்டும். அதிகமாக கையெழுத்துப் போட வருபவர்கள் அவர்கள்தான் அல்லது அல்பானியர், கொசோவாக்கார், ஈராக்கியர், ஆப்கானிஸ்தானியர் என்று அகதி நிலையங்கள் எப்போதும் நிரம்பி வழியும் இந்தக் காலங்களில் அகதி அந்தஸ்தைப் பிரித்தானியா மிகவும் குறைத்துக் கொண்டுவிட்டது. மொழி புரியாமல் தடுமாறும் தமிழர்கள், அல்பானியர், ஈராக்கியர், ஆபிரிக்க நாடுகளில் இருந்து வந்தவர்கள் என்று இந்த அலுவலகங்கள் படும் அவஸ்தை சொல்லி மாளாது.

மழை தூறிக் கொண்டிருந்தது. கொழும்பு - பிரித்தானியாவுக்கான விசா வழங்கும் அலுவலகம் முன்னால் வரிசையாகத் தமிழர்கள், சிங்களவர்கள் என்று லண்டன் போவதற்கு விசாவுக்காக மக்கள் திரண்டு போய் நின்றிருந்தார்கள். எவ்வளவு பாடு படும் அவர்களை வரிசைப்படுத்த முடியாமல் செக்கியூரிட்டி தடுமாறிக் கொண்டிருந்தார். அவர் இளமையானவர். மொட்டை அடித்திருந்தார்.

லண்டன் போனவுடன் எப்படித்தான் இந்த ஒழுங்கு முறையெல்லாம் தானாகவே வருகிறது என்று நினைத்தேன். ஈற்றன் ஹவுஸ் அகதிகள் கையெழுத்திடும் நிலையத்தில் எல்லோரும் கதவு திறப்பதற்காக வரிசையில் நிற்கிறார்கள்.

“விசா உடனே தருவாங்களோ!”
மழைத் தூறலில் நனைந்தபடி ஒரு மணிசி பக்கத்தில் நின்றவரைக் கேட்டது.

“காலமை மூண்டரை மணி யிலை இருந்து இதிலை நிக் கிறன். காலும் நோகுது” என்று தனக்குப் பின்னால் நின்ற இன் னொரு பெண்ணுக்குத் தன் இம்சையைத் தெரியப்படுத்தினார்

லண்டன் 2007
- இளைய அப்துல்லாஹ்

அறுபத்தைந்து வயதானிப் பெண்மணி. மற்றப் பெண் இப்பொழுதுதான் வந்து இடித்துக் கொண்டு வரிசையைக் குழப்பப் பார்க்கிறா. பின்னால் நின்ற விசயம் தெரிந்த சிங்களப் பெண் ஒன்று தாம் தாம் என்று குதித்தது. ஆங்கிலத்தில் பேசினா. அதனால் பரவாயில்லை. இனபேதம் விளங்காது. ஆங்கிலம் பொதுவானதாக எங்கள் எல்லோரினது மனதிலும் இருக்கிறது. சிங்களமும் தமிழும் மோதக் கூடாது. கதவளிப்படக் கூடாது. ஆங்கிலமும் சிங்களமும், ஆங்கிலமும் தமிழும் எவ்வளவு சண்டை பிடித்தாலும் மோதல் இல்லை; வராது.

லண்டன் போகும் ஆசை, தேவை. பிள்ளைகள் பேரப்பிள்ளைகளைப் பார்க்க. ஏற்கனவே திருப்பி லண்டனில் இருந்து அனுப்பப்பட்டவை, வியாபாரம், ஆமத்துறு, பாதிரியார், வயசாளிகள், பெண்கள், சிறுவர்கள் என்று பலதரப்பட்ட மன ஓட்டங்கள் - அவசரம் - பதகளிப்பு...

“விசா கிடைக்குதாமோ இல்லை ரிஜக்ட் பண்ணுறாங்களோ” மூன்று பைல்களை வைத்திருந்த முப்பத்தைந்து வயதான ஒருவர் பக்கத்தில் நின்றவரிடம் கேட்டார்.

ஒவ்வொருவருக்கும் ஒவ்வொரு பிரச்சினை. “உங்களுக்குக் கிடைக்கு மப்பா. நல்லா கடவுளைக் கும்பிட்டுட்டுப் போங்கோ” என்றாள் மனைவி.

அதிகாலை இரண்டரைக்கு எழும் பிக் குளித்து வெளிக்கிட்டு முதல்நாள் ஒரு ஆட்டோவுக்குச் சொல்லி, மொபைல்

போனில் எலாம் வைத்து இரண்டு முப்பதுக்கு அவரை எழுப்பி இரதம் லானையில் இருந்து அந்த நடுச்சாமத் திலை திறீலருக்கு பெற்றோல் அடித்து பொலிஸ் இடையில் மறித்து, அவர் களுக்கு இந்த இரண்டுக்கெட்டான் நேரத் திலை எங்கே போகிறோம் என்று விளக்கம் சொல்லிப் பம்பலப்பிட்டி போய் டுப்ளிக்கேஷன் வீதிக்கு வர அதிகாலை 3.45 மணி.

அகதிகளுக்கு இப்பொழுது கையெழுத்து வைப்பதென்பது ஓர் உள வியல் இம்சை. பனிக்குளிர் தாங்க முடிய வில்லை. எப்படியும் கையெழுத்து வைக் கப் போகவேண்டும். இல்லாவிடில் வீடு தேடி வந்து இலங்கைக்குத் திரும்பி அனுப்பி விடுவார்கள். ஏலாததுகள், வய தாளிகள், ஆண்கள், பெண்கள், பாரிச வாதக்காரர் என்று எந்தவித அனுதாபமு மில்லாமல் எல்லோரும் கையெழுத்து வைக்க வேண்டும். கையெழுத்து என்பது எப்படித் தமிழில் வந்ததோ தெரியாது! ஒவ்வொரு அகதிக்கும் ஒருமுறை இருக் கிறது. சிலருக்கு வருடத்துக்கு ஒருமுறை. சிலருக்கு ஆறுமாதம், சிலருக்கு மாதா மாதம். சிலருக்கு வாரமொரு முறை. கொடுமை என்னவெனில் சிலர் ஒவ்வொரு நாளும் போய் பதிய வேண்டும். எஸ்.ஏ. எல்.போம் இருக்கிறது. அதில் அகதியின் எல்லா விடயங்களும் எழுதியிருக்கும். அவர் கவுண்டரில் கொடுக்க வேண்டியது தான். அடுத்த வரவு திகதியை பதிந்து தருவார். அதற்கு ஏன் கையெழுத்திடுவது என்று பெயர் வந்ததோ தெரியாது! சில அகதிகள் எரிந்து விழுவார்கள். லண்ட

னில் தேவையில்லாமல் யாரையும் ஏசுவோ அடிக்கவோ முடியாது. அகதிகள் தமது மனக்குமுறல்களை ஒப்பிட்டுக் காட்டுவார்கள். உயிரைக் கையில் பிடித்துக்கொண்டுதான் கையெழுத்திடும் இடங்களுக்குப் போவார்கள். அதுதான் திருப்பி அனுப்பும் இடமும் கூட.

“தெரியாத்தனமா இஞ்சை வந்திட்டம் என்ன செய்யறது. ஐயா சேகரிச்ச 10 ஏக்கர் மல்லாவியிலை இருக்குது. லண்டன்... லண்டன் எண்டு வந்திட்டு இப்ப குளிர் குத்து பிடிச்சிட்டுது நாரியிலை. உவங்கள் கோதாரியிலை விழுவாங்களும் ஒரு முடிவும் சொல்லுறாங்களில்லை.” ஈற்றன் ஹவுஸு வரிசையில் நின்று ஒருவர் தனக்குத்தானே புறு புறுத்தார்.

“கொழும்பிலை மழை புடிச்சால் நிக்காது” வழக்கைத் தலையைத் தடவிய படி ஒரு படித்தவர் தனது அனுபவத்தைச் சிரித்தபடி சொன்னார். பக்கத்தில் நின்றவர் இறுகிக் கிடந்தார். அவருக்கு விசா கிடைக்குமோ? கிடைக்காதோ? என்ற கவலை. கியூவில் மக்கள் நிற்கிறார்கள். முகங்களில் எரிச்சல் தெரிகிறது. மழை தூறிக்கொண்டிருக்கிறது. தள்ளப்பட்டு உரசி நெருக்கி மக்கள் எப்படியாவது நூற்றுக்குள் ஒரு நம்பரை எடுத்துவிட வேண்டும் என்று பதகளிப்புகிறார்கள்.

“மே பலண்ட ஓயா மே பத்த என்ட எப்பா” வரிசையில் நின்ற வெள்ளை நிற மான - வாட்டசாட்டமான - மேக்கப் போட்டுக்கொண்டு வந்த ஒரு பெண் உரத்துச் சொன்னா. அவ லண்டன் விசாவுக்

காக கியூவில் ஒரு மணி நேரம் நிற்கிறா வாம். இன்னும் கொழும்புக் காகங்கள் கூட எழும்பவில்லை. கியூவின் இடையில் படித்த தமிழ் மனிசி ஒன்று வந்து நுழை கிறது. தமிழிலும் இங்கிலீசிலும் சொல் கிறது, “நானும் நேரத்தோடைதான் வந்தனான்.”

சடார் புடார் என்று பெரிய மழை. எல் லோரும் நனைகிறார்கள். நனைந்து தோய்ந்தாலும் லண்டன் போக வேண்டும். காலை 4 மணி.

இரண்டு செக்யூரிட்டிகள் நீலக்காற் சட்டையும் கைமடித்த வேட்டும் போட்டி ருக்கிறார்கள். “ஒக்கம் போலிம் எண்ட. போலிம் நத்துவ கண்ட பே. உதய பாந்தர பளண்டகோ. அபிட ஹமதாம் ஏம தமாய்.” கொஞ்சம் சிரித்தபடி, கொஞ்சம் கடுப்பாக, ஆனால் முகத்தில் வலிந்த சிரிப்பு இருக்கிறது. இப்பொழுது செக்கி யூரிட்டிகள் 4 பேர் ஆகிவிட்டது. சிரிக்கச் சொல்லி பெரியவர் அவர்களைச் சொல்லி அனுப்பியிருப்பாராக்கும்.

“எனக்கு இது மூன்றாவது முறை” சத்தமிடும் பரிசோதனைக் கருவியை உடம்பில் தடவும் செக்கியூரிட்டி வாலி பனிடம் சொல்கிறேன். “ஓவ் தண்ணுவா” என்னவென்றே தெரியாது. காலி வீதியில் இருக்கும் யு.கே. எம்பளிக் குப் போய் விசா போம் கேட்டேன். அவர்கள் இலக்கம் 367 டுப்ளிகேஷன் றோட் விலாசத்தை ஒரு துண்டில் அச்சடித்து வைத்திருந்ததைத் தந்தார்கள். அதில் திங்கள் முதல் வியாழன் வரை 8 மணியில் இருந்து மாலை 3 மணி வரை வரலாம் என்று

அடித்திருந்ததைப் பார்த்து லண்டனில் இருந்து ஸ்பொன்ஸர் லெட்டர் கிடைத்த பின்பு அரக்க பறக்க திங்கட் கிழமை மாலை 2.30 இற்குப் போனேன். செக்கி யூரிட்டி சிரித்தார். என்னை இந்த விடயத் தில் அறிவிலி போலப் பார்த்தார். “இன்று துண்டு எல்லாம் கொடுத்து முடிந்தது” என்றார். வேறொரு அலுவலர் சொன்னார், “காலமை ஏழு மணிக்கே வாங்கோ”. செவ்வாய்க் கிழமை காலமை 5 மணிக்கே எழும்பி காலைக் கடன்களை முடித்துக் குளித்து முழுகி டுப்ளிகேஷன் றோட்டுக்கு வந்தால் இன்னொரு இடி மாலை.

“உங்களுக்கு தெரியுமா? நாங்கள் விடியப்பறம் 4 மணிக்கே துண்டுகள் எல் லாம் குடுக்கத் துவங்கினால் 4.45 அள விலை 100 துண்டுகள் குடுத்து விடு வோம். நீங்கள் அதிகாலை 3 மணிக்கு வந்தால் வரிசையில் நிண்டு துண்டு எடுக் கலாம். நாளைக்கு அப்படிச் செய்யுங்கோ. ஹொந்தாய்” என்று முறுவல் முகத் துடன் ஒரு செக்கியூரிட்டி சொன்னார். இதுதானே நடைமுறை. ஆமோ! அப்படியோ!

அடுத்தநாள் புதன்கிழமை. பாப்பம் வெல்லுவம். மனதில் நினைத்தபடி மொபைல் போனில் எலாம் வைத்து படுத்து 2.30 இற்கு எழும்பி பேசி வைத் திருந்த திறீவீல்காரனை தட்டி எழுப்பி வந்தாச்சு. மூன்று நாளும் திறீவீலருக்கு காடாத்திலை போன காசு 1500 ரூபா.

சும்மா ஈற்றன் ஹவுஸைப் பார்த் தாலே தமிழ் அகதிகளுக்குப் பிடிப்ப

தில்லை. அதிலும் சைன் பண்ணக் கூப் பிட்டால் அகதிகளை வைத்து ஏன் இவ்வளவு கஷ்டப்படுத்துகிறார்கள்.

முன்னால் வரிசையில் நின்று ஒருவர் சொன்னது காதில் விழுந்தது. “ஈற்றன் ஹவுஸுக்கு முன்னாலை நிண்டு தீக்குளித்து சாகவேண்டும் போலக் கிடக்கு.” அவ்வளவிற்கு விரக்தி. அவர் கிழமைக்கொருதரம் சைன் பண்ண வருகிறார்.

“எனக்கெண்டால் தரமாட்டார்கள். சும்மா கண்டியிலையும், கம்பளை யிலையும் இருந்து வாறவையாளுக்கு குடுக்கிறார்கள். அண்ணை நான் உண்மையிலை இயக்கத்திலை இருந்த னான். இஞ்சை பாருங்கோ நான் ரெயினிங் எடுத்தனான். ஆமி புடிச்சது. ஆனையிறவு செக்பொயின்டிலை வைச் சுத்தான் புடிச்சவங்கள். புறகு 4ம் மாடி. பூசா, பேந்து வெலிக்கடை எண்டு கிடந்து போட்டு உயிரைக் கையிலை புடிச்சக் கொண்டு இஞ்சை வந்தால் உந்தக் கோதாரியிலை விழுவாங்கள் ஒண்டும் சொல்லுறாங்கள் இல்லை. அலைக்கழிக் கிறார்கள்.”

“எனக்கெண்டால் உவங்களிலை இருந்த கொஞ்ச நஞ்ச நம்பிக்கையும் அத்துப் போச்சு. என்ன வழக்கு, என்ன நீதவான்?” கொஞ்சம் இடைவெளி விட்டு மூச்சு வாங்கினார். உரத்துப் பேசியதில் வாய்வழிய எச்சில் வந்திருந்தது. கண்கள் சிவந்திருந்தன.

“நான் தற்கொலை செய்யப் போறன். என்னாவை இனியும் பொறுக்க முடியாது. இரண்டு முறை தற்கொலை செய்யப் போனனான். என்னைக் காப்பாத்திப் போட்டினம். ஆனால் உந்த உக்காரமெல்லாம் இனி பலிக்காது. நான் தற்கொலை செய்துகொண்டால் இலங்கை அகதிகளுக்கு பிரிட்டிஷ் அரசு ஏதும் குடுக்குமெண்டால் அதுக்கும் நான் தயார். எனக்கு தலைக்குள்ளை கிறு கிறுக்குதண்ணை.”

மிகப் பிரமாண்டமான ஈற்றன் ஹவுஸ் நீள அகலமாக கிடந்தது. இரண்டு மாடிகளிலும் அகதிகள் தொடர்பான பைல்கள்தான் வைத்திருப்பார்களாக்கும். இலட்சக்கணக்கான அகதிகளை எப்படி சமாளிப்பார்கள்.

ஒருக்கால் லண்டன் போய்விட வேண்டும் என்ற ஆசையில் வயதானவர்கள் வந்திருந்தார்கள். பேரப்பிள்ளைகளை இந்தக் குளிர் நேரத்திலும் பார்த்து விட வேண்டும் எனும் சோட்டை முகத்தில் இருந்தது.

வரிசையில் மனிசி ஒன்று உள் நுழையப் பார்த்தது. “ஐ. யு. நோ.” என் றெல்லாம் சொன்னது. யாருமே கேட்காமல் பின்னுக்குத் தள்ளிவிட்டார்கள். நடுச்சாமத்தில் இருந்து வரிசையில் நிற்கும் கடுப்பு ஒவ்வொருவரிடத்திலும்.

“முந்தியென்றால் 250 பேருக்கு கொடுத்தோம். இப்போ 100 பேருக்குத் தான் துண்டு” என்று ஒரு செக்கியூரிட்டி சொன்னார்.

ஆம்பிளை பொம்பிளை எல்லோரையும் மெசினால் தடவிப் பார்த்துவிட்டு செக்கியூரிட்டி சொன்னார், “மொபைல் போன்களை ஒப் செய்யுங்கோ எல்லோரும்”. சிலர் உள்ளுக்குள் வந்தாப்பிறகும் ஒப் செய்யாமல் இருந்தனர். அதிகாலை 4.45 அளவில் நூறு துண்டும் கொடுத்து பதிந்து ‘ஏசி’ போட்டு, நீலக்கலர் கதிரையில் உட்கார வைத்துவிட்டுக் கண்ணாடிக் கதவை மூடி விட்டார்கள். அதற்குப் பிறகு செக்கியூரிட்டிகள் கண்ணாடிக்குள் நின்று உதட்டைப் பிதுக்கிகையை விரித்து, ‘துண்டு இவராய்’ என்பதனை சைகை மூலம்தான் சொன்னார்கள். அவர்களும் என்ன செய்வார்கள். அதிகாலை 3 மணிக்கு நாங்கள் விசா எடுக்கப் போகின்றவர்கள் ஒருமுறை தான் விழிக்க வேண்டும். அவர்கள் தினமும்.

காலை 2.30இலிருந்து பயணம், வரிசை, துண்டு, அமருதல். காலை 8 மணிக்குத்தான் துண்டு கூப்பிட ஆரம்பித்தார்கள். பிரித், தேவாரம், செபம், நினைத்தது நடப்பதற்கு அல்லது அலுவலர் அதிகம் எதுவும் கேட்டுவிடக் கூடாது என்று குர்ஆன் வசனங்கள், துஈ என்று மக்கள் எல்லாக் கடவுள்களிடமும் பாரப்படுத்திவிட்டு உட்கார்ந்திருந்தனர்.

9.00 மணி வயிறு புகைச்சல் எடுக்கிறது. காலையில் குளித்து முழுகி யோகாசனம், கொஞ்ச நேரம் தியானம், பின்னர் தேன் ஒரு கரண்டி, ஈச்சம்பழம் கொஞ்சம், வாழைப்பழத்தோடு பட்டர் பூசிய பணிஸ் ஒரு ஜோடி, நல்லதொரு பால் தேத்தண்ணி மனைவி தருவா.

இப்பொழுதுதான் றோஸ் கலர் நம்பர் 6 போகிறது. ஏற்கனவே ஈரோப் போனவர்களுக்கு பச்சை நம்பர். போகாதவர் களுக்கு றோஸ். வெளியில் போய் ஒரு தேத்தண்ணி குடித்தால் நல்லது. வெளி வாசலுக்கு வந்துவிடும் என்ற பயம். பரவாயில்லை. போய் ஒரு தேத்தண்ணி குடித் தேன். என்ன தண்ணியில் ஊத்து கிறானோ? பிறகு ஒரு சிறிய உசார் ஒன்று வந்தது, சுடுதண்ணீர் போனதன் பின்பு. பிறகும் றோஸ் நம்பரோடு காத்திருந்தேன். எனது இலக்கம் 29.

“ஏன்னை அவரைப் புடிச்ச வைச்சிருக்கினம். எக்கனம் அனுப்பப் போகினமோ?” ஈற்றன் ஹவுஸிற்குள் வந்துவிட்டால் திரும்பிப் போகும் வரைக்கும் நிம்மதியில்லை. ஒருவருக்கும் ‘என்னவாம்?’ ஒருவர் பக்கத்திலை போய் கேட்டார். அவருக்கு முகம் சுண்டி இருந்தது. “தெரியாது. இருக்கட்டாம்.”

“அன்னை உவரை அனுப்பப் போறாங்கள் போல கிடக்கு” வேறொருவர். உட்கார்ந்திருந்தவரைப் பற்றி பலரும் பல ஆலோசனை சொன்னார்கள். “அன்னை நீங்கள் பாஸ்போட் போமிலை சைன் பண்ணினீங்களே!”. “ஓம்!”. ஏன்னை உந்த விசர் வேலை பார்த்தனீ? உவங்கள் என்னையும் சொல்லித்தானே பார்த்தாங்கள். நான் என்ன மடையனே. நான் மயிரைத்தான் பண்ணினான்.” அவர் பாஸ்போட் போமில் சைன் பண்ணாததைப் பெருமைப்படும் படியாகவும், அதனால் தன்னை திருப்ப

அனுப்ப முடியாது என்பது போலவும் பேசிக்கொண்டிருந்தார்.

“அன்னை சைன் பண்ணுற போம் எங்கை” அவர் கவுண்டர் பக்கம் கையைக் காட்டினார். “அப்ப சரி இண்டைக்கு ஏத்திடுவாங்கள். உங்களோடே ஆரும் வந்தவையே...” எனச் சும்மா வரிசையில் நின்றவர்கள் ஆளாளுக்கு ஆலோசனையும் அபசகுனமும் சொன்னார்கள்.

“எனக்கு தினமும் வரமுடியாது. உங்கடை மயிர் சைனுக்கு எனக்கு ஒவ்வொரு நாளும் 10 பவுண்ட் ரிக்கட் எடுத்து வாறதுக்கு பணம் இல்லை. NASS தாற காலையும் நிப்பாட்டிப் போட்டாங்கள் நாசமறுப்பாங்கள். எனக்கு எரிச்சலாக இருக்கு. தினமும் காலையிலை 10 பவுண்ட்ஸுக்கு எங்கை போறது. வேக் போமிற்றையும் பறிச்சப் போட்டிங்கள். நான் என்ன செய்யுறது. அநியாயக் காரர்கள்” ஆபிரிக்க நாடுகளில் ஏதோ ஒன்றைச் சேர்ந்தவர் அலுவலருடன் வாய்த்தர்க்கத்தில் ஈடுபட்டார்.

“என்னால் ஒன்றும் செய்ய முடியாது. கொம்பியூட்டர் சொல்வதை மட்டும் தான் எங்களால் செய்ய முடியும். முடிவு எடுப்பது நாங்களல்ல. அதைச் செய்வது பிரித்தானிய உள்துறை அமைச்சு.”

“என்ன கொம்பியூட்டர் பெரிய கொம்பியூட்டர். நீங்கள் நாடுகளை பிடிக்கும் போது கொம்பியூட்டரை கேட்டா பிடித்தீர்கள். எங்கள் வளங்களை களவெடுக்கும் போது எங்களைக் கேட்டா

எடுத்தீர்கள். எங்கள் மூதாதையர்களை அடிமைப்படுத்தினீர்கள்! உங்களுக்கு அழிவு உண்டாகட்டும்" என்று ஆங்கிலத்தில் சபித்தார்.

அலுவலர் ஒன்றுமே பேசவில்லை. ஆபிரிக்க நாட்டவரின் குரல், பேச்சு, கைப்பாலை அசைவு எல்லாம் மிகவும் கடுமையாக இருக்கும். நாளைக்கு சைன் பண்ண வேண்டும் என்று அலுவலர் எழுதித் திகதி போட்டுக் கொடுத்தார். அகதிகளுக்கான இந்த 'ரோச்சர்'கள் அவர்கள் நாட்டை விட்டுப் போக வேண்டும் என்பதே.

நேரம் காலை 11.32. எனது றோஸ் கலர் இலக்கம் கூப்பிடப்பட்டது. மேலே போகச் சொன்னார் அலுவலர். போனால் அங்கும் வரிசையாக கதிரைகள், வரிசையாக மனிதர்கள் பல எதிர்பார்ப்புகளுடன்.

வரிசையாக மூன்று பேர். விசா போமைச் சரிபார்க்க ஒரு பெண் 2 ஆண்கள். அதில் ஒரு ஆண் மிகவும் கடுகடுப்பாகவே நடந்து கொண்டார். அதை எடு, இதை எடு என்றார். பின்னர் சிலரிடம் போய் அதைக் கொண்டு வா! என்று அனுப்பி விட்டார். அதிகாலை மூன்று மணிக்கே வந்தவர்கள் மனம் நொந்து போகிறார்கள்.

எனது விசா போம் பார்த்தார்கள். ஸ்பொன்சர் சரி. அனுப்பியவர் பிரித் தானிய பிரசையா? ஓம். அவரா டிக்கட தருவது? ஓம். ஏன் போகிறீர்கள்? ஒரு விழாவுக்கு. சரி. ஏழாயிரத்து முன்னூற்று எண்பது ரூபா கட்டுங்கோ! சரி.

ஒரு நாளைக்கு நாறு துண்டு. குத்து மதிப்பாகக் கிழமையில் 5 நாட்களுக்கு 500 துண்டு. சாதாரண விசாவுக்கு 7380/- மாதம் 20 நாட்களில்... உழைப்பு எல்லாம் உழைப்பு. பிஸ்னஸ். விசாவுக்கு வேறு. அதிகம். ஆனால் விசா கிடைக்காமல் விட்டால் மீள் வழங்கப்பட மாட்டத பணம் அது. லண்டன்தானே போகிறீர்கள். கட்டுங்கள் என்பதுதான் அது. பணம் எல்லாம் வாங்கிக்கொண்டு சொன்னார்கள், எதிர்வரும் செவ்வாய்கிழமை வந்து பாருங்கள். உங்களுக்கு விசா வழங்கப்பட்டிருக்கிறதா? இல்லையா? என்பது தெரிய வரும். மொட்டையான பதில். ஒரு சிங்கள மனிசி சொன்னது. நான் மூன்றாவது தரம் இது. இரண்டு முறை றிஜெக்ட் செய்து விட்டார்கள். அவர்கள் றிஜெக்ட் செய்யும் காரணம் எதுவும் எனக்குப் பொருந்தாது.

ஒவ்வொருத்தராகச் சைன் பண்ணும் பேப்பரைக் கொடுத்துத் திகதிகள் பதிந்து கொண்டு செல்கிறார்கள். வெளியில் இருக்கும் அகதிகள் நெஞ்சுக்குள் தண்ணியில்லாமல் கொதித்துக் கொண்டிருக்கக் கவுண்டருக்குள் அலுவலர்கள் ஆண்களும் பெண்களும் கேலி பேசுவதும் சிரிப்பதுமாக இருக்கிறார்கள். இது குழலுக்கு ஒவ்வாத இரண்டு அந்தரப்பட்ட மனநிலையை உருவாக்குகிறது.

இதுவரை மூன்று பேர் தடுத்து வைக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அகதிகளைத் திருப்பி அனுப்பும்போது அவர்கள் எதனையும் பார்ப்பதில்லை. பிடித் தோமா அனுப்பினோமா என்றுதான் இருப்பார்கள். அவர்களுடைய உடுப்புக்

கூட வீட்டில் இருந்து எடுக்க விட மாட்டார்கள்.

நேரம் மாலை 5.00 மணி. ஈற்றன் ஹவுஸ் மூடப்படும் நேரம். திடீரென்று மூன்று செக்கியூரிட்டிமார் வந்து சொன்னார்கள். "வாங்கோ வந்து வண்டியில் ஏறுங்கோ."

பக்கத்தில் உள்ளவர்கள் பேசிக் கொண்டார்கள். "இன்றிரவு ஒன்பதரை எயர்லங்காவில் ஏத்தப் போறாங்கள்."

செவ்வாய்கிழமை டுப்ளிகேஷன் றோட்டில் 100 பேரும் கூடிவிட்டார்கள். எல்லோரும் உள்ளே போய் அமருங்கள், செக்கியூரிட்டி சொன்னார்.

4 மணி போல ஒரு பெரிய வெள்ளை என்வலப்பில் போட்டு பாஸ்போட்டைத் தந்தார்கள். அதனுள்ளே இரண்டு டைப் செய்யப்பட்ட தாள்கள்.

• உங்களுக்கு ஸ்பொன்சர் செய்தவர் உங்களுக்கான லண்டன் ரிக்கற்றை ஒரு பொது நிதியில் இருந்து தருவார் என்று நான் நம்பவில்லை.

• உங்களால் சமர்ப்பிக்கப்பட்ட உங்கள் வங்கிக் கணக்கு வழக்குகள் எனக்கு திருப்தியில்லை.

நீங்கள் வெறும் 15 நாட்கள் காலம் விசா கேட்டதால் உண்மையானவரா நீங்கள் என்று எனக்கு சந்தேகமாயிருக்கிறது. இந்தக் காரணங்களினால் உங்களுக்கு விசாவை நான் வழங்கவில்லை.

பின்குறிப்பு : நீங்கள் 82 (1) குடிவரவு குடியகல்வு அகதிகள் சட்டம் 2002இன் படி இந்த விசா தொடர்பாக அப்பீல் செய்ய முடியாது.

தேவரையாளி இந்துக் கல்லூரியில் அதிபர் எம்.எஸ்.சீனித்தம்பியின் காலத்தில் நான் ஆசிரியராகக் கடமையாற்றிய ஏழாண்டு காலம் எனக்கு மிக மகிழ்ச்சி நிறைந்த ஒரு காலம். எனது ஆசிரிய வாழ்க்கையில் அக்காலம் ஒரு பொற்காலம் என்று சொல்லலாம். அதிபர் சீனித்தம்பியிடம் கல்வி கற்ற மாணவன் நான். அதனால் அவருக்கும் எனக்குமிடையே வெளியில் சொல்லிக் கொள்ளாத நெருக்கமான ஓர் உறவு இருந்து வந்தது. அந்த உறவு தந்தைக்கும் மகனுக்குமான உறவு போன்றது.

அவர் விருப்பத்தின் பேரில்தான் நான் தேவரையாளி இந்துக் கல்லூரிக்கு மாற்றலாகி வந்தேன். க.பொ.த. சாதாரண வகுப்புதான் அப்பொழுது அந்தக் கல்லூரியில் இருந்த பெரிய வகுப்பு. அதிபர் அந்த வகுப்பைத் தனது நேரடி மேற்பார்வையின் கீழ் வைத்திருந்தார். அந்த வகுப்பின் வகுப்பாசிரியராகவும் அவரே இருந்தார். நான் அங்கு வந்து சேர்ந்ததும் முதல் வேலையாக, அந்த வகுப்புக்குரிய வகுப்பாசிரியராக என்னை நியமித்துத் தனது பொறுப்பினை என்னிடத்தில் கையளித்தார். எண்கணிதம், குடியியல் (அரசறிவியல்) ஆகிய இரண்டு பாடங்களையும் அந்த வகுப்பில் நான் கற்பிப்பதற்கு வகை செய்தார். பிற்காலத்தில் தமிழ் (இலக்கியமும் இணைந்தது) மாத்திரம் எல்லா வகுப்புகளுக்கும் கற்பிக்கும் ஓர் ஆசிரியனாக நான் நிலை பேறடைந்தேன்.

கல்லூரியில் முக்கியமான விடயங்கள் சம்பந்தமாக முடிவுகள் எடுக்க வேண்டிய வேளையில் அதிபர் காரியாலயத்துக்கு அழைத்துத் தன்மையில் என்னுடன் கலந்தாலோசிப்பார். பொதுவாக அபிப்பிராயங்களைக் கேட்டறிந்து கொண்டு இறுதியாக ஒரு முடிவுக்குத் தான் வருவார்.

பரிசளிப்பு விழா, விளையாட்டுப் போட்டி போன்ற முக்கியமான நிகழ்வுகள் கல்லூரியில் நடைபெறும் சமயங்களில் அந்த நிகழ்வுகளுக்குரிய பிரதம விருந்தினர்களைத் தன்னிச்சையாக அவர் தானே தெரிவு செய்வதில்லை. கல்லூரி ஆசிரியர்களைக் கூட்டி, அவர்களது ஆலோசனையைக் கேட்டறிந்த பின்னரே பிரதம விருந்தினர்

களாக யார் யாரை அழைப்பதென முடிவு செய்து அவரது

நிர்வாக முறைமை. அதனால் ஆசிரியர்களின் ஆதரவினையும், ஒத்துழைப்பினையும் அவரால் பிசகின்றிப் பெற்றுக் கொள்ள முடிந்தது. கல்லூரி நிர்வாகத்தில் அவருக்குச் சிக்கல்கள் இருப்பதில்லை.

அந்தக் காலத்தில் கல்லூரியில் நான் செல்லப்பிள்ளையாக இருந்து வந்தேன்.

கல்லூரிப் பரிசளிப்பு விழா ஆரம்பித்து இருபதாம் ஆண்டு. அந்த ஆண்டு பரிசளிப்பு விழாவில் முதன்முறையாகக் கல்லூரிச் சஞ்சிகை ஒன்றினை வெளியிட்டு வைப்பதாகத் தீர்மானிக்கப் பெற்றது. 'தேவரையாளி இந்து' என்னும் அந்தச் சஞ்சிகையின் இணையாசிரியர்களுள் ஒருவராக நான் நியமிக்கப் பெற்றேன். அந்தச் சஞ்சிகை பேராசிரியர் க.கைலாசபதியை அழைத்து அவரால் வெளியிட்டு வைக்க வேண்டுமென ஆசிரிய கழகம் முடிவு செய்தது.

அப்பொழுது யாழ்ப்பாண வளாகம் ஆரம்பித்த காலமது. பேராசிரியர் க.கைலாசபதி அந்த வளாகத்தின் தலைவராக நியமனம் பெற்று இருந்தார். எங்கள் கல்லூரி அதிபர் தெரிவித்ததற்கு இணங்க நான் யாழ்ப்பாணம் திருநெல்வேலி சென்று பேராசிரியர் க.கைலாசபதியை வளாகத்தில் சந்தித்தேன். புதிதாக ஆரம்பித்த வளாகத்தின் தலைவராக இருந்த மையினால் அவருக்கிருந்த வேலைப் பளுக்களுக்கு மத்தியிலும் எனது வேண்டுகோளை ஏற்று எங்கள் கல்லூரிக்கு வருகை தந்து 'தேவரையாளி இந்து'வை வெளியிட்டு வைப்பதாக உடன்பட்டார்.

பரிசளிப்பு விழா நடைபெறுவதற்கு இரண்டு தினங்களுக்கு முன்னர் எங்கள் கல்லூரி அதிபர் என்னை அழைத்து, "விழாவுக்கு வர கைலாசபதிக்கு நேர மில்லைப் போல இருக்கிறது. போய் ஒருக்கால் கண்டுகொண்டு வாரும்" எனத் தெரிவித்தார்.

கைலாசபதியைத் தேடிக்கொண்டு வளாகத்துக்கு நான் சென்ற சமயம் இராமநாதன் மண்டபத்து மேல் மாடியில் தனது காரியாலயத்தில் அவர் இருந்தார். அப்பொழுது வளாகத்துக்கு வேண்டிய சிறுநூழியர்களைத் தெரிவு செய்வதற்கான நேர்முகப் பரீட்சை அங்கு நடைபெற்றுக் கொண்டிருந்தது. நான் அங்கு வந்து நிற்கும் செய்தியை அறிந்ததும் உடனே உள்ளே வருமாறு அவர் என்னை அழைத்தார். எங்கள் கல்லூரிப் பரிசளிப்பு விழா நடைபெறும் அன்றைய தினம், வளாகம் சம்பந்தமான கூட்டம் ஒன்று கொழும்பில் தனக்கு இருப்பதால் வருகை தர இயலாத நிலையில் இருப்பதாகத் தெரிவித்தார். தனக்குப் பதிலாக வளாகத்தில் நூலகராக இருக்கும் நண்பர் சிவநேசச் செல்வனை அழைத்துச் செல்லுமாறு எனக்கு மாற்று யோசனை ஒன்றைத் தெரிவித்தார்.

"அழைப்பிதழில் உங்களுடைய பெயரை அச்சிட்டு விட்டு சஞ்சிகையை வெளியிட்டு வைப்பதற்கு சிவநேசச் செல்வனை வருமாறு நான் போய் எப்படிச் கேட்கலாம்?" என அவரிடத்தில் வினவினேன். "அது ஒரு பிரச்சினை தான்" என்று சொல்லிக் கொண்டு, நடத்திக் கொண்டிருந்த நோடப்

பரீட்சையைத் தற்காலிகமாக நிறுத்தி விட்டு, உடன் இருந்து நேர்முகப் பரீட்சை நடத்தியவர்களைச் சற்று நேரம் பொறுத்திருக்குமாறு தெரிவித்துக் கொண்டு - என்னை அழைத்துக் கொண்டு மாடியை விட்டு கீழே இறங்கி வந்தார். இருவரும் நூலகத்திற்குச் சென்றோம். எனக்கேற்பட்டிருக்கும் இக்காட்டான நிலையை செல்வனுக்கு எடுத்துச் சொல்லி, தனக்குப் பதிலாக எங்கள் கல்லூரி பரிசளிப்பு விழாவுக்குச் சென்று வருமாறு கேட்டுக் கொண்டார். அவர் வேண்டுமோளான ஏற்றுக்கொண்டு 12.08.1975 இல் நடைபெற்ற எங்கள் பரிசளிப்பு விழாவுக்கு வருகை தந்து 'தேவரையானி இந்து' சஞ்சிகையை நண்பர் சிவநேசச் செல்வன் வெளியிட்டு வைத்தார்.

அடுத்த ஆண்டு நடைபெற்ற கல்லூரி பரிசளிப்பு விழாவுக்கு பேராசிரியர் கைலாசபதியையும் அவர் பாரியாரையும் பிரதம விருந்தினராக அவர் இல்லத்துக்கு நேரில் சென்று நான் அழைத்தேன். அந்த விழாவுக்கு (03.06.1976) மனைவியுடன் அவர் வருகை தந்து எங்கள் மனக்குறையைப் போக்கிக் கௌரவித்துச் சிறப்பித்தார். குறிப்பிட்ட அந்தச் சமயங்களிலும் வேறு சில சந்தர்ப்பங்களிலும் யாழ். வளாகத்திலும், திருநெல்வேலியில் கைலாசபதி வாழ்ந்த இல்லத்திலும் நான் சென்று அவரைச் சந்தித்திருக்கின்றேன். அப்பொழுதெல்லாம் அவர் என்னை வர வேற்று உபசரித்து ஒரு படைப்பாளியைக் கௌரவித்து நடக்கும் பெருந்தன்மையுடன் நடந்து கொண்டார்.

கரவெட்டி, தேவரையானி இந்துக் கல்லூரி வரலாற்றில் அதிபராக இருந்து

தனக்கெனத் தனித்துவமான ஓர் இடத்தை நிறுவிக் கொண்டவர் எம்.எஸ்.சீனிதம்பி அவர்கள். அதிபர் பதவியினை 1954ம் ஆண்டு முதல் 1979ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் வரை அவர் வகித்து வந்தார். அதிபர் பதவியில் இருந்து ஓய்வுபெற்ற பின்னர், தம்மோடு பணிபுரிந்த ஆசிரியர்களை நேரில் சந்தித்து விடைபெற்றுக் கொள்வதற்காக 22.01.1980இல் கல்லூரிக்குக் காலை நேரம் வருகை தந்திருந்தார். ஆசிரியர்களை அவர்களது வகுப்பறைகளுக்குத் தேடிச்சென்று அவர்களுடன் சிலவார்த்தைகள் பேசி, பின்னர் கை குலுக்கி விடைபெற்றுக் கொண்டு வந்தார். நான் அப்பொழுது எனது வகுப்பறையில் மாணவர்கள் முன் கதிரையில் அமர்ந்திருந்தேன். அதிபர் எனது வகுப்பறைக்குள் நுழைவது கண்டு மரியாதையுடன் கதிரையில் இருந்து எழுந்து பணிவுடன் நான் நின்று கொண்டிருந்தேன். விரைவாக வகுப்பறைக்குள் நடந்து என் எதிரே நின்று ஒருகணம் குறிப்பாக ஆழமாகக் கூர்ந்து எனது முகத்தை நோக்கினார். மறுகணம் தனது இருகரங்களையும் மேலே தூக்கி, எனது தலையைப் பிடித்து சற்று முன் வளைத்து அணைத்து எனது நெற்றியில் முத்தமிட்டுவிட்டு, கலங்கிய விழிகளுடன் என்னைத் திரும்பிப் பார்க்காது வகுப்பறையில் இருந்து வெளியே திரும்பி நடந்தார்.

நான் ஒருகணம் நிலைகுலைந்து போனேன். அப்பொழுது அங்கிருந்து சென்று கொண்டிருக்கும் அவரை விழிகள் பனிக்கப் பார்த்து நின்றேன்.

இன்று அந்தச் சம்பவத்தை நான் திரும்பிப் பார்க்கும் பொழுது என்னைப்

போல பாக்கியசாலியான ஆசிரியன் இன்னொருவன் இருக்க இயலாதென எனது மனதுக்குத் தோன்றுகின்றது.

அதிபரின் மகத்தான சேவையைக் கௌரவித்துக் கல்லூரிச் சமூகம் சேவை நலம் பாராட்டு விழா ஒன்றினை 02.06.1980இல் கல்லூரித் திறந்தவெளி அரங்கில் எடுத்தது. இந்த விழாவில் 'தேவரையானி இந்து' இரண்டாவது இதழ் அன்னாரின் சேவை மலராகச் சிறப்பாக வெளியிட்டு வைக்கப் பெற்றது. அவரது மாணவனும் பின்னர் அவரின் கீழ் ஆசிரியராகப் பணிபுரிந்தவனுமாகிய நான், அந்தச் சேவை மலரின் ஆசிரியனாக இருந்து, அதனை வெளியிட்டு வைக்கும் பெரும் பொறுப்பினை முழுமையாக ஏற்று, எனது கடமையைக் குறைவின்றிச் செய்து முடித்தேன் என்பது இப்பொழுதும் மனதில் இனிக்கின்றது.

குறிப்பிட்ட சில பாடங்களை மாணவர்களுக்குச் சிறப்பாகக் கற்பிக்கத் தகுந்த ஆற்றலுள்ள ஆசிரியர்களைத் தனியார் கல்வி நிறுவனங்களின் நிருவாகிகள் தேடித் தேடிப் பிடிப்பார்கள். ஆசிரியர்களிடத்தில் இருக்கும் திறமைகளைத் தங்களுக்குரிய மூலதனமாக்கி, ஆசிரியர்களைச் சுரண்டித் தங்களை வளப்படுத்திக் கொள்வதுதான் அவர்களின் ஒரே நோக்கம். தனியார் கல்வி நிலையங்களில் கல்வி கற்பிக்கும் ஆசிரியர்கள் 'சரஸ்வதியைக் காக்கு விற்கின்றவர்கள்' என கே.டானியல் கூறுவார். இந்தக் கருத்தினைத் தமது குறுநாவல் ஒன்றிலும் அவர் பதிவு செய்திருக்கின்றார்.

எனது குடும்பத்தின் தேவைகளை நிறைவு செய்ய வேண்டிய காரணத்தினால் தனியார் கல்வி நிறுவனங்களுக்கு மாலை வேளைகளிலும், விடுமுறை நாட்களிலும் நான் கல்வி கற்பிக்கச் சென்றேன். நான் வாழ்ந்து வரும் வடமராட்சிப் பகுதியில் மாத்திரமல்லாது யாழ் நகரத்துக்கும் வாரத்தில் மூன்று தினங்கள் சென்று வந்தேன். நான் தமிழ் கற்பிக்க வேண்டும் என்றே எல்லோரும் என்னிடத்தில் கேட்டுக் கொண்டார்கள். தமிழ் கற்பிப்பதில் எனக்கிருந்த ஆற்றல் மாத்திரமன்றி, நான் தமிழ் எழுத்தாளனாக இருந்து வந்ததும் எல்லோரும் என்னிடத்தில் தமிழ் கற்பிக்குமாறு கேட்டுக் கொண்டதற்குரிய காரணமாக இருந்திருக்க வேண்டும். யாழ்ப்பாணம் காங்கேசன்துறை விதியில் தட்டா தெருச் சந்தியில் 'தமிழ் - தெனியான்' எனப் பெரிய அளவில் அறிவித்தல் விளம்பரம் எழுதி வைத்திருந்தார்கள். அந்தத் தனியார் கல்வி நிலையத்தில் நான் கற்பித்த க.பொ.த (சாதாரணம்) தர வகுப்புக்கு வந்து, தமிழ் ஒரு பாடம் மாத்திரம் படித்து விட்டுச் சென்ற மாணவர்கள் பலர் இருந்தார்கள்.

தனியார் கல்வி நிலைய ஆசிரியர்கள் அன்று பட்டிமன்ற மேடைகளுக்குச் செல்ல வேண்டிய அவசியம் இருந்து வந்தது. அந்த மேடைகளில் தோன்றி, அறிமுகமும் பிரபலியமும் பெற்றுக் கொள்வது அவர்களது தொழிலுக்கு உறுதுணையாக வந்தமைந்தது. அதனால் அக்காலத்தில் பலராலும் அறியப் பெற்ற பட்டிமன்றப் பேச்சாளனாக நான் துலங்கினேன்.

அக்காலகட்டத்தில் தமிழ்நாட்டில் இருந்து 20.06.1976இல் யாழ்ப்பாணம் வருகை தந்திருந்த தெ.பொ.மீனாட்சி சுந்தரம்பிள்ளை, 28.08.1980இல் தாமரை ஆசிரியர் சோமு, 28.07.1982இல் தா.பாண்டியன், 01.03.1981இல் இராஜபாளையம் கோதண்டம், ஜெகன்நாதராஜா, 04.08.81இல் சிங்கள எழுத்தாளர் குணசேன விதான ஆகியோரின் கூட்டங்களுக்குச் சென்று நேரில் சந்தித்துப் பேசும் சந்தர்ப்பங்கள் கிட்டின. முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கத்தின் யாழ்ப்பாணக் கிளையின் உபதலைவராக அப்பொழுது நான் இருந்தமையால், இராஜபாளையம் எழுத்தாளர்களுக்கு யாழ்ப்பாணம் பொதுசன நூல் நிலையக் கேட்போர் கூடத்தில் நடைபெற்ற வரவேற்புக் கூட்டத்துக்குத் தலைமை தாங்கினேன்.

இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் குறிப்பிட்டுச் சொல்ல வேண்டிய இன்னொரு முக்கியமான ஓர் எழுத்தாளரை நான் சந்தித்து உரையாடினேன். யாழ்ப்பாண நகரம் செல்லும் சமயங்களில் எல்லாம் டானியல், ஜீவா இருவரையும் கண்டு பேசிக் கொண்டு திரும்புவதுதான் எனது வழக்கம். ஸ்ரான்லி வீதியில் இருந்த டானியலின் கராஜிற்கு, டானியலைத் தேடிக்கொண்டு 09.09.1981இல் நான் சென்றேன். அப்பொழுது டானியலுடன் ஒருவர் அங்கு பேசிக்கொண்டிருந்தார். “இவர்தான் எழுத்தாளர் பித்தன்” என டானியல் அவரை எனக்கு அறிமுகஞ் செய்து வைத்தார். எதிர்பாராத நிலையில் மூத்த எழுத்தாளர் பித்தனைச் சந்தித்தது எனக்கு மிகுந்த மனமகிழ்ச்சியை அளித்தது. சிறிது நேரம் அவர்களுடன் இருந்து

உரையாடி, தேநீர் அருந்திவிட்டு விடை பெற்றுக்கொண்டு திரும்பி வந்தேன். பித்தனோடு எனக்கேற்பட்ட முதற் சந்திப்பு அது. அதன் பிறகு பித்தனை நான் சந்திக்கும் வாய்ப்பு எனக்குக் கிட்டாமலே போயிற்று. ஆயினும் அவரைச் சந்தித்து அவருடன் சிறிது நேரம் உரையாடினேன் என்னும் பசுமையான நினைவு இன்று மனதுக்கு நிறைவைத் தருகின்றது.

ஆக்க இலக்கிய கர்த்தாக்களின் ஒவ்வொரு படைப்புக்களும் உருவானதற்குப் பின்புலமான ஒவ்வொரு கதை உண்டு. அதனைக் கதையின் கதை என்று சொல்லலாம். கதையின் கதைகள் ஒவ்வொன்றும் நதிமூலம், ரிஷிமூலம் போன்றவை. வெளியில் எடுத்துச் சொல்லப்படக் கூடாது. ஆனால் சில படைப்புகள் எவ்வாறு உருவாயின என்பதனைத் தவிர்க்க இயலாமல் வெளியில் எடுத்துச் சொல்ல வேண்டி நேர்ந்து விடுகிறது. அப்படியான வற்றை வெளியே எடுத்துச் சொல்லலாம். எனது ‘கமுகுகள்’ நாவல் தோன்றிய கதையை இங்கு குறிப்பிடலாம் என்று எண்ணுகின்றேன்.

எனது தாயாரின் உடன்பிறப்பாக ஒரேயொரு தமையன் இருந்தார். எனது தாய்மாமன். அவருக்குக் குழந்தைகள் இல்லை. அவர் நோய்வாய்ப்பட்ட போது அவரைக் கவனிக்க வேண்டிய பொறுப்பு எனக்கிருந்தது. ஒருசமயம் யாழ்ப்பாணம் அரசினர் வைத்தியசாலையில் அவருடன் நான் தங்கி இருந்தேன். அங்கு நான் தங்கி இருந்த இரண்டொரு தினங்களில் பணம் பறிப்பது ஒன்றினையே

நோக்கமாகக் கொண்டு பெரும்பாலும் எல்லோரும் செயற்படுவதனை அவதானித்தேன். மனிதநேயம் சிறிதுமின்றி நடைபெறும் கொடுமைகள் என் மனதை உறுத்தத் தொடங்கின. அதன் பிறகு தினமும் நடைபெறும் சம்பவங்களைக் குறித்து வைத்துக்கொண்டேன். இவ்வாறு இரண்டு வாரங்கள் செய்தேன்.

என்னுடன் ஆசிரியராகப் பணிபுரிந்த வல்லை சு.சத்திவடிவேல் அருமையான கையெழுத்துச் சஞ்சிகை ஒன்றினை வெளியிட்டுக் கொண்டிருந்தார். அவர்தனது சஞ்சிகையில் தொடராக வெளியிடுவதற்குத் தகுந்த ஒரு படைப்பினை எழுதித் தருமாறு என்னைக் கேட்டுக் கொண்டிருந்தார். அவரது வேண்டுகோளுக்கு இணங்கி, வைத்தியசாலையில் நான் கண்டு, அவதானித்துக் குறித்து வைத்திருந்தவற்றை ‘கமுகுகள் வட்டமிடுகின்றன’ என்னும் குறுநாவலாக அவருக்கு எழுதிக்கொடுத்தேன்.

அதன் பிறகு ஒருதினம் மல்லிகைக் காரியாலயத்தில் ஜீவாவைச் சந்தித்துப் பேசிக்கொண்டிருந்த போது, நாவல் ஒன்று எழுதுமாறு ஜீவா என்னிடம் கூறினார். எனது எழுத்துக்களைத் தொடர்ந்து படித்து வந்திருக்கும் ஜீவா, இதற்கு முன்னர் ஒருநாள் “மான்ரர், நீங்கள் நாவல் எழுதலாம்” என பேசிக்கொண்ட சமயம் சொன்னார். அதனையும் மனதில் கொண்டு கையெழுத்துச் சஞ்சிகையில் வெளியிடப்பட்ட குறுநாவலை விரிவுபடுத்தி முழுநாவலாக எழுதி ‘கமுகுகள்’ என மகுடமிட்டு ஜீவாவிடம் அந்தப் பிரதியைக் கொடுத்தேன்.

ஜீவா தமிழ்நாடு செல்லும்போது அந்தப் பிரதியைக் கையில் கொண்டு சென்று நர்மதா வெளியீடாக நூலாக்கி, நூல் பிரதிகளை 30.12.1981.இல் மல்லிகைக் காரியாலயத்தில் வைத்து எனது கையில் தந்தார். ‘கமுகுகள்’ நாவலை நூலாக்கிய முழுப்பொறுப்பும், பெருமையும் ஜீவாவுக்கே உரியது. அந்த நாவல் பேராசிரியர் நந்தியின் மிகுந்த கவனத்துக்கு உள்ளானது. தமது விரிவுரைகளின் போது ‘கமுகுகள்’ நாவல் பற்றி மாணவர்களுக்கு அவர் எடுத்துச் சொல்லி அவர்களை எச்சரித்திருக்கின்றார்.

மல்லிகையில் எழுதுவதற்கு ஜீவா எனக்கு நிறைவான சந்தர்ப்பங்களைத் தந்தார். மல்லிகை என்னை முழுமையாக உள்வாங்கிக் கொண்டது என்றே சொல்ல வேண்டும். நான் மல்லிகை எழுத்தாளனாக எல்லோராலும் இனங்காணப்பட்டேன். தேசியப் பத்திரிகைகளில் இடையிடையே எனது எழுத்துக்கள் வெளிவந்துகொண்டிருந்தன. ஆனால் மல்லிகை எனது பிரதான தளமாக அமைந்திருந்தது. நான் எழுதிக்கொடுத்தவைகள் யாவும் மல்லிகையில் பிரசுரமாகிக் கொண்டிருந்தன. ஜீவா கேட்டுக்கொண்ட சமயங்களில் எல்லாம் எனது மனதில் பதிவாகிக் கிடந்தவைகளை ஆக்கங்களாக எழுத்தில் வடித்துக் கொடுத்தேன். சிறுகதைகள், கட்டுரைகள், கவிதைகள் என பல்வேறு ஆக்கங்களைத் தொடர்ந்து எழுதி வந்தேன். வெவ்வேறு பெயர்களில் எல்லாம் எழுதினேன்.

ஜீவா தொடர்ந்து எனக்குச் சந்தர்ப்பங்களை அளித்துக்கொண்டு வந்தார். சமூக நோக்கு, அரசியல் நோக்கு என்பவற்றில் இருவரும் ஒத்த கருத்துள்ளவர்

களாக இருந்து வந்தோம். நான் இது வரை எழுதியிருக்கும் சிறுகதைகளுள் ஐம்பது விதமானவை மல்லிகையில் பிர சுரமானவை என்பது உண்மை. அதனால் மல்லிகை வட்டத்தினால் நன்கு அறியப் பெற்ற பரிச்சயமான ஓர் எழுத்தாளனாக நான் வளர்ந்து வந்தேன். ஆனால் டானியலுக்கு ஒரு மனக்குறை இருந்து கொண்டு வந்தது. “ஜீவாவுக்கு உங்களைச் சரியாகப் பயன்படுத்தத் தெரியவில்லை” எனத் தனது மன ஆதங்கத்தை ஒருதினம் என்னிடம் வெளியிட்டார். அதுபற்றி அவரிடம் மேலும் தெளிவாக நான் கேட்டறிந்து கொள்ளவில்லை. அவர் மனதில் என்ன கருதினார் என்பது இன்றுவரை எனக்குத் தெரியவராது.

மல்லிகை தவிர்ந்த ஏனைய சிறுசஞ்சிகைகளின் பக்கம் எனது கவனம் திரும்பவில்லை. யாழ்ப்பாணத்தில் இருந்து மல்லிகை வெளிவந்து கொண்டிருந்த, அதன் சமகாலத்தில் சுந்தர் சிரித்திரனை வெளியிட்டுக் கொண்டிருந்தார். என்னை நேரில் சந்திக்கும் சமயங்களில் எல்லாம் சிரித்திரனுக்கு எழுதுமாறு அவர் கேட்பதுண்டு. அவர் விருப்பத்தை நிறைவு செய்யும் நோக்கத்துடன் ‘குருகுலம்’ என்ற சிறுகதையை சிரித்திரனுக்கு அனுப்பி வைத்தேன். சிரித்திரன் - 1975 ஆண்டுமலரில் அந்தச் சிறுகதை இடம் பெற்றது. தமிழ்க் கதைஞர் வட்டம் (தகவம்) காலாண்டு காலத்துக்குரிய இலங்கைச் சிறுகதைகளை மதிப்பீடு செய்து பண்ப்பரிசும், சான்றிதழும் வழங்குவதற்கு ஆரம்பித்த காலம் அது. தகவத்தின் அந்தப் பரிசிலை முதன்முதலாக ‘குருகுலம்’ பெற்றுக் கொண்டது. அதன் பின்னர் கவிஞர் மு.செல்வையா அவர்களின் ‘குடிசாரன்’ பாடலையும், அந்தப்

பாடலுக்கான விளக்கத்தினையும் ஒரு கட்டுரையாக எழுதி சிரித்திரனுக்கு அனுப்பி வைத்தேன். எனது பெயரை நீக்கி விட்டு அந்தக் கட்டுரை சிரித்திரனில் வெளியிடப்பட்டது. குறிப்பிட்ட இந்த இரண்டு ஆக்கங்கள் மாத்திரந்தான் சிரித்திரனில் வெளிவந்திருக்கும் எனது படைப்புக்கள்.

‘சுழுகுகள்’ நாவல் அறிமுகக் கூட்டம் ஒன்று 03.03.1982இல் யாழ்ப்பாணத்தில் நடைபெற்றது. யாழ்ப்பாணம் வீரசிங்கம் மண்டபத்தின் முன்பகுதியில் எனது ‘சுழுகுகள்’, காவலூர் ஜெகன் நாதனின் ‘யுகப்பிரவேசம்’ ஆகிய இரண்டு நூல்களினதும் அறிமுகக் கூட்டம். கலாநிதி கா.சிவத்தம்பி தலைமையில் மாலை வேளை நடைபெற்றது. ‘சுழுகுகள்’ நாவலை சி.மௌனகுரு விமரிசனம் செய்தார். அந்த அறிமுகக் கூட்டத்தினை ஜீவா ஒழுங்கு செய்து நடத்தி வைத்தார். ஜீவா வின் ஏற்பாட்டில் நடைபெற்ற கூட்டமாக இருந்தபோதிலும், எனது அழைப்பினை ஏற்று டானியல் அந்தக் கூட்டத்திற்கு வருகை தந்திருந்தார்.

வதிரி தமிழ் மன்றத்தில் நண்பர் க.லோகநாதன் ஆசிரியர் தலைமையில் 09.03.1982 இல் மாலைவேளை ‘சுழுகுகள்’ அறிமுகக் கூட்டம் ஒன்றைப் பின்னர் நடத்தினோம். ஈழத்து இலக்கிய உலகில் யாரும் எதிர்பார்க்காத ஓர் அதிசயம் அந்த அரங்கில் அன்று இடம்பெற்றது. ஜீவா, டானியல் இருவரும் ஒரே மேடையில் வந்து அமர்ந்திருந்து எனது ‘சுழுகுகள்’ நாவல் பற்றிப் பேசினார்கள். இருவரும் நண்பர்களாக, தோழர்களாக நெருக்கமாக ஒருகாலத்தில் இருந்தவர்கள். பின்னர் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியில் 1964ல் தோன்றிய

கொள்கை வேறுபாடு காரணமாக இருவரும் பிரிந்து போனார்கள். அந்தப் பிரிவின் பின்னர் அவர்கள் இருவரும் ஒரே மேடையில் சந்தித்துக் கொண்டது அன்று தான். அவர்கள் இருவராலும் தவிர்க்க இயலாத ஒருவனாக நான் இருந்து வந்ததுதான் அந்தச் சந்திப்பு நிகழ்ந்ததுக்கான அடிப்படைக் காரணமாக அமைந்தது.

அந்தக் கூட்டம் நடந்து முடிந்த பின்னர், அவர்கள் இருவரும், டானியலுடன் சேர்ந்து உடன் வந்திருந்த டானியலின் நண்பர் இப்பாலும் இரவு எனது இல்லத்தில் தங்கி, காலையில் புறப்பட்டுச் சென்றார்கள்.

டானியல், ஜீவா ஆகிய இருவரும் தமக்குள் இருந்து வந்த கசப்புணர்வுகளை ஒழித்துவிட்டு மீண்டும் நெருங்கி வருவதற்கான ஆரம்பமாக இந்த நிகழ்வு அமைந்தது.

அந்த ஆண்டு வெளிவந்த இலங்கை நாவல்களுள் சிறந்த மூன்று நாவல்களைத் தெரிவு செய்து தகவம் பரிசில் வழங்கிக் கௌரவித்தது. தகவத்தின் கணிப்பில் ‘சுழுகுகள்’ இரண்டாவது இடத்தினைப் பெற்று, பணப் பரிசிலையும் பெற்றுக் கொண்டது.

‘சுழுகுகள்’ மீது முன்வைக்கப் பெற்ற விமர்சனக் கருத்துக்கள் சிலவற்றுடன் டானியல் உடன்பாடில்லாது இருந்தார். அந்தக் கருத்துக்கள் அவர் உள்ளத்தில் சினத்தை மூட்டின. குறித்த அந்த நாவல் பற்றி என்னோடு அவர் பேசிக் கொண்டிருந்த ஒரு சமயம், “ஆகபத்திரி பற்றி இப்படி விவரித்து என்னாலை ஒரு நாவல் எழுத முடியாது” எனப் பெருந்தன்மையுடன் எனக்குப் பாராட்டுத் தெரிவித்தார்.

இந்தக் காலகட்டத்தில் பத்திரிகைகள், சஞ்சிகைகளில் வெளிவந்த ஜீவா வின் பேட்டிகள், கருத்துக்களை ஜீவா வின் விருப்பத்துக்கிணங்க, படித்து ஒரு நூலாகத் தொகுத்து அவரிடம் 01.01.1982 இல் மல்லிகையில் வைத்துக் கையளித்தேன். பின்னர் அந்தத் தொகுப்பு, ‘இலங்கையில் இருந்து ஓர் இலக்கியக் குரல்’ என்னும் நூலாக, தமிழ்நாட்டு நர்மதா பதிப்பகம் அதனை வெளியிட்டு வைத்தது.

கண்களில் எந்தவிதக் குறைபாடும் இல்லாது அழகுக்காகக் கண்ணாடி அணிந்து கொண்டிருக்கும் சிலரை நான் அறிவேன். எனது குடும்பத்தில் எனது தம்பி சிறுவனாக, மாணவப் பருவத்தில் கண்ணாடி அணிய ஆரம்பித்து விட்டான். அதனால் கண்ணாடி அணிந்து கொண்டு திரிவதுள்ள சிரமங்களை நான் நன்கு அறிவேன். அதனால் எனது கண் பார்வையில் சிறிது குறைபாடு ஏற்பட்டிருப்பதனை நான் உணர்ந்து கொண்ட பின்னரும் சற்றுக் காலங் கடத்தி வந்தேன். அப்பொழுது நான் வாசிக்கும் நூல்களை எனது கண்பார்வையில் இருந்து தூரத் தூரப் பிடித்துக் கொண்டு செல்ல வேண்டிய சூழ்நிலை எனக்கு உருவானது. அதன் பிறகு தாமதிக்காது கண் வைத்திய நியுணரைச் சந்தித்து, கண்களைப் பரிசோதனை செய்வித்தேன். அவர் சிபார்சு செய்த கண்ணாடியை 20.03.1982 முதல் அணிந்து கொள்ள ஆரம்பித்தேன். அன்று முதல் இயல்பான வாழ்க்கை நிலையில் இருந்து நான் விடுபட்டு ஒரு சிரமத்தைச் சுமந்து திரியும் நிலைக்கு ஆளானேன்.

(வளரும்...)

குணரத்தினம் மாஸ்ரரை நினைத்தால் மிஞ்சுவது பயந்தான். அடி பிச்சு உதறும். பிரம்பு கிழியும்வரை மண்டகப்படிதான். வீட்டுக் கணக்குச் செய்யாவிட்டால் தப்பமுடியாது. காலையில் பஸ் ஏறியதில் இருந்து, ரவுனில் இறங்கும்வரை கனகலிங்கம் பயந்தபடிதான் வந்தான். எப்படிச் சமாளிப்பது... ஒரு கணக்குத்தானும் செய்யவில்லை! மொத்தம் இருபது! பள்ளிக்கூடம் போயும் செய்யமுடியாது.

மீன் சந்தையைக் கட்டகும் போது, நாய்க்குட்டிகள் இரண்டு அவன் பின்னே ஓடிவந்தன. ஒன்று, உர்... என்று முறைத்தது. 'அடி சவுக்காலை' என்றபடி குனிந்து கல்லொன்றை எடுத்து வீசினான். கீ... கீ... என்று கத்தியபடி இரண்டும் ஓடின.

நினைவழியா நாட்கள் - 2

நாய்க்குட்டி

- 'பரன்'

கனகலிங்கத்துக்கு மூளையில் பொறி தட்டியது! "எடே பொடியள்... நல்ல சாதி நாய்க்குட்டி இருந்தால் ஒண்டு கொண்டு வாங்கோடா" என்று அடிக்கடி குணரத்தினம் மாஸ்ரர் சொல்வது ஞாபகத்துக்கு வந்தது. கடையில் மாட்டுத்தாள் கடதாசிப்பை ஒன்று வாங்கினான். ஒழுங்கையால் திரும்பி நடந்தான். இரண்டு நாய்க்குட்டிகளும் ஒன்றையொன்று புரட்டி உருண்டு விளையாடிக் கொண்டிருந்தன. சத்தம் போடாமல் ஒன்றை 'லபக்' என்று பிடித்துப் பைக்குள் போட்டான். மற்றது பயத்தில் 'வீல்... வீல்' என்று கத்திக் கொண்டு ஓடியது. காற்றுப் போவதற்காகப் பையில் இரண்டு ஓட்டையும் போட்டாயிற்று! இனியென்ன... எல்லாம் சுபம்தான்... என்று நினைத்தபடி நடந்தான். முதலாம் குறுக்குத் தெருவைத் தாண்டி எட்டி நடந்தால் தெரிவது மாஸ்ரர் வீடுதான். இப்போது பயம் இல்லை. மனமும் இலேசாக இருந்தது.

கேற்றைத் தட்டியபோது வந்தது; ரீச்சர்! "என்ன மேனை... பள்ளிக்கூடம் போகேல்லையோ... இங்கை வந்து நிக்கிறாய்...?" என்றபடிதான் கேற்றைத் திறந்தா.

"இல்லை... மாஸ்ரரைப் பாக்க வேணும்..."

"அவர் சேர்ச்சுக்குப் போட்டார்... ஏன் மேனை?" என்றா ரீச்சர்.

"நாய்க்குட்டி கொண்டுவரச் சொன்னவர். அதுதான் கொண்டு வந்தனான்..."

"சரி... உதிலை கட்டிப்போட்டுப் போம்... சங்கிலி கொண்டுவந்து தாறன்... அவர் வரக்கை சொல்லுறன்."

சங்கிலியால் கட்டிவிட்டுப் போகும் போதுதான் நாய்க்குட்டியை வடிவாகப் பார்த்தான். பிரவுன் கலரில், வெள்ளைப் புள்ளிகளுடன் கொழுக்கு மொழுக் கென்று இருந்தது.

"கணக்குச் செய்யாதவன் எல்லாம் எழும்பு... இங்காலை வாங்கோ எல்லாரும்..." குணரத்தினம் மாஸ்ரர் வழக்கமான பல்லவியுடன் பிரம்பைத் தூக்கினார். எழுவதா... விடுவதா கனகலிங்கம் யோசித்தான். ஏன் பொய் சொல்ல வேண்டும். அதோடை நாய்க்குட்டியும் கொடுத்தாயிற்று! பயப்படாமல் எழும்பிப் போனான்.

"எத்தனை செய்தனீர்?"

"ஒண்டும் செய்ய இல்லை... சேர்"

"ஒண்டும் செய்ய இல்லையோடா... ஒண்டுதானும் செய்யாமல் விட்டிட்டு... நடப்பா எழும்பி வந்து சொல்லுறோ..."

கை, கால் என்று பேதமில்லாமல் பிரம்பு விளையாடியது.

"இல்லை சேர்... இனிச் செய்யிறன் சேர்..." அடி தாங்காமல் புழுவாய்த் துடித்தபடி கனகலிங்கம் கத்தினான்! "...

சேர்... சேர்... வேண்டாம் சேர்... விட்டிடுங்கோ சேர்..."

"இனியாவது ஒழுங்காய்ச் செய்..." மாஸ்ரர் பிரம்புக்கு ஓய்வு கொடுத்தார்.

"... சேர்... சேர்... நான் சேர்... நாய்க்குட்டி சேர்... பிறகும் ஏன் சேர் அடிச்சியள் சேர்..."

"நாய்க்குட்டியோடா... தெரு நாய்க்குட்டியைப் பிடிச்சுக் கொண்டுவந்து தந்திட்டு..." திரும்பவும் மாஸ்ரரின் பிரம்பு கனகலிங்கத்தின் மேல் புகுந்து விளையாடியது.

(தொடரும்...)

நீங்கள் தரமான
இலக்கியச் சுவைவரூர்?
ஒருதடவை மல்லிகைப்
பந்தலுக்கு வந்து போங்கள்.

மல்லிகை ஆசிரியர் டொமினிக் ஜீவாவின் சகல ஆக்கங்களையும் அவரிடமிருந்து நேரில் பெற்றுக் கொள்ளலாம். அவரே கையெழுத்திட்டுத் தருவார்.

மற்றும் பள்ளிக்கூட. பொது நூலகங்களுக்கும் தேவையான. நூல்களையும் மல்லிகை ஆண்டு மலர்களையும் மல்லிகைப் பந்தலில் பெற்றுக் கொள்ளலாம்.

நூல் அறிமுகம்

மறுமலர்ச்சி கவிதைகள்

- எம்.கே.எம்.

நண்மன் காலை ஒடிக்காதே
நாயைக் கல்லா லடிக்காதே
வண்டைப் பிடித்த வருத்தாதே
வாயில்லாப் பிராணியை வதைக்காதே

எத்துணை இனிமையான பாடல். எளிய நடையும், ஓசை நயமும் கொண்ட அற்புதமான குழந்தைப் பாடல். இப்பாடல் வரிகளைப் படிக்கும் போது வாய்விட்டுப் பாட வேண்டும் என உங்கள் உள்ளம் குறுகுறுக்கவில்லையா? கவிஞர் யாழ்ப்பாணன் எழுதிய இப்பாடல், நாம் ஆரம்பப் பாடசாலை மாணவர்களாக இருந்த காலத்தில் எமது தமிழ்ப் பாட நூலாகிய பால பாடத்தில் இடம்பெற்றிருந்தது.

கால ஓட்டத்தால் மறக்கடிக்கப்பட்ட இந்தப் பாடலை அண்மையில் படித்தபோது எனது மனம் உவகை கொண்டு சிறகடித்துப் பறந்தது. செ.கதர்சன் அவர்களால் தொகுப்பும் பதிப்பும் செய்யப்பட்ட 'மறுமலர்ச்சி கவிதைகள்' என்ற நூலிலேயே இக்கவிதையைப் படிக்கக் கைகூடியது.

ஈழத்துத் தமிழ் இலக்கியத்துடன் பரிச்சயம் உள்ள எவருக்கும் நிச்சயம் மறுமலர்ச்சிக் காலம் பற்றித் தெரிந்திருக்கும். கற்பனை உலகத்திலும், கடுமையான தமிழ் நடையிலும் சஞ்சரித்துக் கொண்டிருந்த ஈழத்து இலக்கியத்தை மயக்கம் தெளிவித்து யதார்த்தத்திற்குக் கொண்டுவரச் செய்யப்பட்ட முதல் கூட்டுமுயற்சிதான் மறுமலர்ச்சி இயக்கம். எமது மக்களின் விடிவிற்காக அவர்களது வாழ்வை, அவர்களது பிரச்சினைகளையும், சிக்கல்களையும் அவர்களது மொழியிலேயே சொல்வதற்கு எடுத்த முயற்சி அதுவாகும்.

மறுமலர்ச்சி இயக்கம் பற்றியும், சஞ்சிகை பற்றியும், அதில் வெளிவந்த சிறுகதைகள் பற்றியும் பரவலாகத் தெரிந்திருந்த போதும், அதில் வெளிவந்த கவிதைகள் இதுவரை கவனத்தில் எடுக்கப்படவில்லை. அவை கைக்கு எட்டுவதற்கு அரியனவாக இருந்ததே முக்கிய காரணமாகும். செங்கை ஆழியானின் முயற்சியால் மறுமலர்ச்சி சிறுகதைகள் ஏற்கனவே தொகுத்து வெளியிடப்பட்டிருப்பது முக்கியதானதாகும்.

இந்நிலையில் பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்தின் தமிழ்த்துறை சார்ந்த செல்லத்துரை சுதர்சனின் அந்நூல் வெளியீட்டு முயற்சி பெரிதும் பாராட்டுக்குரியது. பெறுவதற்கு அரிதான (1946-48ல் வெளியான) மறுமலர்ச்சி இதழ்களை யாழ் சென்று தேடிச் கண்டுபிடித்து காலத்தால் சிதைவுறும் தறுவாயில் அவற்றில் வெளிவந்த கவிதைகளைத் தன்கையாலே படி எடுத்து வந்த அவரது முயற்சியானது மிகுந்த பொறுமையும், விடாமுயற்சியும், கால அவகாசமும் வேண்டி நிற்பது. தனது நாளாந்தப் பணிகளுக்கிடையில் இந்த அரிய பணியைச் செய்த அவருக்கு ஈழத் தமிழ் இலக்கிய உலகம் மிகவும் கடமைப்பட்டுள்ளது.

மறுமலர்ச்சி இதழ் 1946 பங்குனி முதல் 1948 ஜப்பசி வரையாக 23 இதழ்கள் வெளியிடப்பட்டதாக அறிகிறோம். "மறுமலர்ச்சி இதழில் 51 கவிதைகளும், ஒரு மொழிபெயர்ப்புக் காவியமும் வெளியாகின" என நூலாசிரியர் தனது அறிமுக உரையில் குறிப்பிடுகிறார்.

'க.சோமசுந்தரப் புலவர், சவாமி விபுலானந்த அடிகள், மஹாகவி (து.உருத்திரமூர்த்தி), யாழ்ப்பாணன் (வே.சிவக்கொழுந்து), சோ.நடராஜன், நாவற்குழியூர் நடராஜன், சாரதா (க.இ.சரவணமுத்து), வரதர் (தி.ச.வரதராஜன்), கலைவாணன், கதிரேசன், வ.இ., சோ.தியாகராஜன், காவலூர்க்கைலாசன், கோட்டாறு எஸ்.ஆதிமூலப் பெருமாள், பரமேஸ், கவிஞன், கோட்டாறு தே.ப.பெருமாள், கு.பெரியதம்பி, தில்லைச்சிவன், வித்துவான் வேந்தனார், நடனம் ஆகிய கவிஞர்களின் கவிதைகளே மறுமலர்ச்சி இதழ்களில் வெளியாகின என மேலும் கூறுகிறார்.

நாவற்குழியூர் நடராஜன் - 10, சாரதா - 9, யாழ்ப்பாணன் - 7, மஹாகவி - 4 ஆகிய நால்வருமே அதிகமாக எழுதியுள்ளார்கள். ஏனையோர் தலா ஒன்று அல்லது இரண்டு கவிதைகளே எழுதியுள்ளார்கள்.

மறுமலர்ச்சி எழுத்தாளர்கள் பொழுதுபோக்காகவோ, புகழுக்காகவோ எழுதியவர்கள் அல்ல. 'இனி கற்பனைகள், ஆழமான தத்துவங்கள் இவையெல்லாம் எளிய நடையிலே, புதிய வசன இலக்கியங்களிலே சிருஷ்டிக்கப்பட வேண்டும் என்று விரும்புகிறோம்... வழமையைப் புதுப்பிப்பதாலும், பிற நாட்டு நல்ல இலக்கியங்களைத் தமிழுக்குக் கொண்டு வருவதாலும், புதிதாக இலக்கியங்களைச் சிருஷ்டிப்பதாலும் தமிழ் மொழிக்குப் புத்துயிர் அளிக்க விரும்புகிறோம்' என முதல்

இதழிலியே கொள்கைப் பிரகடனம் செய்துள்ளனர்.

இக்கூற்றின் அடிப்படையில் இக் கவிதைகளைப் படிக்கும்போது இக்கவிஞர்கள் ஈழத்துக் கவிதை மரபில் சில முக்கிய மாற்றங்களைக் கொண்டுவர வேண்டும் எனப் பிரக்ஞை பூர்வமாக முயன்றிருக்கிறார்கள் என்பது தெரிகிறது. பாரதியை தமது லட்சியக் கவிஞனாகக் கொண்ட இவர்கள் பலரும் தமது கவிதைகளை இலகுவான தமிழில் எளிய நடையில் ஆக்க முயன்றிருப்பதை அவதானிக்கக் கூடியதாக உள்ளது. இதற்கும் மேலாக ஒரு சில கவிதைகள் (உ-ம் : புதுயுகத்தில் - காவலூர் கைலாசன், ஆட்டை வெட்டும் - வேந்தனார்) பாரதியின் புகழ் பெற்ற கவிதைகளை ஞாபகப்படுத்துமாற் போல் புனைவப்பட்டிருப்பது சற்று ஏமாற்றம் அளிக்கச் செய்வதையும் குறிப்பிட்டே ஆகவேண்டும்.

பேச்சுத் தமிழைக் கவிதைகளுக்குள் கொண்டுவர முயன்றிருப்பது மறுமலர்ச்சிக் கவிதைகளின் இன்னுமொரு சிறப்பம்சம் எனலாம். 'கூச்சலிடும் ரேடியோக் கூக்குரல்கள்...', 'பட்டணத்திலேயுள்ள பளபளப்பெல்லாம்...', 'கனபேராய் திரண்டெழுந்தால்...', 'மோட்டுப் பயலொருவன்...', 'சோச்சி அம்மா பாச்சி...', 'சும்மா சும்மா என்றை மனசு சுத்தித் திரியுது...' போன்ற பல வரிகளை இங்கு கூட்டிக் காட்டுவது பொருத்தமாயிருக்கும்.

கவிதைகளின் உள்ளடக்கத்தைப் பொறுத்தவரையில் சமூக மறுமலர்ச்சி நோக்கிச் சீர்திருத்தக் கருத்துக்கள் அதிக

மாக எடுத்து ஆளப்படவில்லை. மறுமலர்ச்சிக் கால சிறுகதைகள் சமூக மாற்றங்களையும், சீர்திருத்தங்களையும் அவாவி நின்ற நிலையில் கவிதைகளில் அவை முக்கியத்தவம் பெறாதது ஏன் என்பது சிந்தனைக்குரியது. ஆயினும் கோயில்களில் மிருக பலி கொடுப்பதற்கு எதிரான இரு கவிதைகளும், உழைக்கும் தொழிலாளர் கட்டுகளை உடைத்தெறியத் திரண்டெழு வேண்டும் என வலியுறுத்தும் முற்போக்குச் சிந்தனைக் கவிதை யொன்றும் இடம்பெற்றிருப்பதையும் அவதானிக்க முடிந்தது.

இந்நூலின் முக்கிய அம்சமாகக் கூறக் கூடியது தொகுப்பாசிரியரின் அறிமுக உரையாகும். மறுமலர்ச்சிக் காலம் பற்றியும், அது உருவாவதற்கான காலத்தின் தேவை பற்றியும், அதன் அங்கத்தவர்கள், கையெழுத்துச் சஞ்சிகை முதலாக மறுமலர்ச்சிக் காலம் பற்றிய ஒரு பூரண அறிமுகமாக அமைந்துள்ளது. மிகுந்த தேடலுடனும், நுணுகிய ஆய்வுக் கண்ணோட்டத்திலும் எழுதப்பட்ட இவ்வுரை நூலின் சிகரம் போல் அமைந்துள்ளது.

எமது நவீன இலக்கியத்தின் ஆரம்பத் தடங்களைத் தேடும் இந்நூலை பதிப்பாசிரியர் தனது சொந்தச் செலவில் வெளியிட்டுள்ளார். ஒரு பல்கலைக்கழகம் அல்லது விநியோக வளம் உள்ளவர்கள் ஆற்றவேண்டிய இம்முயற்சியை தனியொருவனாகச் செய்த சுதர்சனுக்கு இலக்கிய ஆர்வதுள்ள ஒவ்வொருவரும் கைகொடுக்க வேண்டியது அவசியமாகும். □

மனம் நிறையக் கல்யாண ஆசைக் கனவுகளோடு தங்கள் உணர்ச்சிகளுக்கு வடிகால் தேடி, வானத்திலிருந்து இறங்கிவரும் ஒரு தேவபுருஷனை எதிர்பார்த்துத் தவம் கிடக்கும் சராசரி பெண்கள் போலன்றி, மனத்தை உயிரோடு பிடுங்கி வேறுத்து விட்டுப்போகும் இந்தக் கல்யாண சலனமும், அதனால் வளர்கின்ற ஆசைப் பெருந்தியும் தனக்கு வரக்கூடாதென்பதில் கல்யாணி காட்டி வருகின்ற அதிதீவிர வைராக்கிய நிலை, தந்தை கந்தசாமியின் மனதுக்கெட்டாத, கசப்பான ஒரு புதிய செய்தியாகவே நெஞ்சில் உறைத்தது.

நளினமான பெண்மையின் உயிர்மூச்சுப் படாத, அவளின் இந்த வரட்டுக் கோலத்திற்கான பின்னணி இருப்புத் தடங்கள் எவையென்று பிடிபடாமல், அவர் மிகவும் குழம்பிப் போயிருந்தார். இப்படிச் கல்யாணத்தை வெறுத்துக் கரை ஒதுங்கிப் போகுமளவுக்கு அவளுக்கு வாழ்க்கை ஏன் கசப்பானது என்று புரியாமல் அவர் அறிவுபூர்வமாய், எவ்வளவோ வழிகளில் சிந்தித்தும், அதற்கான விடை கிடைக்கவே யில்லை.

சீர்திருத்தத் தீய்நீலே.....

- ஆனந்தி -

அவர் கல்யாணப் பேச்சை எடுக்கிற ஒவ்வொரு சமயங்களிலும், அவள் அதை மிக இயல்பாகத் தட்டிக் கழித்து விடுவதிலேயே குறியாக இருந்தாள். அதற்கான பின்னணிக் காரணம், விடை அவிழ்க்கப்படாத பெரும் புதிராகவே இன்னும் இருந்தது. அவள் அவரின் ஒரேயொரு செல்ல மகளென்பதால், அவளுக்குச் சீதனமாக வாரி வழங்குவதற்கென்றே அவரிடம் கோடிக்கணக்கில் பணமும், கொழும்பில் சொந்த வீடும் இருந்தன. இது தவிர, தான் சொந்தக்காலிலேயே நிற்கவேண்டுமென அவள் எடுத்துக்கொண்ட தீர்க்கமான முடிவின் விளைவாக, தனியார் நிறுவனமொன்றில் பட்டப் படிப்புப் படித்த பெரும் அதிகாரியாக வேறு இருந்தாள். அழகிலும் ஒளிவிடும் ஒரு தேவதை. அவள் காலடி மண்ணைத் தரிசிக்கவென எத்தனை ஆயிரம் இளைஞர்கள் போட்டி போட்டுக்கொண்டு முன்வருகிறார்கள். அவள் எவரையுமே ஏறெடுத்துப் பார்க்க விரும்பாத ஒரு கன்னித் தபஸ்வினி போலவே நடந்து கொள்கிறாள்.

உணர்ச்சிகள் ஜடமாக மரத்து, அவள் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிற இந்தக் கன்னித் தவக்கோலம் என்றாவது ஒருநாள் ஒரு தேவபுருஷன் தேர் ஏறிவரும்போது, நிச்சயம் அழிந்தே போகுமென்பதே அவரின் எதிர்பார்ப்பாக இருந்தது. தான் உயிருடன்

இருக்கும்போதே, அவளை ஒரு கல்யாண மணப்பெண்ணாய்க் கண் குளிரத் தரிசித்து விடவே அவர் விரும்பினாலும், அதைப் பொருட்படுத்தாமல், அவள் தன்னிச்சையாக மனம் போன போக்கில் எடுத்துக் கொண்டிருக்கிற இந்த முடிவுக்கு ஒரு மூலக் கருப்பொருளாய் அவர்கள் வாழ்வில் உறைந்து கிடக்கிற, அவரைப் பற்றிய கசப்பான உண்மையும், அதனாலுண்டான தாக்கங்களுமே காரண மென்பது அவரின் அறிவுக்கு எட்டாமல் போனதுதான் பெரிய ஆச்சரியம்.

அவளின் கண்முன்னால், உயிருடன் உணர்ச்சிக்கள் எரிக்கப்பட்டு, வாழாமல் வெறும் நடைப்பிணமாக, அப்பாவை மண முடித்த பாவத்திற்காக, அவரின் காலடியில் வெறும் மனிதப் புழுவாகச் செத்து மடிந்துபோன அம்மாவைப் பற்றிய, கண்ணீரே வாழ்வான அந்தச் சோக காவியம் இன்னும் நெஞ்சு நிறைந்த ஒரு கரிக்கோலமாக உயிர்கொண்டு நிற்பதை, அவள் ஒருத்தியே அறிவாள். இதைப் பற்றி வாய் திறந்து ஒரு வார்த்தைகூட அப்பாவோடு அவள் பேசியதில்லை. அன்பு வழிபாடற்ற, மனவக்கிரம் கொண்ட அவரின் குணக்கோளாறு நடத்தைகளினால் அம்மா உயிருடன் சமாதி கட்டப்பட்டது மட்டுமல்ல, ஆண் சமூகம் குறித்து அவள் மனதில் பற்றி யெரிகின்ற அந்தத் தார்மீகக் கோப நெருப்புக்கும் இதுவே காரணமானது.

இதைப் பற்றி அவரோடு தர்க்கிப் பதில் பயனில்லை என்று அவளுக்குப் பட்டது. ஏனெனில் ஒரு பாவமுமறி யாமல் தன்னிடம் மனைவியாக வந்து

சேர்ந்த அம்மாவை, மனித நேயமற்ற ஒரு கொடும்பாவியாய் நின்று, தான் வஞ்சித்துப் பலியெடுத்த அந்த வாழ்க்கைக் கொடுமையை ஒரு குற்றமாகவே அவர் உணரப்போவதில்லை. அவரின் அறிவுக் கெட்டாத முழுமையான மனிதப் பண்புகள் குறித்து, தன்னைத் தேடி வருகின்ற ஒருவரிடமே தன்னால் மனம் திறந்து பேச முடியுமென்று இப்போது அவள் கருதினாள்.

அதற்கான காலம் விரைவிலேயே இப்படிச் சதவு திறந்து கொள்ளுமென்று அவள் கனவுகூடக் கண்டதில்லை. அன்றைக்கு ஞாயிறு விடுமுறை தினமாதலால், அவள் வீட்டிலேயிருந்தாள். வாசலில் அமர்ந்து, திறந்து கிடந்த ஜன்னல் வழியே தெருவை வேடிக்கை பார்த்துக் கொண்டிருந்தாள் அவள். ஜன நெரிசல் நிரம்பிவழியும் காலி வீதி, மாலையானால் இன்னும் பரபரத்து, ஆரவாரம் கொள்ளும். வாகன நெரிசலில் அள்ளுண்டு போகும் மனித நிழல் கற்றைகள் மீது, அவள் கவனம் கொண்டு நிலைகுத்தி அமர்ந்திருந்தாள்.

ஒவ்வொரு நிழல்கள் மீதும் உயிர் செறிந்து மின்னும் ஒளிக்கடராய் அவை அடித்துப் பொங்கும் மகிழ்ச்சிக் கடலில் மூழ்கி மூழ்கி எழும் பரவச மனிதர்களே எங்கும் அவள் கண்படும் இடமெல்லாம் காட்சி கொண்டு நிற்பது போல் அவள் உணர்ந்தாள். இந்தக் காட்சி மனிதர்களில் ஒருத்தி போலாகாமல், அம்மாவின் இருப்பு மறவாமல், உயிர் விட்டு மனம் ஒழிந்து போன தனிமைச் சூனியத்தில் தான் கரை ஒதுங்கி வாழ நேர்ந்ததே

என்று அவளுக்குக் கவலை வந்தது. பிறகு அதை மறந்துவிட்டுத் தனக்கேயுரித் தான சுயாதீனப்போக்கில் வெறும் போக்காகக் கண்களை அகல விரித்துத் தெருவை அலசும்போது அப்பாவின் கார் வாசலை மறைத்துக்கொண்டு வந்து நிற்பது தெரிந்தது. அவர் பெரும் தொழிலதிபராக இருப்பதால், வாழ்வில் எவ்வளவோ வசதிகள் அவருக்கு. காருக்கு டிரைவர் வேறு வைத்துக் கொண்டிருந்தார். அந்த டிரைவர் வேலு மலைநாட்டைச் சேர்ந்தவன். வாட்ட சாட்டமான இளைஞன் வேறு.

கல்யாணி நிமிர்ந்துகூட அவனைப் பார்த்தறியாள். அவனின் வாடை படு முன்பே ஒதுங்கிப்போய் விடுவாள். அப்பா மகிழ்ச்சி பொங்கக் காரைவிட்டு இறங்கி வருவது தெரிந்தது. கூடவே அவருக்குப் பின்னால் ஒரு கம்பிரமான இளைஞன் மிடுக்காக வந்து கொண்டிருந்தான். யார்? இவனென்று புரியாமல் அவள் சட்டென இருக்கையை விட்டு எழும்பிப் பின்வாங்கிப் போனாள்.

சடாரென்று படியேறி உள்ளே வந்த அப்பா, அவள் சதவுத் திரை மறைவில் ஒதுங்கி நிற்பதைப் பார்த்துவிட்டுக் குரலை உயர்த்தி அவளை அழைத்தார்.

“வெளியே வா பிள்ளை. உன்னைப் பார்க்கவல்லே இவர் வந்திருக்கிறார்.”

இப்படி எவ்வளவு தடவைகள் அவளை முகம் பார்க்க ஆட்கள் வந்து போகிறார்கள். ஒவ்வொரு முறையும் இவர்களின் ஆண்வாடை பட்டு நான் கருகிப் போறேன். இனியும் வேண்டாம்.

இந்தப் விஷப் பரீட்சை வேண்டவே வேண்டாம்.

அவள் வந்த கோபத்தில் கால்கள் நிலை கொள்ளாமல் காளி போல் சினம் கொண்டு வெளிப்பட்டாள். உணர்ச்சி தாங்காமல் அவள் நடுங்கிக் கொண்டிருந்தாள். அவளின் இந்த உண்மை நிலை அறியாதவனாய் சோபாவில் அமர்ந்து கொண்டே அவன் தன் தீர்க்கமான விழிகளை உயர்த்தி அவளை ஆவலோடு கூர்ந்து பார்க்கிறபோது, அவள் தன்னை மறந்து உணர்ச்சிவசப்பட்டுக் குரலை உயர்த்திக்கொண்டு அவனைக் கேட்டாள்,

“என்னை வேடிக்கை பார்க்கத்தானே இஞ்சை வந்திருக்கிறியன்?”

“என்ன சொல்லறியன்?”

“நான் ஒன்றும் மற்றப் பெண்களைப் போலக் கல்யாணத்துக்கு ஆசை பட்டுத் தவம் கிடக்கேலை. ஆண்களைக் கண்டாலே எனக்கு மனம் எரி மலையாய் குமுறிப் பொங்குது. இதை அப்பா உங்களுக்குச் சொல்லவேயில்லையா?”

இல்லை என்பதுபோல் அவன் தலையாட்டினான். அப்பாவே அதற்குப் பதில் சொல்வது போல் குறுக்கிட்டுப் பேசினார்.

“கல்யாணி! ஒரு பெரிய அதிர்ஷ்டம் உன்னை வீடு தேடி வந்திருக்கு. இவர் யார் தெரியுமோ? லண்டனிலே ஒரு பெரிய டாக்டர். உன்ரை படம் பார்த்ததுமே பிடித்துப் போய்த்தான் நேரிலே உன்னைப் பார்க்க வேணுமென்று வந்திருக்கிறார்.

என்ன சொல்கிறாய்? ஒமென்று சொன்னால் உன்னை அதிர்ஷ்டம்.”

“அப்பா! என்னை மன்னிச் சிடுங்கோ! இந்தக் கல்யாணத்திலேயே எனக்கு நம்பிக்கை விட்டுப்போச்சு. முன்பின் அறிமுகமில்லாமல் பரஸ்பரம் ஒருவரை ஒருவர் புரிந்துகொள்ளாமல், ஓர் உணர்ச்சி வெறியிலே இதுக்கு நான் சம்மதித்தால், எனக்கு இதிலே சந்தோஷம் வருமென்பதற்கு என்ன உத்தரவாத மிருக்கு? இப்படி என்னைப் பணயம் வைத்து, இதிலே நான் தோற்றுப் போனால் இது என் விதி, பாவக் கணக்கு என்று சொல்லி என்னால் மனம் ஆற முடியுமா? சொல்லுங்கோப்பா?

இதைக் கேட்டுவிட்டுப் பொங்கி வரும் அழகையை அடக்க முடியாமல் வாயைப் பொத்திக் கொண்டு அவள் தேம்பினாள். அவன் கைதேர்ந்த டாக்ட ரென்பதால் அவளின் அழகையும், அதற் கான பின்னணிக் காரணங்களும் நன் றாகவே புரிந்துகொண்டுவிட்ட நிலை யிலும், அதற்கப்பால் அவளை மையமாக வைத்து மயக்கம் கொண்டு தடுமாறும் ஆசைச் சூழலில் அகப்பட்டவனாய் இப் போது அவளோடு வாழ்ந்து அனுபவிக்கப் போகும் அந்தச் சுகானுபவமே அவனுக்குப் பெரிதாகப்பட்டது. அத னால் அவளை வழிக்குக் கொண்டு வருவதிலேயே இன்னும் அவன் குறியாக இருந்தான். முகத்தில் புன்னகை மாறாமல் மௌனம் கலைத்து, அவளை ஏறிட்டுப் பார்த்தவாறே, அவன் பேசத் தொடங்கிய போது, அவள் முகம் திருப்பி வேறெங்கோ பார்த்துக்கொண்டிருந்தாள்.

கனவில் கேட்பதுபோல் அவனின் குரல் கேட்டுக்கொண்டிருந்தது.

“உங்கடை பிரச்சினை எனக்குப் புரியுது. இது உங்கடை வாழ்வோடு சம்பந் தப்பட்ட ஒரு சூழ்நிலைக் குற்றம். இதுக் காக எல்லா ஆண்களையும் இப்படி நீங்கள் வெறுக்கிறது சரியா? தான் மணம் முடித்துக்கொண்ட பெண்ணைக் கண் ணின் இமை போலக் காப்பாற்றி வாழ வைக்கிற ஆண்களை நீங்கள் மறந்து விட் டார்களே! எனக்கு உங்களைப் பிடிச் சிருக்கு. நான் லண்டனிலேயிருந்து வந்தது இப்படியொரு நல்ல பெண்ணைத் தேடித்தான். நான் விரும்பி எதிர்பார்க்கிற எல்லா நிறைவுகளுமே உங்களிடம் இருக்கு. என்னை நம்புகோ! நான் உங் களை எள்ளளவும் அன்பு குறையாமல் உயிர் போல நினைத்துக் காப்பாற்று வேன். இது நிச்சயம்!”

அவன் உயிரற்று வரட்சியாகச் சிரித்துக்கொண்டு குரல் கம்மிச் சொன்னான்,

“நீங்கள் எவ்வளவு சொன்னாலும் எனக்கு நம்பிக்கை வாரது கஷ்டமாகவே இருக்கு. இப்ப என்னை அழகிலே மயங்கி, நீங்கள் நிறையவே பேசலாம். ஆனால் வாழ்க்கையென்பது வெறும் வார்த்தைகளோடு மட்டும் முடியிறைலை. ஆழமாய் ஒருவரை ஒருவர் நேசித்து, உணர்வுப்பூர்வமாய் வாழாமல் போனால் வாழ்வென்பதே வெறும் பேச்சுக்குத் தான். இப்படியொரு வாழ்க்கைக்கு முகம் கொடுத்து விணாக நான் ஏன் என்னை இழக்க வேணும்? இழப்பற்ற இந்தச்

சுகானுபவமே எனக்குப் போதும். என்னை விட்டிடுங்கோ.”

அதை உறுதிபடச் சொல்லிவிட்டு, அவன் இன்னும் தனிமையிலேயே நின்று ருந்தான். மிக விஸ்தாரமாக அவனைச் சுற்றிப் பரந்து விரிந்து கிடக்கும் அவளது அந்தச் சூறையாடப்படாதத் தனிமையின் இருப்பு எட்டாத வெகுதொலைவில் தான் நின்று கொண்டிருப்பதாய் இப் போது அவன் உணர்ந்தான். இந்நிலையில் அவளை நிமிர்ந்து பார்க்கவே அவனுக்கு மனம் கூசியது. மார்பு தட்டிக்கொண்டு அவன் முன்னால் வரநேர்ந்த தன் விலை மதிப்பற்ற பெருமையே அவளின் கறை பட்டுப் போக விரும்பாத இந்த உயிர் எழுச்சிக்கு முன்னால் ஒரு வெளி நாட்டுப் பணக்கார முதல் மனிதனாய் ஊரில் வந்திறங்கிய பாலுவால், பங்க முற்றச் செல்லாக்காசாகி விட்டதாய் அவன் மனம் கூசினான். ஆண் சார்பான எந்த நியாயமுமே அவளிடம் எடுபட வாய்ப்பில்லை என்ற அந்தக் கசப்பான உண்மையை ஜீரணிக்க முடியாமல் அவனுக்கும் துக்கம் நெஞ்சை அடைத் தது. அங்கோ சில ஆண்கள் விடும் இந்த முரட்டுப் போக்கான அறிவு தெளிவற்ற இந்தத் தவறுகளினால் ஒட்டுமொத்த ஆண் சமூகமுமே வெட்கித் தலை குனிய வேண்டியதுதான் என்று அவன் மிகவும் மனவேதனையோடு நினைவு கூர்ந்தான்.

நீர்க்குமிழியென நிலையற்று மறைந்து போகும் வாழ்க்கையில் மனதை வருத்தாத எந்தக் கடும்போக்குமின்றி அன்பினால் மேலோனாய், எல்லோருக் கும் நல்லவனாய் வாழ்ந்தாலே போது

மென்று அவனுக்குப் பட்டது. அன்பற்ற ஒரு வாழ்க்கைச் சூறாவளிக்குள் அகப் பட்டு, உருக்குலைந்து அழிந்து போன பெண் அபலைகளின் கண்ணீர்ச் சுவடு கண்டு, நெருப்புக் குளிக்கும் இவளை இனம்கண்டு கொண்டுவிட்ட வேதனை மாறாமல், அவன் பொய்யாகச் சிரித்த படியே அவளிடமிருந்து விடைபெற்றுப் போக எழுந்தான்.

“பரவாயில்லை! நான் போயிட்டு வாறன்!”. அவன் குரல் காற்றில் அலை மோதி அடங்கிப் போனது. பெறுமதி கொண்ட அவளின் வருகையையே பொய்யாக்கி விட்ட அதன் பெருமிதம் மாறாத உயிர்க் களை மின்ன, அவன் இன்னும் அங்கேயே தரித்து நின்றிருந் தான். அந்த உயிரின் தடங்களே பிடி படாத, வெகுதொலைவில் தனது இனிய வாழ் வின் இருப்புகளுக்கே பொருள் தேடி அலையும், அந்த நிழலிலேயே சிறுத்து ஒடுங்கும் ஒரு வெறும் மனித னாய் அப்பாவின் முகம் தெரிந்தது. தான் நினைத்தது கைகூடாமல் அவளிடம் ஏமாந்து போன கோபம் கொந்தளிக்க அவர் நிலை தடுமாறி ஆவேசம் கொண்டு நிற்பதாய் அவன் உணர்ந்தான்.

அவரின் இத்தகைய கோபங்களின் உச்ச விளைவாகவே அவர் காலடியில் கருகி உதிர்ந்து போனாளே அம்மா! அவளின் கறைபட்ட கதைக்கு ஒரு சான்று பரிகாரமே என்றை இந்த முடிவு! அப்பாவென்ன! கடவுளே வந்தாலும், இந்த முடிவு மாறாது என்று அவள் சபத மிடுவது போலத் தனக்குள்ளேயே கூறிக் கொண்டாள்.

உண்மையில் அப்பா குறையற்ற அன்பினால் அம்மாவை உணர்ச்சியுள்ள ஒரு பெண்ணாக ஏற்றுக்கொண்டு அவளைச் சந்தோஷப்படுத்தி நல்லபடி வாழ வைத்திருப்பாரேயானால் நான் ஏன் இப்படி ஒரு முடிவை எடுக்கப் போறேன்? சராசரி பெண்களைப் போலக் கனவிலேயே கல்யாண மேடை விரித்துக் கம்பிரமான ஓர் ஆண் தேவ புருஷன் எனக்கு மாலையிட்டு மகிழ்வதாக நானும் கற்பனைத் தேரேறி மகிழ்ந்திருப்பேனே! பதிலாக ஆண்முகம் கண்டாலே நான் கரை ஒதுங்கிப் போறேனே! எனக் கெதற்குக் கல்யாணம், இந்தக் காட்சி நாடகமெல்லாம்?

பொருளே குறியாக வாழ்கின்ற அப்பாவுக்கு, கேவலம் அந்த லண்டன் மாப்பிள்ளையின் இழப்புத்தான் இன்னும் பெரிதாக மனதை உறுத்தியது. அவளை நேர்கொண்டு பார்க்கவே முடியாமல், உள்கொதித்துச் சுவாலை விட்டெரிகின்ற கோப நெருப்பில் தானே சமைந்து ஜடமாகிவிட்டிருப்பது போல், உணர்ச்சி மரத்த வெறும் நிழல் தோற்றமாய் அவர் தோன்றினார். அதை ஒரு வேடிக்கை போல மிகவும் வெகு தூரத்தில் உயரத்தில் நின்று பார்க்கிற மாதிரி அவள் உணர்ந்தாள். அந்த உணர்வில் மனம் குளிர்ந்து போன சிலிர்ப்பில் தன் ஆளுமையின் பெருமை மாறாத அந்த விஸ்வரூப தரிசனமே கண்டு அவள் மிகவும் மனம்குளிர்ந்து போயிருந்தாள். ●

ஆழ்ந்த துயரமடைகின்றோம்.

திருகோணமலையின் மண்ணின் மைந்தன் கலாவிநோதன் **சீத்த அமரசிங்கம்** அவர்களும், மலையகப் புதல்வன் கவிஞர் **தம்ஷாஸியனும்** சமீபத்தில் நம்மை விட்டு மறைந்து விட்டனர்.

அவர்களது இழப்பால் துயருற்றிருக்கும் அனைவருக்கும் கலைஞர்கள் சார்பாக எமது ஆழ்ந்த துயரத்தைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகின்றோம்.

- ஆசிரியர்

தவறுகள் இல்லாமல் மிருக வைத்தியம் செய்வதற்கு முயலும் போது சில தவறுகள் என்னையும் மீறி நடந்து விடுகிறது.

சில வருடங்களுக்கு முன்பு எனது கிளினிக்கில் வேலை செய்யும் நேர்சினது பூனையின் வயிற்றில் ஒரு ஒப்பரேசன் செய்தேன். ஒப்பரேசன் சுமுகமாக முடிந்தது. புண் ஆறியதும் வயிற்றில் உள்ள இழையை இரண்டு வாரத்தில் வெட்டி அகற்றினேன்.

ஆறு மாதத்திற்குப் பின் எனது நேர்ஸ் 'ஒப்பரேசன் செய்த இடத்தில் சிறிய பட்டாணி கடலை அளவில் கட்டி ஒன்று வந்துள்ளது. அதை அமுக்கும்போது பூனைக்கு வலிக்கிறது' என்றாள்.

"அது மறைந்து விடும். கவலைப்படாதே" என்றேன். ஆயிரக்கணக்கில் இந்த மாதிரி ஒப்பரேசன் செய்தாலும், எனது திறமையில் இருந்த நம்பிக்கையும் சேர்ந்து அப்படிச் சொல்ல வைத்தது.

இடைக்கிடை பூனையின் கட்டி பற்றிப் பேசுவாள். நான் கவனத்துக்கு எடுக்க வில்லை. ஒருநாள் கேட்டேன், "கட்டி பெரிதாகியதா". "இல்லை. ஆனால் சின்னதாக வில்லை."

"சரி. நாளைக்கு கொண்டுவா. திரும்பவும் கட்டியை வெட்டித் திறந்து பார்க்கிறேன்."

வயிற்றுக்குள் உள்ள கொழுப்பின் ஒரு பகுதி கேணியாவாக (Hernia) வெளித் தள்ளி இருந்தது ஆச்சரியமாக இருந்தது. காரணங்கள் பல இருக்கலாம்.

ஒப்பரேசனின் பின் பூனை தாவிப் பாய்ந்திருக்கலாம். பாவித்த இழையின் தயாரிப்பில் தவறு ஏற்பட்டு இருக்கலாம். ஆனால் இதன் பொறுப்பு என்னைச் சார்ந்தது.

இரண்டாம் முறை செய்த ஒப்பரேசனில் கட்டி மறைந்தது.

மிருகங்களுக்கு ஒப்பரேசன்

- நடேசன் (அவுஸ்ரேலியா)

மருத்துவர்கள், மிருக வைத்தியர் களின் தவறுகளை மறுபரிசீலனைக்கு உட்படுத்தப் பல வழிகள் இந்த நாட்டில் உண்டு. மருத்துவர்கள் சபை, காப்புறுதி, நீதிமன்றம் என்பவற்றின் மூலம் பாதிக்கப் பட்டவர்கள் நியாயம் பெறமுடியும். திருப்பதி படத்தில் வருவது போல் நிவாரணம் பெற முயற்சிக்க வேண்டி இராது.

எல்லாவற்றையும் விட பொறுப்புணர்வுள்ள வைத்தியரின் மனதில் ஏற்படும் குற்ற உணர்வு ஆழமாகவும், நீளமாகவும் நிலைத்து இருக்கும். இருபத்தியாறு வருடங்களுக்கு முன்பு நடந்த சம்பவம் என்னுடன் என் மனைவி போல் நிலைத் திருக்கிறது.

பேராதனை பல்கலைக் கழகத்தில் இருந்து வெளிவந்த நாட்களில் 'கெப்பிட்டி கொல்லாவை அடுத்த கிராமத்தில் கன்று போட முடியாமல் எருமை ஒன்று பெண் உறுப்பு வெளிதள்ளியபடி விழுந்து கிடக்கிறது' என அழைப்பு வந்தது.

முதன் முதலாக ஒப்பரேசன் ஒன்று செய்யப் போகிறேன் என்ற ஆவலுடன் எனது உதவியாளர் சமரசிங்காவுடன் மோட்டார் சைக்கிளில் புறப்பட்டேன்.

மழைக் காலமாதலால் வழியெங்கும் தண்ணி தேங்கி இருந்தது. மோட்டார் சைக்கிளின் சக்கரத்தால் சேறடிக்கப்பட்டு இறுதியில் சிறிய கிராமமொன்றுக்குள் வந்து சேர்ந்தோம். எங்களை துன்பங் களை நீக்க வந்த தேவனின் தூதர்களாக மரியாதை செய்து தனது வயலுக்கு இட்டுச் சென்றார் அந்த விவசாயி.

வயலுக்கு சிறிது முன்புள்ள நீர் தேங்கியுள்ள குட்டை அருகே பாரிய பெண் எருமை பிரசவ வலியால் துடித்துக் கொண்டிருந்தது. நீர் தேங்கியுள்ள அந்த குட்டைக்குள் தலையை வைத்துக் கொண்டு உடல் உயரத்தில் இருந்தது. தண்ணீர் குடிக்க முனைந்தபோது விழுந்திருக்க வேண்டும் பெண் உறுப்பு வெளித்தள்ளி அதன்மீது இலையான்கள் மொய்த்தபடி இருந்தன. நிமிடத்துக்கு ஒருமுறை கருப்பை சுருக்கம் அலை போல் வந்து முழு உடம்பையும் அதிர வைத்தது. தலையும் உடலும் நிலத்தை விட்டு எம்பி விழுந்தது.

துன்பப்படும் மிருகத்தை நேரில் பார்ப்பது இதுவே முதல் முறையானதால் பரிதாபமும், ஆவலும் என்னுள் ஏற்பட்டு, உடனே கன்றை வெட்டி எடுத்து அந்த எருமையின் வேதனையை போக்கத் துடித்தேன்.

'ஒப்பரேசன் செய்ய வேணும். தண்ணி கொண்டு வரச் சொல், அமர சிங்க' எனக் கூறிவிட்டு, எனது பெட்டியைத் திறந்து உபகரணங்களை இரண்டு பச்சை தென்னோலை மேல் பரப்பி நேன். படுத்துக் கிடந்த எருமையின் மேற்பகுதியை கழுவி விட்டு விறைப்பு மருந்தை கொடுத்துவிட்டு ஒப்பரேசன் செய்யத் தொடங்கினேன். வெட்டி உள்ளே சென்றதும் எருமையின் முழுக் குடலும் பாடசாலையை விட்டு ஓடிவரும் சிறுவர்களைப் போல வெளியே வந்து விழுந்தது. நான் தேடிய கருப்பை மட்டும் கிடைக்கவில்லை. தோள்பட்டை வரையும் கையைவிட்டுத் தேடினேன்.

தேடிய களைப்பில் நிமிர்ந்து பார்த்த போது வயிற்றின் வலது பக்கத்தில் வெட்டி இருந்தேன். கருப்பை இடது பக்கத்தில் இருக்கிறது.

மிருக வைத்தியத்தில் அரிச்சுவடி போன்ற விடயம். ஏன் நினைவுக்கு வர வில்லை? உணர்வுகளுக்கு முன் னுரிமை கொடுத்ததாலோ?

தவறை நினைத்து வயிற்றில் அசிடும், உடலில் வேர்வையும் ஊறியது. குற்ற உணர்வும் உடலில் கும்மாளம் போட்டது.

எருமையின் நிவாரணத்துக்கு வந்த தேவ தூதர்களாக முழுக் கிராமமும் எங்களை கவனித்துக் கொண்டு நிற்கிறார்கள். ஏற்கனவே பலபேர் மத்தியில் ஒப்பரேசன் செய்வது தயக்கத்தைத் தந்தது.

எப்படி இவர்களிடம் உண்மையைச் சொல்லுவது?

ஆனாலும் உண்மையே சகல நிவாரண சஞ்சீவி என்ற முடிவுடன் "வலது பக்கத்தில் வெட்டியது தவறு. இதைத் தைத்துவிட்டு இடதுபக்கம் வெட்ட வேண்டும்" என எனது கரடுமுரடான சிங்களத்தில் சொல்ல முயற்சித்தேன்.

அமரசிங்கா, "கொஞ்சம் பொறுங்கள். நான் சொல்கிறேன்" எனத் தடுத்தான்.

மீண்டும் சிங்களத்தில் "கருப்பை இடதுபக்கம் திரும்பி விட்டது. இதனால் தான் கன்று போட கஸ்டப்படுகிறது. இந்தப் பக்கத்தைத் தைத்துவிட்டு அடுத்த பக்கத்தை வெட்ட வேண்டும்"

என்று அந்த சிங்கள விவசாயியை நோக்கிச் சொன்னான்.

என்னால் அந்த லாவகமான பொய்யை நிறுத்த முடியவில்லை.

நான் அவனைத் தடுக்கவில்லை. 'பொய் இந்த நேரத்தில் வசதியாக உள்ளதா?'

அந்த விவசாயி, "அதுக்கென்ன ஐயா. எருமை உயிர் பிழைத்தால் எங்களுக்குப் போதும். நல்ல கட்டித் தயிர் அந்த எருமையில்தான் கிடைக்கும்."

அவரது சிரித்த பல்வரிசைகளில் வெற்றிலைக் காவி மட்டுமல்ல அப்பாவித் தனமும் ஓட்டியிருந்தது. எல்லாரினதும் உதவியுடன் எருமையைத் திருப்பி ஒப்பரேசனை செய்தபோது ஆண் கன்று ஒன்று வெளியே வந்தது.

நாங்கள் முழு வேலையையும் செய்து முடிக்க ஆறுமணி நேரம் எடுத்தது. ஊர் மக்கள் நாங்கள் பட்ட கஸ்டத்தைப் பார்த்துச் சாதனையாளர்களாக வியந்தனர். விவசாயியின் வீட்டில் விருந்து நடந்தது. உள்ளூர் சாராயம் என்று கசிப்பைப் பரிமாறினார்கள்.

கசிப்பை பருகிய அமரசிங்காவிடம் "ஏன் பொய் சொன்னாய்?" என்றேன்.

"பொய் சொல்லாவிட்டால் இந்தக் கசிப்பு கிடைக்குமா சேர்?"

"எரிவாக இருக்கிறது."

"எது சேர் கசிப்பா? பொய்யா?"

"இரண்டும்தான்" என்றேன். ●

அண்மையில் எழுபதாண்டுகளைப் பூர்த்தி செய்துள்ள கே.எஸ்.சிவகுமாரன் நீண்ட காலமாகத் தொடர்ந்து எழுதி வருபவர்; எழுத்துலகின் பல்வேறு துறைகளில் ஈடுபட்டுள்ளவர்; பன்முக ஆளுமை பெற்றவர். எனினும் கே.எஸ்.சிவகுமாரன் என்றவுடன் எவருக்கும் 'பத்தி எழுத்தாளர்' என்பது மட்டுமே நினைவிற்கு வரும். அதற்குமப்பால் அவரது கலை, இலக்கிய முயற்சிகள் பற்றி ஆழமாகவோ, கூர்ந்தோ சிந்தித்துப் பார்ப்பதில்லை. ஈழத்தில் நவீன இலக்கிய உலகிற்கூட நிலவி வருகின்ற முன்னோர் மொழியைப் பொன்னைப் போற் போற்றும் மரபிலிருந்து விலகி, கே.எஸ்.சிவகுமாரனது கலை, இலக்கிய முயற்சிகள் பற்றிச் சிந்தித்துப் பார்த்ததன் விளைவே இக்கட்டுரையாகும்.

கே.எஸ்.சிவகுமாரன் ஈழத்து கலை, இலக்கிய உலகில் முக்கியப்படுத்தப்பட வேண்டியவர்.

- செ.யோகராசா

- / -

மேற்கூறியவாறு சிந்திக்கும்போது முதலிற் கூறப்பட வேண்டிய விடயம் நூல் மதிப்புரைகள் சார்ந்த அவரது கட்டுரைகள் பற்றியாகும். இவ்விதத்தில் இவற்றுள் (நூலுருப் பெற்றவற்றுள்) 26 சிறுகதைத் தொகுப்புகளும், 66 நாவல்களும் அடங்குகின்றன. இவை பத்திரிகைகளுக்காகவோ, சஞ்சிகைகளுக்காகவோ எழுதப்பட்ட நூல் நயமாகவோ அறிமுகமாகவோ மட்டுமன்றி, விமர்சனப் பாங்குடையனவாகி கே.எஸ்.சிவகுமாரனை ஈழத்து விமர்சகர்களின் கவனத்திற்குரிய ஒருவராக்குகின்றன. (30களில் எழுதத் தொடங்கிய இலங்கையர்கோளைத் தவிர்த்து) 40களில் எழுதத் தொடங்கிய வரதர் தொடக்கம் 90களின் பிற்பகுதியில் எழுதத் தொடங்கிய திருக்கோவில் கவியுவன் வரையானோரது சிறுகதைப் படைப்புகளும், 50களில் எழுதத் தொடங்கிய இளங்கீரன் தொடக்கம் 90களின் பிற்பகுதியில் எழுதத் தொடங்கிய சுமதி அற்புதராஜா வரையான நாவலாசிரியர்களது படைப்புகளும் இவரது பார்வைக் குட்பட்டுள்ளமை முக்கியமான விடயமாகும். இவரது விமர்சன அணுகுமுறை எத்தகையது என்பது (பின்னர் அதுபற்றிக் கவனிப்போம்) ஒருபுறமிருக்க, இவ்வழி, ஈழத்துப் புனைகதை சார்ந்த விமர்சனம் வளர்ச்சி கண்டுள்ளது என்பதே முதலிற் கவனத்திற் கொள்ளப்பட வேண்டியுள்ளது. இதனைத் தெளிவாகப் புரிந்துகொள்ள

வேண்டின் ஈழத்து விமர்சன வளர்ச்சிப் போக்குப் பற்றி இவ்வேளை தவிர்க்கவியலாதவாறு நினைவுகூர வேண்டிய தவசியம்.

நிதானமாக நோக்கும்போது 80 வரையான ஈழத்து விமர்சன வளர்ச்சிப் போக்கில் செயன்முறை விமர்சனத்தை விட, கோட்பாட்டு விமர்சனமே முதன்மையிடம் பெற்றுள்ளது. (ii) ஈழத்துப் புனைகதை வளர்ச்சி பற்றி கவனஞ் செலுத்தப்பட்டமை குறைவாகவுள்ளது. (iii) தனியொருவர் பற்றிய முழுமையான விமர்சனமோ, தனியொரு படைப்புப் பற்றிய ஆழமான விமர்சனமோ அரிதாகவே இடம்பெற்றுள்ளது. (iv) பக்கச் சார்பு அதிகமாகவுள்ளது. (v) பாராட்டே விமர்சனமாகக் கருதப்பட்டு வந்துள்ளது.

மேற்குறிப்பிட்டவாறுள்ள ஆரோக்கியமற்ற விதத்திலான ஈழத்து விமர்சன வளர்ச்சிப் போக்கு நிலையில் கே.எஸ்.சிவகுமாரனின் முற்குறிப்பிட்ட, விமர்சன போக்குடைய மதிப்புரைகள் ஈழத்து விமர்சன வளர்ச்சியில் முக்கிய இடம் பெறுகின்றமை தவிர்க்கவியலாததாகின்றது.

இவ்விடத்தில், முற்குறிப்பிட்ட ஈழத்து விமர்சன வளர்ச்சிப் போக்கின் இயல்புகளுடன் தொடர்புபடுத்தி கே.எஸ்.சிவகுமாரனின் விமர்சனங்களினூடே வெளிப்படுகின்ற வித்தியாசமான இரு இயல்புகள் பற்றிக் குறிப்பிடுவதவசியமாகிறது.

ஈழத்து முன்னோடி விமர்சகர்களுள் கணிசமானோர் முற்போக்குச் சார்புடைய

வர்களாயிருந்துள்ளமையும் அவ்விதத்தில் முற்போக்கு எழுத்தாளரது படைப்பு களுள் குறைகள் காணாதிருந்தமையும் நாமறிந்ததே. ஆயின், கே.எஸ்.சிவகுமாரனின் விமர்சனங்களில் அத்தகைய குறை பாட்டிற்கிடமிருக்கவில்லை. உதாரணமாக, டொமினிக் ஜீவாவின் 'பாதுகை' பற்றிக் குறிப்பிடும்போது இவ்வாறு குறிப்பிடுகின்றார்.

'... இக்கதையின் மூலம் தொழிலாள மக்களும் தவறு செய்யக்கூடும் என்ற உண்மையைத் தயங்காமல் கதாசிரியரான திரு. டொமினிக் ஜீவா எடுத்துக் கூறுவது பாராட்டத்தக்கது. ஆயினும் கதையிலுள்ள முக்கிய நிகழ்ச்சியைப் பிரதானப்படுத்திக் கூறுமளவிற்கு இக்கதையில் ஏதேனும் ஒப்பற்ற உணர்வு வாசகர்களைத் தொற்றிக் கொள்ளும் விதத்தில் இழையோடுவதாகத் தெரியவில்லை. மற்றப்படி கதையின் இதர அமைப்புக் கூறுகள் பாதுகையில் நன்றாக அமைந்திருக்கின்றன.'

டானியலின் 'பஞ்சமர்' பற்றி ஓரிடத்தில் பின்வருமாறு எழுதுகின்றார்.

'இந்நாவல் கூறவருவது என்ன வென்றால் முதல் தடவையாக, பஞ்சமர் எனப்படுபவரே, தமக்கிடையேயுள்ள வேறுபாடுகளைக் களைந்து முதலில் ஒன்றுபட்டு, அணிசேர்ந்து தமது எதிரிகளுடன் போராட முனைகிறார்கள் என்பதுதான். அவர்களுடைய இந்ந முயற்சி பாராட்டப்படும் அதேவேளையில், நிறைவேற்றப்படும் அதேவேளையில், அவை நாவலில் விவரிக்கப்படும் பாங்கு ஒரு

வீரக் கதைக்குரிய (ரொமான்டிக்) தாக அமைகிறதைக் காணலாம்.'

வித்தியாசமான மற்றொரு இயல்பு, இலகுவில் விமர்சகரொருவரது சிந்தனைக்குட்படாத விடயங்கள் சில சந்தர்ப்பங்களிலே கே.எஸ்.சிவகுமாரனது பார்வைக்குள் அகப்படுவது. உதாரணமாக, உமா வரதராஜனின் 'உள்மனயாத்திரை' தொடர்பாக குறிப்பிட்டுள்ளதாவது,

'உமா வரதராஜனுக்கு 'சினிமா பிரக்ஞை' அதிகம் என்றுதான் கூற வேண்டும். இவருடைய கதைகளை உருவ ரீதியாகப் பகுத்துப் பார்ப்போமாயின் இவற்றிலே ப்ரேம், ஷோட், சீன், சீக்குவென்ஸ், எப்பிஸோட் என்றவாறு திரைப்பட உறுதிப் பொருட்களை இனங்காண முடியும். எனவே, உமா வரதராஜனின் கதைகளைக் குறும்படங்களாக அல்லது குறுந் தொலைக்காட்சி நாடகங்களாக நாம் காணமுடியும்.'

அடுத்த விடயத்திற்குச் செல்வதற்கிடையில், கே.எஸ்.சிவகுமாரனது விமர்சன அணுகுமுறைகள் பற்றியும் சுருக்கமாகக் குறிப்பிடுவதவசியமாகிறது. பொதுவாக, ஒரு படைப்பினை உள்ளடக்கம், உருவம் என்ற அடிப்படையில் பகுத்து நிறை, குறைகளை விரிவாகவோ நுணுக்கமாகவோ, (இடம், காலம் என்பன வற்றிற்கேற்ப) செறிவாகவோ கவனிப்பதும், படைப்பின் இலக்கியத்தரம், சமூகப் பெறுமானம் என்பவற்றிற்கு முதன்மையளிப்பதும் அன்னாரது அணுகுமுறையின் முக்கிய இயல்புகளாகின்றன. சில சந்தர்ப்பங்களில் இவற்றை முழுமையாக அனுசரிக்காத நிலையும், படைப்புப்

பற்றி முழுமையான பார்வையை வழங்காத நிலையும் காணப்படுகிறது. வேறு சில வேளைகளில் பாராட்டுரை திகட்டுமளவிற்குச் செல்வதும் முன்னோர் மொழியை மறுபரிசீலனையின்றிச் சிக்கெனப் பற்றிக் கொள்வதுமுண்டு.

- 2 -

புனைகதைகள் பற்றிய கே.எஸ்.சிவகுமாரனின் நூல்கள் இன்னொரு கோணத்திலும் முதன்மை பெறுகின்றன. அதாவது, ஈழத்து நாவல் வரலாறு பற்றி ஒரு ஆய்வு நூலும் (ஈழத்து நாவல் இலக்கியம் - நா.சுப்பிரமணியம்), ஈழத்து சிறுகதை வரலாறு பற்றி ஒரு ஆய்வு நூலுமே (ஈழத்துச் சிறுகதை வரலாறு - க.குணராசா) இன்றுவரை வெளியாகியுள்ளன. விசனத்திற்குரிய இந்நிலையில் இவரது நூல்கள் தனித்தோ, விரித்தோ, மேலதிகமாகவோ பயன்படக்கூடிய உசாத்துணை நூல்களாகவுள்ளமை வெளிப்படை. எடுத்துக் காட்டாக, நாவல் வரலாறு பற்றிய முற்குறிப்பிட்ட நூல் (எழுபதுகளில் எழுதப்பட்டதாதலின்) எழுபதுடன் நின்றுவிட அதற்குப் பிற்பட்ட வரலாறு பற்றி அறிய முடியாத நிலையில் அதற்குப் பிற்பட்ட நாவல் வளர்ச்சிப் போக்குப் பற்றி ஓரளவாவது அறியவும், சிறுகதை வரலாறு பற்றிக் குறிப்பிடுகின்ற நூலில் விடுபட்டுப் போன முக்கியமான எழுத்தாளர் ஒருசிலர் பற்றி (உ-ம் : மட்டக்களப்புப் பிரதேச எழுத்தாளரான

சத்தியன்) அறியவும் கே.எஸ்.சிவகுமாரனின் நூல்கள் பயன்படக்கூடியனவாகவுள்ளமை பற்றி இவ்வேளை குறிப்பிடத் தோன்றுகிறது.

- 3 -

கே.எஸ்.சிவகுமாரன் தொடர்பாக அடுத்துக் குறிப்பிடத்தக்க விடயம் அன்னார் ஈழத்து நவீன இலக்கிய முயற்சிகள் பற்றி அவ்வப்போது ஆங்கிலத்தில் எழுதி வருவது. ஈழத்து நவீன தமிழ் இலக்கியம் பற்றி அறிவு தமிழ் மொழி தெரியாதோருக்கு அதிகமிருக்குமென்று நிச்சயமாகக் கூறமுடியாது. பிற மொழி பேசும் பிற நாட்டினர் ஒருபுறமிருக்க, சிங்கள மொழி பேசுகின்றோர் இதுபற்றி அறிந்திருப்பது பயன்மிக்க ஒன்றென்பதில் சந்தேகமில்லை. எனவே, அத்தகையோருக்கு கே.எஸ்.சிவகுமாரன் ஏலவே வெளியிட்ட நூல்களுடன் (Tamil Writing in Sri Lanka - 1974; LeRoy Robinson in Conversation with K.S.Sivakumaran on Aspects of Culture in Sri Lanka - 1992) தொடர்ந்து ஆங்கிலத்தில் எழுதி வருகின்ற கட்டுரைகளும், பத்தி எழுத்துக்களும் அதிக பயன் விளைக்குமென்பது பற்றி வற்புறுத்திக் காட்டப்பட வேண்டியது தேவையானதன்று. (அமெரிக்காவிலிருந்து (ஆங்கிலத்தில்) வெளியான 'உலக இலக்கியம்' பற்றிய இரு கலைக் களஞ்சியங்களிற்கூட இவர், ஈழத்துத் தமிழ் இலக்கியம் பற்றிய அறிமுகக் கட்டுரைகள் எழுதியிருப்பது பலருமறியாத விடயமே.)

கே.எஸ்.சிவகுமாரன் தொடர்பான கவனத்திற்குரிய ஏனைய விடயம், மேற்கூறியவாறு நவீன இலக்கியத் துறையுடனன்றிக் கலைத்துறையுடன் - சினிமாயுடன் தொடர்புபட்டிருக்கின்றது. ஒப்பிட்டு ரீதியில் தமிழ்நாட்டினை விட ஈழத்தில் தமிழ்ச் சினிமா தொடர்பான கட்டுரைகள் (சிங்களச் சினிமா பற்றியே தம்பிஐயா தேவதாஸ் எழுதி வருகின்றார்.) அரிதாகவே வெளிவருகின்றன. ஈழத்தில் சசி.கிருஷ்ணமூர்த்தி, அ.யேசுராசா, உமா வரதராஜன், குப்பிளான் சண்முகம், (அண்மைக் காலமாக) மாரி.சிவகுமார், இராகவன் முதலான விரல்விட்டுக் எண்ணக் கூடிய சிலரே இத்துறையில் ஈடுபட்டு வந்துள்ளனர். இப்பட்டியலில் கால அடிப்படையில் மட்டுமன்றி தனி இரு நூல்களை முதன்முதலாகத் தந்தவரென்ற விதத்திலும் முதன்மையிடம் பெறுபவர் கே.எஸ்.சிவகுமாரனே. இருநூல்களுள் ஒன்றான 'அசையும் படிமங்கள்' (2001) திரைப்படக் கலை பற்றியும், திரைப்படத்தினாய்வு பற்றியும் அறிய விரும்புவோர்க்கான அடிப்படை நூலாக அமையக் கூடியது. அவ்வப்போது எழுதப்பட்ட கட்டுரைகளாயினும் ஒரு நூல்போன்று திட்டமிட்டு எழுதப்பட்டுள்ளதாகக் காணப்படுவது வியப்பிற்குரிய விடயமாகின்றது. மற்றொரு நூலான 'சினிமா, சினிமா ஓர் உலக வலம்' (2006) இந்தியச் சினிமாக்கள், இயக்குநர்கள் பற்றியும், சர்வதேசத் திரைப்பட விழாக்கள் பற்றியுமான ரசனைக் கட்டுரைகளையும், திறனாய்வுக் கட்டுரைகளையும், தகவற் கட்டுரைகளையும் கொண்டுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது.

- 4 -

அறுபதுகளில் சிறுகதை முயற்சி லீடுபட்டிருந்த கே.எஸ்.சிவகுமாரனின் சிறுகதைகள் இன்றைய நிலையில் முக்கியமற்றனவாகத் தென்பட்டாலும், அன்றைய சூழலில் புதிய உத்திகள், உளவியற் பார்வை, கொழும்பில் மேற்தட்டு வர்க்கத்தினர் வாழ்க்கை பற்றிய சித்தரிப்பு போன்றவற்றால் வித்தியாசமான அனுபவங்களைத் தந்திருந்தமை குறிப்பிடத் தக்கதே.

- 5 -

இதுவரை கூறியவற்றிலிருந்து கே.எஸ்.சிவகுமாரனைப் பத்தி எழுத்

தாளராக மட்டும் கருதிவிடக் கூடாது; கருதிவிட முடியாது என்பது ஓரளவு புலப்படுமென்றே கருதுகின்றேன். முன்னர் அவ்வப்போது மொழி பெயர்த்த கவிதைகள், சொந்தக் கவிதைகள், உலக எழுத்தாளர் பற்றிய கட்டுரைகள் முதலியனவும் நூலுருப் பெறுவது அவசியமானது. அவற்றை விட முற்கூறிய புனைகதை சார்ந்த நூல் மதிப்பீட்டுக் கட்டுரைகள் போன்றே கவிதைத் தொகுப்புகள், நாடக முயற்சிகள் பற்றி அன்னா ரெழுதி வந்துள்ள ஆக்கங்களுள் நூலுருப் பெறுவது மிக அவசியமானது. அப்போதுதான் கே.எஸ்.சிவ குமாரன் பற்றி இருந்துவரும் பிம்பம் மேலும் உடைபடுவதற்குரிய வாய்ப்பு ஏற்படுமெனலாம்!

A.A.R. HAIR DRESSERD

89. Church Road.

Mattakuliya,

Colombo - 15.

Tel : 0602133791

முற்றிலும் குளிருட்டப் பெற்ற சலூன்

52 - மல்லிகை - மார்ச் - 2007

காலை நேரம், பஸ்தரிப்பு, வழமையான பரபரப்பு!

அலுவலகத்திற்குச் செல்வோரின் அவசரம். சில நேரம் தாமதமாக வரும் பஸ்களுக்குத் தெரிவ தில்லை. அதனால் பயணிகள் - மனதுக்குள் திட்டித் தீர்க்கும் திட்டக்களை அந்த பஸ்கள் வாங்கிக் கட்டாமலும் விடுவதில்லை.

பாடசாலைக்கு நேரத்திற்குச் செல்ல வேண்டும் எனப் பரபரத்துக் கொண்டிருக்கும் மாணவர்கள் ஒருபக்கம் துடித்துக் கொண்டிருக்க...

தாமதமாக வேலைக்குச் சென்றால் அதிகாரியின் திட்டக்களை வாங்கிக் கட்டிக் கொள்ள வேண்டி வருமே என்பதற்காக, நிறைமாதக் கர்பிணியாகி வரும் பஸ்களில் கூடத் தங்களைச் செருகிக் கொண்டு பயணிக்கும் பணிமனைப் பெண்கள் மறுபக்க மிருக்க...

குமார் மட்டும் நவீன 'கிரிசாம்பாளாக' சனம் இல்லாத பஸ்ஸுக்காகப் பொறுமையுடன் காத்துக் கொண்டிருந்தான். அவனுடன் நின்ற பயணிகள் அவசரமாக முண்டியடித்து ஒருவாறு வந்த பஸ்களில் ஏறிவிட்டதால் அவன் தனித்துவிடப்பட்டிருந்தான்.

அவன் தன் கைக்கடிகாரத்தைப் பார்த்தான். மணி எட்டை நெருங்கிக் கொண்டிருந்தது. ஐந்து கிலோமீற்றர் தூரத்தில் இருக்கும் அலுவலகத்துக்கு அரைமணி நேரத்தில் போய்ச்சேர வேண்டும். முடியுமா?

**குறிதவதிய
இலக்கு**

- இணுவை

ந.கணேசலிங்கம்

கிரிசாம்பாள் பொறுமை இப்போது இடித்தது. அவனின் தனிமையைப் போக்கவோ என்னவோ, திடீரென்று ஒரு வெள்ளை நிற வான் ஒன்று அவன் முன் நின்றது.

வானின் ஓட்டுநரைத் தவிர முன் இருக்கையிலிருந்தவரும் பின் இருக்கையிலிருந்த 'ரை' கடடிய இருவரும் கண்ணியமானவர்கள் போலவே தெரிந்தனர். அவர்களில் ஒருவர் குமாரைப் பார்த்து கேட்பார் "ஸ்கூல் ரீச்சர் சாம்ப சிவத்தைத் தெரியுமா?"

அவர் காட்டிய முகவரியைப் பார்ப்பதற்காக அவன் வானின் ஜன்னலை நோக்கி நெருங்கி முகவரியைக் குனிந்து பார்த்ததும் தான் தாமதம்... வெள்ளைத் துணி ஒன்று அவனின் முகத்துக்கு அழுத்தப்பட, அத்துணியிலிருந்த ஒரு வகைப் பவுடர் அவன் நாசியில் காரமாக ஏற... அவன் தன்னை மறந்தான்.

கண்கள் கிறங்கி, மயங்கி விழப் போனவனை அப்படியே வானுக்குள் அவர்கள் இழுக்க... வானின் கதவு மூடப் பட்டது.

வான் பிரதான பாதையை விட்டுத் தனிப் பாதையில் இறங்கிப் பறக்க ஆரம்பித்தது.

இரண்டு மணித்தியாலங்களின் பின் காட்டுப் பகுதிக்குள் பயணித்த வான் வர வேண்டிய இடம் வந்துவிட்டது போல் குலுங்கியபடி நின்றது.

53 - மல்லிகை - மார்ச் - 2007

அவன் இறக்கப்படவில்லை. மயக்கமாக இருந்த அவன் தூக்கப்பட்டான்.

அந்தக் காட்டுப் பகுதிக்குள் இப்படி ஒரு வசதியான பெரிய பங்களா இருந்தது அதிசயம் தான்!

மேலும் சில மணித்தியாலங்கள் கடக்க, குமார் மெல்ல கண்விழித்தான்.

வசதியான அறை! மின்விசிறி மேலே சுழன்று கொண்டிருக்க... இப்போது தான் எங்கே இருக்கிறேன்? என்பதைப் பயத்துடன் ஆராய முற்பட்டான்.

முகம் தெரியாத இருவர் அவனைக் கூர்ந்து கவனித்துக் கொண்டிருந்தனர். அவன் தான் யாருடனும் பிரச்சினைக்குப் போவ தில்லையே!... ஒருவேளை தவறுதலாகக் கூட்டி வந்து விட்டனரோ? எண்ணங்கள் ஓட, குழம்பித் தவித்தான்.

தாகம் வேறு அவனை ஆட்டி வைக்க... அசட்டுத் துணிவுடன் தண்ணீர் வேண்டுமெனச் சைகை காட்டினான்.

தண்ணீருக்குப் பதிலாக 'சூல் டிரிங்ஸ்' வந்தது. "சாப்பிட ஏதாவது வேண்டுமா?" என்று கூட ஒருவன் கேட்டான்.

என்ன இது இப்படி உபசரிக்கிறார்களே?... அவன் வியந்தான்!

பலி பீடத்துக்கு ஏறு முன், ஆட்டுக்கடாய்க் குப் பிண்ணாக்குத், தவிடு, உழுத்தங் குறுணி என்று மாலை மரியாதை செய்வது வழக்கம் தானே! அவர்கள் எவ்வளவு நல்லவர்கள் என்று நினைத்துக் கூல்டிரிங்சை வாங்கி 'மட... மட' எனக் குடித்தான்.

அறிமுகமில்லாதவர்கள் அங்கும் இங்கும் பரபரப்புடன் செயல்பட்டுக் கொண்டிருந்தனர். "ஏன் என்னைக் கடத்திக் கொண்டு வந்தீங்க?" என்று கேட்க நினைத்துக் கொண்டிருக்கும் போது ஒருவன் வந்து 'வா...!' என்று அழைத்துக் கொண்டு போனான்.

குளிருட்டப்பட்ட அறை ஒன்றில் நிறுத்தப் பட்டான். அந்த அறை ஒரு ஒப்ப ரேஷன் தியேட். டர் போல் காட்சியளித்தது. திடீரென்று அந்த அறைக்குள் நுழைந்த இருவர் அவனை இரு பக்கமும் இரு கைகளையும் பிடித்துத் தூக்க, அவன் அவர்களின் கைகளில் தொங்கினான்.

இன்னுமொருவன் அவனுடைய ரவுசரைக் கீழே இழுத்து அடிவயிற்றைக் கூர்ந்து அடி தானித்தான். கைகளால் தடவினான். ஏதோ தடக்குப்பட, பின் திருப்தியில்லாமல் ரோர்ச்சலைட் அடித்துப் பார்த்தான். அவனின் வலது பக்க அடி வயிற்றில், 'அப்பன்டிசை' ஒப்பரேஷன் தழும்பு பெரிதாகத் தெரிந்தது.

கடத்தல்காரரின் பொஸ் போன்ற ஒருவன் "இது சரிப்பட்டு வராது. இதைப் போய் மினக் கெட்டு இழுத்து வந்தீங்களே... முட்டாள்கள் இன்றைக்கிடையில் கிடனி கொடுக்காவிட்டால் பணம் கொடுத்தவன் என்னைப் பட்டாபாடு படுத் தப் போகிறான். உடனே இவனை விட்டுப் போட்டு இன்னொருவனைக் கொண்டு வாங் கடா... ம... சீக்கிரம்..."

குமாரின் கண்களும் கைகளும் கட்டப் பட்டன. அவன் உடலில் சிறிய தென்பு, மனதில் மகிழ்ச்சி. வானுக்குள் தூக்கி எறியப்பட்டான். வான் மீண்டும் பறந்தது.

என்னவோ அந்தக் கெட்டவர்களும் ஒரு நல்ல காரியம் செய்தார்கள். அவனைத் தூக்கிய இடத்திலேயே அவசரமாக இறக்கிவிட்டு வான் மீண்டும் ஓடிய சத்தம் குமாருக்குக் கேட்டது.

வழிப்போக்கர் சிலரது உதவியுடன் கட்டுகள் அவிழ்க்கப்பட்டன. நடந்த சம்பவம் கனவா நனவாவெனக் குமார் வியந்தான்.

'அப்பன்டிசை' ஒப்பரேஷன் என் உயி ரைக் காத்தது. எந்த அப்பாவியின் உயிர் இன் இந்தக் கொலைகாரருக்குக் கிடைக்கப் போகின்றதோ...? ம.... ஒரு நாள் லீவு போச்சு! தழும்பைத் தடவி அப்பன் டிசைட் ஒப்ப ரேஷனுக்கு கோடி நன்றி தெரிவித்தான். ●

திரு. வி.க.வின் நூல்கள் வெளியீடும்

30-வது புத்தகக் கண்காட்சியும்

ஒரு பார்வை.

- தேடலோன்

திஞ்சை மாவட்டம் தமிழ் கூறும் நல்லுலகத்திற்குத் தந்த பெரும் சொத்தாகிய திருவாரூர் வி.கல்யாணசுந்தரனார் (திரு. வி.க.) நெடுங்காலம் நம்மிடையே வாழ்ந்து தமிழ்த் தென்றல் எனப் பெயர் பெற்றவர். இராமலிங்க அடிகளாரையும், கார்ல் மார்க்சையும் ஒன்றாக்கிய சுருத்தோடு மக்களின் வாழ்க்கைக்கு இயக்கக் கர்த்தாவானார். மேலும் சைவ சித்தாந்த ஞானத்தின் முதிர்ச்சியிலே செயலுக்கம் பெற்று வாழ்ந்தார். தமிழை வளர்த்து, நம் அறவாழ்வையும், புறவாழ்வையும் செழுமைப்படுத்த, செம்மைப்படுத்தத் தொண்டாற்றிய பெருந்தகை திரு. வி.க. அவரைப் பற்றிய பல்வகைப்பட்ட பரிமாணங்களையும் ஆளுமையையும் வெளிக்கொணர வேண்டும் என்ற உந்தலில் சென்னை தமிழ்மண் பதிப்பகம் திரு. வி.க. தமிழ்க்கொடை ஐம்பத்துநான்கு நூல்கள், இருபத்துநான்கு தொகுதிகளின் வெளியீட்டு விழாவை 08.01.2007 அன்று காலை 10 மணி முதல் இரவு 9.00 மணிவரை சேர். பி.டி.தியாகராயர் அரங்கில் கோலாகலமாக நடாத்தியது. தமிழ்மண் பதிப்பக உரிமையாளரும்,

திரு.வி.க.வின் நூல்களின் பதிப்பாளருமாகிய தமிழ் ஆர்வலர் திருமிகு. கோ.இளவழகன் பெருமுயற்சியால் இப்பணி செயலுருப் பெற்றது.

காலை நடைபெற்ற கருத்தரங்கு நிகழ்வில் சென்னை இராமகிருஷ்ண சுவாமிகள் ஆத்மானந்த அடிகளார் தொடக்கவுரையை நிகழ்த்தினார். தமிழ் மொழியின் பால் தீராத பற்றுக்கொண்ட அடிகளார் தனது உரையில்...

“ஏழைகளுக்காக யாருடைய இதயம் இயங்குகின்றதோ அவரே மகாத்மா. வடநாட்டில் மகாத்மா காந்தியும், தெற்கே தமிழ்க்கொடை திரு. வி.க.வும் போற்றப் பட வேண்டியவர்கள். இன்றைய இளைஞர்களின் போக்கு சவால் நிரம்பியதாக அமைந்துள்ளது. அவர்களின் மனங்களைச் செழுமைப்படுத்த திரு.வி.க.வின் நூல்கள் எல்லா இடங்களிலும் இருக்க வேண்டும்” என்று கூறினார்.

திரு வி க வெணும் பெயரில் திருவிருக்கும் தமிழிருக்கும்! இனமிருக்கும்

திரு வி க வெணும் பெயரால் திருவாரூர்ப் பெயரிருக்கும் இந்த நாட்டில்!

திரு வி க வெணும் பெயரால் தொழிலாளர் இயக்கங்கள் செறிவுற்றோங்கும்

திரு வி க வெணும் பெயரால் பொதுச்சமயம் சீர்திருத்தம் திகழுமிங்கே!

- பெருஞ்சித்திரனார்

“தமிழுக்குத் தொண்டு செய்வோர் சாவதில்லை” என்ற பாவேந்தர் பாரதி தாசன் வரிகளுக்கு இலக்கியமாக வாழ்ந்தவர் தமிழ்த் தென்றல் திரு. வி.க.யான

சுந்தரனார். பண்டிதர்களின் நாவிலிருந்த தமிழை எளியநடையில் சாதாரண மக்களும் படித்துப் புரிந்துகொள்ளும் வகையில் கொண்டுவந்து சேர்த்த செந்தமிழ் அறிஞர். தொழிற்சங்க இயக்கத்திற்கு முகவரி தந்தவர். தமிழ் அறிவின் திறவுகோலாக இருந்தவர். தமிழர்களைத் தலைநிமிர வைத்த பெரியார்க்கு ‘வைக்கம் வீரர்’ என்று பெயர் சூட்டி மகிழ்ந்தவர்” என்று வி.க. பற்றி பதிப்பாளர் கூறியுள்ளார். செந்தமிழ் வளர்த்த திரு. வி.க. வாழ்க்கையின் சுவடுகள் என்ற நூலிலிருந்த மேற்சொன்ன மேற்கோள் எடுக்கப்பட்டது. இந்நூல் திரு. வி.க. அவர்களின் பேத்தி முனைவர் வே.க.வனசாட்சி அவர்களால் எழுதி விழாவின் போது விநியோகிக்கப்பட்டது.

கருத்தரங்கம் மூன்று அமர்வுகளாகக் காலை தொடக்கம் மாலைவரை நடைபெற்றது. சமயம், சீர்திருத்தம், அரசியல் என்ற தலைப்பில் அமர்வுகள் இடம் பெற்றன. சமயம் பற்றி முனைவர் வே.க.வனசாட்சி, முனைவர் அ.நாகலிங்கம், முனைவர் ப.மகாலிங்கம் ஆகியோர் தமது புலமைசார் அறிவினை வெளிக்கொணர்ந்தனர். சீர்திருத்தம் பற்றி முனைவர் இராம.குருநாதன், திருமிகு.பா.வீரமணி, முனைவர் பத்மாவதி விவேகானந்தன் ஆகியோர் தமது கருத்துக்களை முன்வைத்தனர். அரசியல் அமர்வில் எம்மவர்களால் நன்கு அறியப்பட்டவரும் சென்னைப் பல்கலைக்கழகத் தமிழ் இலக்கியத்துறைத் தலைவருமாகிய முனைவர் வீ.அரசு, முனைவர் பா.மதிவாணன், முனைவர் பா.வேதசகாய குமார் ஆகியோர் தத்தமது கருத்துக்களை முன்

வைத்தனர். தொடர்ந்து இசையரங்கம் இடம்பெற்றது.

“ஒப்பற்ற தமிழ்த் தலைவன்! தமிழ்ப் பற்றென் றொரு பற்றால் மண் பொன் பெண்ணாம் முப்பற்றும் துறந்தமுனி முனைப்புற்ற தமிழ்த் தொண்டன்! வாழ்க்கை முற்றும் மப்பற்ற வானத்தின் முழுமதி போல் பொதுத் தொண்டின் வலமாய் வந்தோன்! தப்பற்ற பளிங்கனைய தூய அறம்! தமிழ்த் தென்றல் திரு. வி.க.வே!”

காலை நிகழ்வாக நடைபெற்ற சமய அமர்வில் பேசிய முனைவர் ப.மகாலிங்கம் “மார்க்சிய காந்திய கலப்புக் கொள்கையை திரு. வி.க. பின்பற்றி வந்தார். இலங்கை உட்பட பல நாடுகளிலும் இந்நூல்களை அறிமுகப்படுத்துகின்ற கோ.இளவழகன் பாராட்டுக்குரியவர்” என்று தெரிவித்தார். சென்னை இந்துக் கல்லூரியின் முன்னாள் முனைவர் அ.நாகலிங்கம் தனது உரையில் தானும் முனைவர் வே.க.வனசாட்சியும் தமது பட்டப்படிப்பு ஆய்வுக்கு திரு.வி.க.வைப் பற்றியே கருத்துக் கொண்டோம் என்றும், திரு.வி.க.வின் நூல்களைச் சிறப்பான முறையில் வெளிவர உதவிய தமிழ்மண் பதிப்பகத்தாருக்கும், தமிழ் அறிஞர் கோ.இளவழகனுக்கும் நன்று கூறக் கடமைப்பட்டுள்ளேன் என்றார்.

“வள்ளுவனையும், ஓளவையையும், திருமூலரையும் தந்த தமிழ்நாடு திரு.வி.க.வையும் தந்து மகிழ்ந்தது” என்று முனைவர் வே.க.வனசாட்சி குறிப்பிட்டார். இலங்கையிலிருந்து சென்று

இக்கருத்தரங்கில் பேசிய கலைஞர் சோக்கல்லோ சண்முகநாதன் தனது உரையில், “தஞ்சை மாவட்டம் எமக்கு இரண்டு கல்யாணசுந்தரங்களைத் தந்தது. ஒன்று தமிழ்த் தென்றல் என்று போற்றப்பட்ட திரு. வி.க.கல்யாண சுந்தரனார், மற்றவர் பாட்டுத் திறத்தால் வையத்தை வாழ்வித்த பட்டுக்கோட்டை கல்யாணசுந்தரம். தமிழரங்கிலிருந்து ஒருவர் மறைய மற்றவர் உதித்தார். ஒருவர் நம்மிடையே நெடுங்காலம் வாழ்ந்து தமிழ் அமுதத்தை அள்ளித் தந்தார். மற்றவர் சில ஆண்டுகளே நம் மோடிருந்து தமிழுலகைத் திரையிசை மூலம் ஆட்டிப்படைத்து மறைந்தும் மறையாது வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறார். சமரச சன்மார்க்கவாதி சுவாமி விபுலானந்தர் பிறந்த மண்ணிலிருந்து வந்திருக்கின்றேன்” என்று உணர்ச்சிப் பெருக்குடன் தெரிவித்தார்.

மாலை நிகழ்வு திரு. வி.க.வின் நூல்கள் வெளியீடு. ஐம்பத்துநான்கு நூல்கள், இருபத்துநான்கு தொகுதிகள். மாலை நிகழ்வுக்கு பல முக்கியஸ்தர்கள் வருகை தந்திருந்தார்கள். திருமிகு. பழ.நெடுமாறன், புலவர் இரா.இளங்குமரனார், மருத்துவர் ச.இராமதாசு, இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் தேசியக்குழு உறுப்பினர் திருமிகு. இரா.நல்லக்கண்ணு, இலங்கை சேமமடு பொத்தக சாலை அதிபர் திரு. பூ.பத்மசீலன், வழக்கறிஞர் அ.அருள்மொழி. பேராசிரியர் மணிமாறன், முனைவர் வீ.அரசு, முனைவர் பத்மாவதி விவேகானந்தன் ஆகியோர் கலந்து சிறப்பித்தனர். மேலும் இலங்கை யர்களான மறவன்புலவு சச்சிதானந்தன்,

கவிஞர் காசி ஆனந்தன், வில்லிசைக் கலைஞர் சோக்கல்லோ சண்முகம், டாக்டர் இந்திரகுமார் மற்றும் ஜெகநாதன் ஆகியோர் சபையில் அமர்ந்திருந்தனர்.

தமிழ்மண் பதிப்பாளர் திரு. இழுவள கனுக்கு காந்தளகப் பதிப்பாளர் இலங்கை மறவன்புலவு சச்சிதானந்தன் பொன்னாடை போர்த்திக் கௌரவித்தார். பா.ம.க நிறுவனர் மருத்துவர் ச.இராம தாசு திரு. வி.க. நூல்கள் யாவும் அடங்கிய விபரப் பலகையை சம்பிரதாயப்பூர்வமாகத் திறந்து வைத்தார். உழை-உயர் - உதவு என்ற தமிழ்மண் பதிப்பகத்தாரின் மூலநாத வாசகம் மண்டபத்தில் பொறிக்கப்பட்டிருந்தது. பெரியார்களின் உருவப் படங்கள் திரைச்சீலை என்பவற்றால் மண்டபம் அலங்கரிக்கப்பட்டிருந்தது. வி.க. பற்றிய கவிதைகள், ஈ.வெ.ரா. பெரியாரின் உருவப் படம், அவருடைய சீர்திருத்தக் கருத்துக்கள், மற்றும் சமரச சன்மார்க்கக் கருத்துக்கள் என்பன பார்வையாளர்களை ஈர்த்து நின்றன. அறிவுக் களஞ்சியத்துக்குள் உட்சென்ற ஒரு திருப்தி பலருக்கும் ஏற்பட்டிருக்கும்.

தமிழர் தேசிய இயக்கத் தலைவர் திருமிகு. பழ.நெடுமாறன் தலைமையில் நடைபெற்ற வெளியீட்டு விழாவில் தொடக்கவுரையைப் புலவர் இரா.இளங்குமரனார் நிகழ்த்தினார். தமிழ் இலக்கணத்திலும், புலமையிலும் அறிவு நிரம்பிய இவர் திரு. வி.க.வின் பணிகள் பற்றியும், அவருடைய நூல்கள் பற்றியும் விபரமாக எடுத்துரைத்தார். தலைமையுரை நிகழ்த்திய பழ.நெடுமாறன் அமைதியாக அதுவும் ஆணித்தரமான கருத்துக்களை முன்வைத்துத் தென்றலாய் வீசும் தமிழில்

பேசினார். சிறப்புரை ஆற்றவந்த திருமிகு. இரா.நல்லக்கண்ணுவுக்குப் பதிப்பாளர் கோ.இளவழகன் செந்நிறத்திலான பொன்னாடையை அணிவித்தார். விழாவில் திரு. வி.க.வின் உருவப் படத்தையும் மருத்துவர் ச.இராமதாசுக்கு வழங்கி வைத்தார்.

இலங்கை - சேமமடு பொத்தக நிலைய அதிபர் திரு. பூ.பத்மசீலன் வெளியீட்டு விழாவுக்குத் தலைமை தாங்கிய திருமிகு. பழ.நெடுமாறனிடமிருந்து 54 நூல்கள் அடங்கிய இருபத்து நான்கு தொகுதிகளையும் முதலில் பெற்றுக் கொண்டார். இது இலங்கைக்குக் கிடைத்த கௌரவம் என்றே கொள்ள வேண்டும். தொடர்ந்து திரு. வி.க.வின் நூல் தொகுதிகளைப் பல முக்கியஸ்தர்கள் பெற்றுக்கொண்டார்கள். இலங்கை இந்தியக் கலைஞர்களின் பாடல்கள் இசையுடன் சங்கமமாகி சபையோரைக் கவர்ந்தன. “நம்மை ஆளுவது ஆங்கில மொழிதான் என்று திரு. வி.க. சொல்லியுள்ளார். அவர் தமக்கென்று எதுவும் சேர்த்துக் கொள்ளாதவர். கொள்கையில் பற்றுறுதி கொண்டவர். வி.க.வின் எழுத்துடன் மட்டும் நின்றுவிடாமல் அவர் வாழ்ந்து காட்டிய முறையைப் பின்பற்றுவதே அவருக்குச் செய்யும் கைமாறாகும்” என்று இடதுசாரிச் சிந்தனையாளன் திருமிகு. இரா.நல்லக்கண்ணு இரத்தினச் சுருக்கமாய் தனது சிறப்புரையில் தெரிவித்தார்.

புத்தகக் கண்காட்சி

திரு. வி.க.வின் நூல் தொகுதிகளின் வெளியீட்டு விழா 08ஆம் திகதி நிறைவுற 10.01.2007 அன்று 30வது சென்னைப்

புத்தகக் காட்சி கோலாகலமாக நடைபெற்றது. சென்னையில் புத்தகக் கண்காட்சியை திறந்து வைத்த முதலமைச்சர் கலைஞர், சிறந்த பதிப்பாளர் விருதைப் பிரேமா பிரகாசத்திற்கும், சிறந்த எழுத்தாளர் விருதைப் பிரபஞ்சனுக்கும், சிறந்த குழந்தை எழுத்தாளர் விருதை ஈ.எஸ்.ஹரிகாணுக்கும், சிறந்த புத்தக விற்பனையாளர் விருதை திருச்சியிலுள்ள அகத்தியர் புத்தக நிலையத்திற்கும் வழங்கி வைத்தார்.

சென்னை சேத்துப்பட்டில் உள்ள செயின்ட் ஜார்ஜ் ஆங்கிலோ இந்தியன் பள்ளி மைதானத்தில் 30வது புத்தகக் கண்காட்சியைத் தொடங்கி வைத்த முதல்வர், “இதுபோன்ற கண்காட்சியை நடத்துவதற்கு நிரந்தர இடம் வழங்கப்படும். இதற்கான கட்டடத்தை அரசு கட்டுவதா? அல்லது பதிப்பகத்தாரே கட்டிக்கொள்வதா? என்று அடுத்த கட்டமாகப் பேசப்படும். இருவரும் சேர்ந்து கூட்டாகக் கட்டுவதே சிறந்தது என்று நான் கருதுகின்றேன். மாலை, சால்வைக்குப் பதில் புத்தகம். ஆம். அரசு விழாக் களில் முக்கியப் பிரமுகர்களுக்கு மாலை, சால்வை அணிவதற்குப் பதில் புத்தகங்களைப் பரிசாக வழங்கலாம் என முடிவு செய்யப்பட்டு அதற்கான அரசாணை கடந்த டிசம்பர் மாதம் போடப்பட்டது. இது நிச்சயமாக பின்பற்றப்படும்” என்று தெரிவித்தார். அத்துடன் தனது சொந்தப் பணத்தில் தென்னிந்திய புத்தக விற்பனையாளர், பதிப்பாளர் சங்கத்துக்கு ரூபா ஒருகோடி வழங்குவதாகவும், அதை வங்கியில் நிரந்தர வைப்பில் இடுவதன் மூலம் கிடைக்கும் வட்டித் தொகையி்லிருந்து சிறந்த எழுத்தாளர், சிறந்த

பதிப்பாளர், சிறந்த விற்பனையாளர் என ஆண்டு தோறும் ஐந்து பேரைத் தேர்வு செய்து அவர்களுக்குத் தலா ரூபா ஒரு லட்சம் ரொக்கப் பரிசு வழங்குவதற்கு இத்தொகை பயன்படுத்தப்படும் என்றார்.

ஒரே குடையின் கீழ் 5 கோடி புத்தகங்கள் காட்சிக்கு வைக்கப்பட்டிருந்தன. சேத்துப்பட்டில் 22 ஏக்கர் பரப்பில் புத்தகக் கண்காட்சி அரங்கு அமைக்கப்பட்டு 474 புத்தகக் கடைகள் செயற்பட்டன. ஜனவரி 10ஆம் திகதி தொடக்கம் ஜனவரி 21ம் திகதி வரை புத்தகக் கண்காட்சி நடைபெற்றது. இக்கண்காட்சியில் தமிழ், ஆங்கிலம் மட்டுமன்றி, ஹிந்தி, தெலுங்கு, கன்னடம், மலையாளம் போன்ற இதர மொழிப் பதிப்பாளர்களின் நூல்களும் இடம்பெற்றிருந்தன. இது தவிர நோபல் பரிசு, புக்கார் பரிசு, ஞானபீடப் பரிசு, சாஹித்ய அக்அமி பரிசு பெற்ற நூலாசிரியர்கள், அத்துடன் அவர்களது படைப்புக்களும் காட்சியில் வைக்கப்பட்டிருந்தன. இலக்கியம், சமூகம், பொருளாதாரம், அரசியல், அறிவியல், தத்துவம் உள்ளிட்ட அனைத்து வகையான புத்தகங்களுக்கும் 10 சதவீதத் தள்ளுபடியும் வழங்கப்பட்டது. இக்கண்காட்சியை தென்னிந்திய புத்தக விற்பனையாளர், பதிப்பாளர் சங்கத் தலைவர் காந்தி கண்ணதாசன் குழுவினர் திறம்பட நடாத்தப் பெரும் பணியாற்றினர். குழந்தைகள் முதல் பல்கலைக்கழகப் பேராசிரியர் வரை படிக்க வேண்டிய பெருந்தொகையான நூல்கள் கண்காட்சியில் வைக்கப்பட்டிருந்தன.

இரண்டாம் நாள் புத்தகக் கண்காட்சியைத் தோழர் இரா.நல்லக்கண்ணு

திறந்து வைத்தார். அதேவேளை அமைச்சர் திரு. தங்கம் தென்னரசு அவர்கள் கலைஞர் அறிவுக்கூடத்தைத் திறந்து வைத்தார். புத்தகக் கண்காட்சியின் ஒரு அங்கமாகத் தினமும் குறுந்திரைப் படங்கள், ஆவணப் படங்கள் காட்சிப்படுத்தத் தனியான அரங்குகள் அமைக்கப்பட்டிருந்தன. உலக மொழிகளில் எல்லாம் வெளியான சிறந்த படங்கள் காட்டப்பட்டன.

பாரதி புத்தக நிலையம் குழந்தைகளுக்கான 60இற்கு மேற்பட்ட நூல்களை விற்பனைக்கு வைத்திருந்தார்கள். கிழக்கு பதிப்பகம், சுபாஷ், பிடல் காஸ்ட்ரோ, சேக்குவேரா, ஸ்டாலின், கிட்லர், சோனியா காந்தி, வெனிகலா அதிபர் ஹியூகோ சாவோஸ், மு.க., சதாம் போன்ற தலைவர்களுடைய நூல்களையும் காட்சிப்படுத்தியிருந்தனர். நியூ சென்சுரி புக் ஹவுஸ், வானதி பதிப்பகம், தமிழ் மண் பதிப்பகம், மணிமேகலைப் பிரசுரம், பூம்புகார் பதிப்பகம், நர்மதா பதிப்பகம், சந்தியா பதிப்பகம் போன்ற முக்கிய பதிப்பகங்கள் புத்தகக் கண்காட்சியில் பங்கு கொண்டிருந்தன.

இலங்கையில் வெளியான மற்றும் இலங்கை எழுத்தாளர்களின் நூல்கள் சில விற்பனை நிலையங்களில் வைக்கப்பட்டிருந்தன. முக்கியமாக குமரன் புக் ஹவுஸ், காந்தளகம் விற்பனை நிலையங்களில் கணிசமான அளவு இலங்கைப் படைப் பாளிகளின் ஆக்கங்களும் இடம்பெற்றமை மகிழ்ச்சியைத் தருகின்றது. 30வது சென்னை புத்தகக் கண்காட்சியை முன்னிட்டு 13.01.2007 அன்று தினமணி சிறப்புமலர் ஒன்றை வெளியிட்டிருந்தது.

HAPPY PHOTO

Excellent
Photographers
Modern Computerized
Photography
For
Wedding Portraits
&
Child Sitzings

Photo Copies of
Identity Cards (NIC),
Passport &
Driving Licences
Within 15 Minutes
300, Modera
Street,
Colombo - 15.
Tel : 2526345

அம்மி மிதித்ததன் பின் சுற்றிச் சுழன்றபடி வந்த புதுமணத் தம்பதியரைத் தென்னங்கீற்றுப் பந்தலின் வெளிப்புறத்துக்குப் புரோகிதர் அழைத்துச் சென்றார். ராஜேஸ்வரனும் உடன் தொடர்ந்து வெளியே வந்தான். கும்மிருட்டு வானத்தை நோக்கி சட்டென்று கையையும் உயர்த்தி எதனையோ சுட்டிக் காட்டினார். அண்ணாந்து வாயைப் பிளந்து ராஜேஸ்வரனும் கூர்ந்து பார்த்தான். வள்ளுவரும் வாசகியும் கண் சிமிட்டும் வான் நட்சத்திரம் அதுவாயிருக்கும் என்பதை அவனால் யூகிக்க முடியவில்லை. அமராவதி அம்பிகாபதிதான் காண்பிக்கப்பட்டது என்பதும் தெரிகிறதாயில்லை. தம்பதியர் திரும்பி வந்து மணவறையில் மறுபடியும் அமர்ந்தனர். புதுப்பட்டு வேட்டி சரசரத்தது. கூறைச் சரிகை பளபளத்தது.

வெற்றிலையும் சீவல் பாக்குத் தூளும் விதவித வர்ணக் காகிதப் பையை உப்பியுத வைத்துப் போடப்பட்ட பைகள் முடிச்ச முறுக்கியபடி பனங்கடகம் முட்டி வழிய வைக்கப்பட்டிருந்தது. முள்முருக்குத் தடியொன்றை நட்டு வெள்ளை வெளேர் துணியையும் சுற்றிக் கட்டி ஒமம் வளர்த்துப் புகை கிளப்பி புரோகிதர் பலத்த அட்டகாசம் பண்ணியபடியே இருந்தார். பூனூல் வியர்வையால் தெப்பலாகியது.

கணேசுக்கு இவையெல்லாம் பிடிக்கவேயில்லை. ஓயாமல் தொணதொணத்துக் கொண்டிருந்தான். இன்று புதன். நாலாஞ் சடங்கு சனிதான். நாலாஞ் சடங்குக்கு தங்களுக்குச் சொல்லியழைப்பார்களோ இல்லையோ தெரியாததால் கணேசுக்கு இப்போதே சங்கடம் ஏற்பட்டது. நாலு வகை மச்சக்கறிச் சாப்பாட்டை ருசிக்கிற ஆவல் அவனுக்கு. ஒரே நேரத்தில் ஆட்டிறைச்சியையும், விளைமீனையும் கலந்து நண்டுக் குழம்போடு பிசைந்து கொள்ளுகிற ஆசை அவனுக்கு. பாயாசம், வடை அவற்றுக்கு ஈடாகாது என்கிற கணிப்பு.

ரிசுப் பேப்பர் ஏழு நிறங்களிலேயும் ஒரு அங்குல அகலத்திலும் மூன்றடி நீளத்திலேயும் பந்தல் கம்புகளில் சுற்றப்பட்டிருந்தது. பக்கவாட்டில் சூரிய ஒளிக்கதிர் போல் விரிந்து சுருள்பட்டு ஓட்டப்பட்டிருந்தது. இவை மீது தனது கைலாவண்யம் காட்டிக் கிழித்தெடுத்த ராஜேஸ் பருத்த சுருள் பந்து போல ஒன்றன் மேல் ஒன்றாக எல்லா நிறங்களிலேயும் ரிசுத் துண்டுகள் சேர்த்து அரைக்காற் சட்டைக்குள் திணித்திருந்தான். இன்னொரு கலியாண வீட்டைச் சோடனை செய்திடப் போதுமானது.

நாலாஞ் சடங்கு

- சி.சுதந்திரராஜா

அவனை அதட்டி ரீயுஸைக் கிழித்துச் சேதப்படுத்திவிட்டு மேற்பார்வையிட அங்கு அவனிலும் பெரியவர் எவருமே தலை யெடுக்கவுமில்லை. சுற்றியிருந்த ரீயுஸ் துண்டுகள் பலவும் அவனால் அறுந்து தொங்கித் தூங்கலாயின. கணேசின் கவனம் பூந்தியில், சீனிப்பாணியில் தோய்ந்த முறுக்கில் லயித்துச் சொக்கிப் போயிருந்தது.

சோடி மயில் கம்பள விரிப்பின் பின் னணியில் தலைப்பாகைச் சுமையுடன் பல்லெல்லாம் தெரிய மணமகள் சிரித்த படி இருந்தான். பெரிய பாத்திரத்தில் கலங்கிய தண்ணீருக்குள் மோதிரம் தேடி எடுக்கிற போட்டிக்கு தம்பதியர் தயாராகவே இருந்தனர். செம்புகளுக்கு நூல் கட்டப் பட்டிருந்தது. மெல்லிய கண்ணறை வெண்துகில் மணமகளின் தலையை மூடியபடி போர்த்தி விட்டிருந்தது. ஏகப் பட்ட நகைகள். ஒட்டியாணம் கூறைச் சரிகையுடன் போட்டா போட்டியிட்டு ஜொலித்தன. கன்னிகா தானம் பண்ணிக் கொள்ள இரு மருங்கிலேயும் தலைப் பாகை கட்டியவர்கள் நின்றபடியிருந்தார்கள். கணத்துக்கொரு தேங்காய் உடைபட்டு இரண்டு துண்டுகளாகப் பிளவுபட்டன. தேங்காய் உடைக்கிறதில் சூரத்தனம் மிக்கவரை கணேசு அப்போது தான் முதலில் கண்டான். அவரும் மொட்டாக்குப் போட்டிருப்பது வெறும் சால்வையிலேதான்.

ஆனால் பேச்சுக்கால் நாலாஞ் சடங்கில்தான் சூடேறியது. கலியாண வியாபாரத்தின் அரிச்சுவடி ராஜேசுக்கு

அப்போது புரிய வந்தது. பெரிய கடகத் தோடும் அடுக்குப் பெட்டிகளோடும் தனது மார்பின் வரை உயர்த்திக் குறுக்குக் கட்டிய ஒரே பச்சைநிறச் சேலையுடன் பாறி வெளி வளவில் தனித்துக் குந்தி யிருந்தான். நல்லது கெட்டது எதற்கும் அவன் தான் வருவான். அரிசியை வாங்கிச் சென் றிடுவான். எலும்பில்லா ஆட்டுக்கறி எச்சம் சொச்சம் நாலாஞ் சடங்கில் கிடைத்திடும் என்கிற ஏக்கம் தொனித் தது அவன் கண்களில். போதும் போதா தற்கு குட்டை பிடித்த நாயொன்றும் நின்றிருந்தது. உள்ளே வந்து பந்தியில் அமர்கின்ற பாக்கியம் அவளுக்கும் இல்லை. அந்தக் குட்டை நாயைப் போலவே. ஈச்சார் என்று அவர்கள் சொல்லுகிற சாய்வு நாற்காலி திண்ணை யில் எப்போதும் காட்சி கொடுக்கும். இப்போது அதுவும் கொல்லைக்குப் போய் விட்டிருந்தது. பழைய சாமான்களின் பரண் போல் மாறியிருந்தது. கலியாண வீட்டு அமார்க்களத்தில் ஈச்சார் தேடு வாரற்றிருந்தது. பல விளையாட்டுப் பொருட்களையும் றங்குப் பெட்டிக்குள் போட்டபடி வெளியே கிடந்த ஈச்சாரில் வைத்திருந்தார்கள். கணேசு எல்லா வற்றிலும் தடவி மகிழ்ந்தான். நுகர்ந்தும் பார்த்தான். துருப்பிடித்த மணமடித்தது.

வாக்குக் கண்ணும் வழக்கைத் தலையுமான சீனித்தம்பியர் குலம் கோத்திரம், உத்தியோகம், வசதிகள் பற்றி அலசி ஆராய்ந்து கொண்டிருந்தார். தாம் பாளத்தில் இட்ட பச்சைத் தோடம் பழங்களும், சீப்பு வாழைப்பழமும், நாறப் பாக்குகள் முடிச்சம் அவரோடு தெரிந்தது.

இரத்தினத்தார் அவரோடு இருந்தபடி தக்கார் தகவிலார் பேதம் பார்க்கிற கலையில் ழுத்தாசையானார். இருவரும் சப்பாணி கட்டியபடி தாம்பாளத்தையும் இடித்துக் கொண்டிருந்தனர்.

பந்தலில் அடுக்கப்பட்டு பனை யோலை ஈர்க்குக் கொண்டு பிணைக்கப் பட்ட கிடுகுகள் ஐயாத்துரை குழுவினால் கழற்றி அடுக்கப்பட்டன. வெறும் மேல். சண்டிக்கட்டுச் சாரம். பொன்னுருக்கு முருங்கை சுற்றிவர மாவிலை வைத்தே கட்டப்பட்டிருந்தது.

பெரியவர்கள் இருவரதும் பேச்சு சிறுவர்கள் இருவரையும் இழுத்துக் கொண்டது. பலத்த அதிர்ச்சித் தாக்கு தலைக் கொடுத்தது. அவர்களின் நாலாஞ் சடங்கு கலகலப்பெல்லாம் அடங்கியே போனது.

ஆயிரம் பவுண் சீதனத்தையும் சுளை சுளையாகக் கறந்தெடுக்கிற அக்கறை சீனித்தம்பியருக்கு வந்திருந்தது. வேறு ஒரு மாப்பிளை தயாரித்து இதே மாப்பிளையின் தங்கைக் குச் சோடியாக்கிட மூளையில் விதை போட்டு இரத்தினத்தாரோடு வதைபட்டுக் கொண்டிருந்தார்.

கணேசு ஒரு பவுண் காசைக்கூட கையால் தொட்டு அளைந்து பார்த்த வனல்லன். ராஜேசு பத்தாயிரம் ரூபாய் களை ஒரு சேர ஒரே நேரத்தில் கண்ட வனுமல்லன். இருவரும் கலியாண வீட்டிற்கான மூடி திறந்துவிட்ட காரைப் பார்க்கிற ஆவலில் ஒன்று சேர்ந்தவர்கள்.

பெற்றோமக்ஸ் விளக்கின் வெண்மைக் குமிழ் ஜொலிப்பை கலியாண வீட்டின் நாலாஞ் சடங்கு வரை கண்டு மகிழ்ச் சோடி சேர்ந்தவர்கள். அவர்களுக்குச் சீனித்தம்பியரின் கபடமும் சுத்துமாத்தும் கலந்த கலியாண வியாபாரத்தின் அரிச் சுவடி அதற்குப் பின்னால்தான் அனுபவித் தறியக் கூடியதானது.

தயார் நிலைச் சண்டைக்கான சேவலைச் சீனித்தம்பியர்தான் வைத் திருந்தார் என்றில்லை. பசறையில் பெரிய வர்த்தகப் புள்ளி ஒருத்தரின் ஒரேயொரு மகனை இரத்தினத்தார் போட்டிச் சேவலாக வறித்து சண்டைக்குப் புறப் பட்டார்.

கிளறிக்கல் கிளாஸ் - ரூ. அவருக் குக் கிட்ட ஒருத்தரும் நிற்கேலாது. ரயில் பேர்த வறென்ட். குவாட்டர்ஸ். லாபத் திலும் லாபம் என்று சீனித்தம்பி வாதிட்டார்.

கணேசுக்குப் புரிகிறதாயில்லை. ராஜேசு எச்சில் கொண்டு வர்ணப் படத்தின் புறப்பக்கத்தை கவிழ்த்து கொப்பியில் ஒட்டித் தேய்த்தான். தண்ணீர்ப் படங்கள் கொண்டு கொப்பியை அழகுபடுத்துவதே அவனது அப்போதைய நாட்டம். எச்சில் உரசுதலால் தண்ணீர்ப் படம் கொப்பியோடு கரைந்ததும் மேல் படிந்திருக்கிற தாளினை விரலால் உறித்தெடுப்பான். பளிச்சென்று வர்ணப் படம் கொப்பியில் துலங்கும். அண்ட சராசரங்களைக் கண்டவன் போல் துள்ளிக் குதிப்பான். ◇

மல்லிகை 42வது ஆண்டு மலரில் பரீட்சார்த்தமாக கணினி இணையம் தமிழ் சம்பந்தமாக ஒரு சிறப்புப் பகுதி செய்து முடிந்தவுடன் தோன்றிய சிந்தனை இது. இலங்கைத் தமிழ் பேசும் மக்கள் அதிலும் குறிப்பாகத் தமிழ் கலை இலக்கியவாதிகள் இடையில் கணினித்துறையில் தமிழின் பங்கு, மற்றும் இணையத்தில் தமிழ் மூலம் பரிமாறப்படும் சிந்தனைகள், அநுபவங்கள் பற்றிய ஒரு பகிர்வாக இக்களத்தை அமைப்பதே எம் நோக்கம். இன்றைய குழுவில் இணைத்தளங்கள் (Websites), வரைப்பதிவுகள் (Blogs), மடலாற்றுக் குழுக்கள் (Groups), மன்றங்கள் (Forum) போன்ற தளங்களின் வழியாக நூற்றுக்கணக்கான தமிழ் பேசும் மக்கள் வயது வித்தியாசமின்றித் தம் கருத்துக்களை, அனுபவங்களைப் பகிர்ந்து வருகிறார்கள். அந்த அநுபவங்களை, சிந்தனைகளை மல்லிகை வாசகர்களுடன் பகிர்ந்து கொள்வதற்கு முன்னதாக இந்த வலைப்பதிவு (Blog) என்றால் என்ன? என்பதை புரிய வைத்து விடுவதுதான் சரி என்று எனக்குப்படுகிறது. அவ்வாறு புரிய வைக்க எனக்கு மிகவும் உதவியாக இருந்தது இணையத்தில் இருக்கும் கலைக்களஞ்சியமான 'விக்கிபீடியா' (Wikipediya) வலைப்பதிவைப் பற்றி வழங்கி இருக்கும் அறிமுகத்தை உங்கள் பார்வைக்கு தருவது சரியாக இருக்கும்.

வலைப்பதிவு

கட்டற்ற கலைக்களஞ்சியமான விக்கிபீடியாவில் இருந்து

தாவிச் சொல்லவும், வழி செலுத்தல், தேடல்.

வலைப்பதிவு (Blog) என்பது அடிக்கடி இற்றைப்படுத்தப்படுவதற்கும், கடைசிப் பதிவு முதலில் வருமாறு ஒழுங்குபடுத்தப்படுவதற்கு மெனச் சிறப்பாக வடிவமைக்கப்பட்ட தனிப்பட்ட வலைத்தளமாகும். இற்றைப்படுத்துவதற்கும் பராமரிப்பதற்கும் வாசகர் ஊடாடுவதற்குமான வழிமுறைகள், வலைத்தளங்களைக் காட்டிலும் வலைப் பதிவுகளில் இலகுவானதாக வடிவமைக்கப்பட்டிருக்கும். சில நிறுவனங்கள் சாதாரண இணையப் பயனரும் இலகுவாகப் பயன்படுத்தும் வகையில் இற்றைப்படுத்துவதற்கு தயாரான நிலையில் வலைப்பதிவுகளை வடிவமைத்து வழங்குகின்றன. வலைப்பதிவுகளைத் தனிப்பட்ட வழங்கிகளிலோ, வலைத்தளங்களில் ஒரு பகுதியாகவோ வடிவமைத்து வைத்துக்கொள்ள முடியும்.

வலைப்பதிவுகளின் பொதுவான இயல்புகள்

* அடிக்கடி இற்றைப்படுத்தப்படல்

பெரும்பாலும் வலைப்பதிவுகள் எல்லாவற்றுக்குமான பொது இயல்பாக அவை அடிக்கடி இற்றைப்படுத்தப்படுவதைச் சொல்லலாம். புதிய பதிவுகளை, ஆக்கங்களை அடிக்கடி வலைப் பதிவாளர்கள் தம் வலைப்பதிவுகளில் வெளியிடுவர். சில வலைப்பதிவுகள் தனி

நபர்களின் சொந்த நாட்குறிப்புகளாகக் கூட உள்ளன.

* இலக்கு வாசகர்கள்

அநேகமான வலைப்பதிவுகள், வாசகர்களை இலக்காகக் கொண்டே எழுதப்படுகின்றன. ஒவ்வொரு வலைப் பதிவுகளுக்கும் சிறப்பான ஒரு வாசகர் வட்டம் இருக்கும்.

* வாசகர் ஊடாட்டம்

தொழிநுட்ப ரீதியாக வாசகர் ஊடாடுவதற்கென வலைப்பதிவுகள் சிறப்பாக வடிவமைக்கப்பட்டிருக்கும். பதிவுகளைப் படித்த வாசகர்கள் அதற்கான தமது எதிர்வினையை, கருத்துக்களைப் பின்னூட்டங்களாக உடனடியாகவே அவ் வலைப்பதிவில் பதிவு செய்து கொள்ளக் கூடிய வசதி வழங்கப்பட்டிருக்கும். பின்னூட்டங்களை அடுத்துவரும் வாசகர்கள் பார்க்கக் கூடியதாயிருக்கும். தேவையேற்படும் பட்சத்தில் பின்னூட்டங்கள் விடயத்தில் வலைப்பதிவாளர் மட்டுமே தல்களையும் மேற்கொள்ள முடியும்.

* செய்தியோடை வசதி

வலைப்பதிவுகளின் இற்றைப்படுத்தல்கள் உடனுக்குடன் செய்தியோடைகள் வழியாக அனுப்பப்படும். இவ்வசதியைப் பயன்படுத்தி வாசகர்கள் தமக்குப் பிடித்த வலைப்பதிவுகளின் செய்தியோடைகளை தமது கணினிகளில் அதற்கான மென்பொருட்களின் உதவியுடன் இணைத்துக் கொண்டு, வலைப்பதிவுகளுக்குச் செல்லாமலேயே இற்றைப்

படுத்தல்களைக் கணினியில் பெற்றுக் கொள்ளலாம். இச்செய்தியோடை வசதியே வலைப்பதிவுத் திரட்டிகளையும், வலைப்பதிவர் சமுதாயங்களையும் சாத்தியப்படுத்தியுள்ளது.

*வலைப்பதிவொன்றின் பகுதிகள்

வலைப்பதிவொன்றில் பொதுவாக இருக்கக் கூடிய பகுதிகள் அல்லது உறுப்புக்களாகப் பின்வருவனவற்றைக் குறிப்பிடலாம்.

*வலைப்பதிவுத் தலைப்பு

வலைப்பதிவுகள் தமக்கெனப் பெயர் கொண்டுள்ளன. இப்பெயர் வலைப்பதிவின் உள்ளடக்கம் பற்றிய சிறு அறிமுகத்தை வாசகர்களுக்குச் சில வேளைகளில் கொடுக்கக் கூடும். பெரும்பாலும் வித்தியாசமான, கவரத்தக்க தலைப்புக்கள் வழங்கப்படுகின்றன.

*விபரிப்பு / சுலோகம்

வலைப்பதிவர், தனது வலைப்பதிவு பற்றியோ அதன் நோக்கங்கள் பற்றியோ விபரிக்கும் ஒரிரு சொற்களை அல்லது வரிகளை இது கொண்டிருக்கும். சில வேளை விளையாட்டாக, நகைச்சுவைக் காகக் கூட இது எழுதப்பட்டிருக்கும். வலைப்பதிவர் விரும்பும் வாசகமொன்றாகக் கூட இது அமையலாம்.

*பதிவின் தலைப்பு

ஒவ்வொரு பதிவும் (அல்லது பிரசுரிக் கப்படும் ஆக்கங்களும்) தலைப்பொன்றினைக் கொண்டிருக்கும். வலைப்பதிவுத்

திரட்டிகளில் உறுப்பினராக உள்ள வலைப்பதிவர்கள், இத்தலைப்புக்களை மிகக் கவர்ச்சிகரமாகவும், பதிவின் உள்ளடக்கத்தை ஓரளவுக்கேனும் தெரியப் படுத்தும் விதமாகவும் அமைப்பர்.

*பதிவு / உள்ளடக்கம்

இதுவே வலைப்பதிவில் அடிக்கடி இற்றைப்படுத்தப்படும் பகுதியாக இருக்கும். இவ்வுள்ளடக்கம் எழுத்தாக்கமாகவோ, ஒலி வடிவமாகவோ, சலனப்படக் காட்சியாகவோ, படமாகவோ அமையலாம். இவ்வுள்ளடக்கம் இணையத்தின் பொதுவான உள்ளடக்கங்களைப் போன்று மீளரை வடிவங்களுக்கே உரித்தான பல்வேறு சிறப்பம்சங்களைக் கொண்டிருக்கலாம்.

*பின்னூட்டங்கள்

பதிவின் உள்ளடக்கத்தைப் படிக்கும் வாசகர்கள் வலைப்பதிவொன்றில் பதிவு செய்த பின்னூட்டங்கள் இங்கே காட்சிப்படுத்தப்படும். ஏற்கனவே உள்ள பின்னூட்டங்களோடு, புதிதாக பின்னூட்டம் இடுவதற்கான தொடுப்பும் அங்கே இருக்கும்.

*பதிவுகளுக்கான தனிப் பக்கங்கள்

வலைப்பதிவின் முகப்புப் பக்கத்தில் காண்பிக்கப்படும் பதிவு / பதிவுகளை விட, ஒவ்வொரு பதிவுக்கென்றும் தனித்தனிப் பக்கங்கள் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கும். அப்பதிவுகளுக்கான பின்னூட்டங்களும் அப்பக்கங்களில் காண்பிக்கப்பட்டிருக்கும். அனைத்துப் பக்கங்களும் தமக்கெனத்

தனியான முகவரிகளைக் கொண்டிருக்கும். இப்பக்கங்கள் வலைப்பதிவொன்றின் முகப்பில் தொடுப்பாகச் சேர்க்கப்பட்டிருக்கும். பொதுவாக அண்மையில் எழுதப்பட்ட பத்து அல்லது இருபது பதிவுகளின் தொடுப்புக்கள் தலைப்புக்களோடு முகப்பில் பட்டியலிடப்பட்டிருப்பதை வலைப்பதிவுகளில் காணலாம்.

*சேமிப்பகம்

வலைப்பதிவு தொடர்ச்சியாக இற்றைப்படுத்தப்பட்டு வருவதால், முன்னர் எழுதிய பதிவுகள் முகப்புப் பக்கத்தில் இடம் பெறாமலோ, பட்டியலிடப்படும் தனிப் பக்கங்களில் கூட இடம்பிடிக்காமலோ போகலாம். அவற்றை வாசகர்கள் பார்ப்பதற்கும், வலைப்பதிவொன்றின் அத்தனை ஆக்கங்களும் பட்டியலிடப்படுவதற்கும் இத்தகைய சேமிப்பகங்கள் உதவுகின்றன. சேமிப்பகம் ஓர் அவிழ் பட்டியலாகவோ, தனிப்பக்கமாகவோ, சாதாரண பட்டியலாகவோ இருக்கலாம். சேமிப்பகத்தில் பதிவுகள் மாத வாரியாகவோ, வார வாரியாகவோ பட்டியற்படுத்தப்பட்டிருக்கலாம்.

*தொடுப்புக்கள்

வலைப்பதிவாளரது விருப்பங்களுக்கேற்ப, வெளி இணையத்தளங்களுக்கான தொடுப்புகள் வலைப்பதிவொன்றில் கொடுக்கப்பட்டிருக்கும்.

*மேலதிக நிரல் துண்டுகள்

வலைப்பதிவாளரது நிரலாக்க அறிவு, தேவை என்பவற்றைப் பொறுத்துப் பல சிறப்பான பணிகளை ஆற்றக் கூடிய நிரல் துண்டுகள் வலைப்பதிவொன்றில் சேர்க்கப்படடி

ருக்கலாம். வருனர்களின் எண்ணிக்கையை அறியவோ, அல்லது எழிலூட்டுவதற்காகவோ இவை பொருத்தப்பட்டிருக்கலாம். சிறந்த எடுத்துக் காட்டாக, தமிழ்மணம் திரட்டியில் இணைந்திருக்கும் தமிழ் வலைப்பதிவர்கள், தமது வலைப்பதிவிலே அத்திரட்டியினால் வழங்கப்படும் சிறப்புப் பட்டை ஒன்றினைப் பொருத்தியிருப்பர்.

சிந்தா நதி எனும் வலைப்பதிவு

இவ்வாறு உருவாக்கப்படும் வலைப்பதிவுகளில் நான் ஏலவே குறிப்பிட்டது போல் பலவிதமான பிரச்சினைகள் அலசப்படுகின்றன. அந்த வகையில் 'சிந்தா நதி' எனும் தலைப்பிலான வலைப்பதிவில் வந்த விடயம் இது. இவ்வலைப்பதிவாளர் தமிழகத்தைச் சார்ந்தவராகத் தான் இருக்க வேண்டும் என அவரது படைப்புகளைப் படிக்கும் போது ஊக்க முடிகிறது. நல்ல பல விடயங்கள் அவரது வலைப்பதிவில் படிக்க முடிகிறது. குறிப்பாக, வலைப்பதிவுகள் அமைப்பதற்கான தொழில்நுட்ப குறிப்புகளைச் சிறப்பாக வழங்குகிறார். இனி அவரது வலைப்பதிவில் வந்த படைப்பு ஒன்றைப் பார்ப்போம்.

ஜெயகாந்தனும் கலைஞர்

விருதும்.

சமீபத்தில் ஜெயகாந்தனுக்கு முரசொலி அறக்கட்டளையின் கலைஞர் விருதைக் கருணாநிதி வழங்கினார். ஜெயகாந்தனைப் போன்ற சிறந்த எழுத்தாளர் ஒருவர் அந்த விருதைப் பெற்றதில் எந்த ஆச்சரியமும் இல்லை தான். ஆச்சரியங்கள் ஜெயகாந்தனிடம்தான் இருக்கிறது.

சாகித்ய அகாடமி விருது அவருக்குக் கிடைத்தபோது அவர் சொன்னது, "எனக்கு விருது கொடுத்ததன் மூலம் சாகித்ய அகாடமி தன்னைப் பெருமைப்படுத்திக் கொண்டது."

ஞானபீடம் வழங்கப்பட்டபோது "ஞான பீடத்திற்கே ஞானபீடமா?" என்று கேட்டவர் அவர்.

மேடை தோறும் தி.மு.க.வை எதிர்த்து முழங்கியவர் ஜெயகாந்தன். அவர் சார்ந்திருந்த கம்யூனிஸ்ட் கட்சி தி.மு.க.வுடன் கூட்டணி கண்டபோது அப்போது எதிர் அணியில் இருந்த காங்கிரஸ் மேடையில் ஏறி தி.மு.க.வை கிழித்தார்.

"பதவி, பட்டம், வெகுமதி, செல்வம் இவை தேடாமலும் வரும். வருவதையெல்லாம் நான் அங்கீகரிக்க மாட்டேன். எனது எல்லைகளைக் கறாராகத் தீர்மானித்தே

ஏற்பேன்" என்று ஒருமுறை எழுதியிருக்கிறார்.

கருணாநிதியிடம் கலைஞர் விருது பெற்ற போது ஜெயகாந்தன் கூறினார்,

"நிறைய விருதுகளை நான் பெற்றிருக்கிறேன். நான் அறிந்தவரை இதுதான் மிகவும் சிறப்பான விருது என்று நான் கருதுகிறேன்."

கம்பீரமாக உலா வந்த எழுத்துலகச் சிங்கம் தன் எழுத்தை சிலகாலம் நிறுத்தி வைத்திருந்தது. அது மீண்டும் எழுதத் தொடங்கிய போது அது கிழ்ச்சிங்கம் என்பதை உலகுக்கு உணர்த்தியது.

இப்போது மீண்டும் தன் சொல்லாலும் செயலாலும் சிங்கம் சிறிது சிறிதாக உருமாறி சிறுநறியாகி வருவதை உணர்த்தி விட்டார்.

மல்லிகை ஆண்டுச் சந்தா

சுலைஞர்களுக்கு ஒரு வேண்டுகோள்.
மல்லிகையுடன் தொடர்பு கொள்ளுங்கள்.

42வது ஆண்டு மலர் தேவையானோர் தொடர்பு கொள்க.

ஆண்டுச் சந்தா 300/-

தனிப்பிரதி 25/-

ஆண்டு மலர் 150/-

தொடர்பு கொள்ள வேண்டிய முகவரி :
201/4, ஸ்ரீ கதிரேசன் வீதி, கொழும்பு 13.

தொலைபேசி : 2320721

✉ கலைஞர் கருணாநிதியை வீடு தேடிச் சென்று சாயிபாபா சந்தித்து உரையாடியதைப் பற்றி என்ன கருதுகிறீர்கள்? நேரடியாகக் கருத்தைக் கூறுங்கள்! பதுளை. ஆர்.முருந்தன்

✍ அரசியலும் - ஆன்மீகமும் தங்களுக்கிடையே கிளித்தட்டு விளையாடி, பாமர மக்களைக் குழப்புகின்றன என நான் நினைக்கிறேன். பாபாவின் கருத்துப்படி தான் விஜயம் செய்யும் பிரதேசத்தின் ஆட்சித் தலைவர்களைச் சந்திப்பது சம்பிரதாயம் எனக் கூறுப்பட்டது. அப்படியானால் கோட்டையில் முதல் அமைச்சரைச் சந்தித்திருக்கலாம். ஆனால், வீடு தேடிச் சென்று கருணாநிதியைத்தான் பாபா சந்தித்துள்ளார். இந்தச் சந்திப்பு மிக நுட்பமாக அரசியல் நுணுக்கத்துடன் வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளதாக என் மனதில் ஒரு சந்தேகம். ஆரம்பத்தில் கறுப்புத் துண்டு. பின்னர் மஞ்சள் சால்வை. இறுதியாகக் காவியப் போர்வையை அணிந்தாலும் ஆச்சரியப்படுவதற்கு ஒன்றுமில்லை!

✉ உங்களது மாஸ்கோ பிரயாணக் கட்டுரையில் அங்கு உங்களுக்கு மொழி பெயர்ப்புக்கு உறுதுணையாக விளங்கியவர் பேராசிரியர் அலெக்ஸாண்டர் துபினான்ஸ்கி என முன்னரே படித்த ஞாபகம். அதே பெயருள்ள ஒருவர் சமீபத்தில் சென்னை வந்து, தமிழறிஞர்களைச் சந்தித்துக் கலந்துரையாடியதாகப் பத்திரிகைகளில் படித்தேன். நீங்கள் குறிப்பிட்டவரும், இப்போது சென்னை வந்திருக்கும் தமிழ் அறிஞரும் ஒருவரா என்பதே எனது கேள்வி?

கொழும்பு 04. ஆர்.ராஜேஸ்வரன்

✍ ஆம். இப்பொழுது சென்னை வந்திருப்பவர் அதே பேராசிரியர் அலெக்ஸாண்டர் துபினான்ஸ்கிதான். அவர் இலங்கைக்கும் வந்து போவாரா எனச் சென்னைமீதுள்ள சில தோழர்களுடன் தொலைபேசி மூலம் விசாரித்துப் பார்த்தேன். அவர் கொழும்பு வரும்

நோக்கம் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. ரஷ்ய நாட்டுத் தமிழ்ப் பேராசிரியர் அவர். தமிழின் மீது தனி அபிமானமும் அக்கறையும் கொண்டு உழைத்து வரும் சிறந்த சிந்தனையாளர்களில் அவரும் ஒருவர்.

✉ 42வது ஆண்டு மலர் வெளியீட்டு விழா ரொம்பப் பிரமாதமாக அமைந்ததாகப் பத்திரிகைகள் எல்லாம் பாராட்டுத் தெரிவித்தன. விரிவாகவே செய்திகளை வெளியிட்டுள்ளன. அதன் தகவல்களை எமக்குச் சொல்ல முடியுமா?

ஜாஸ. எம்.ஆர்.நவீதன்

✉ வழக்கம் போலவே மலரை வெளியிட்டு வைத்தோம். விழாமண்டபத்திலேயே 170 மலர்களைச் சுடச்சுட மல்கிகையின் ஆர்வலர்கள் பெற்றுக்கொண்டு போனார்கள். பத்திரிகைச் செய்திகளைக் கண்ணுற்ற பலர் தபால் மூலம் தொடர்பு கொண்டார்கள்.

நாம் மல்கிகையின் 50வது ஆண்டு மலரை நோக்கியல்வா பிரயாணப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறோம்.

✉ இந்த 80 வயதில் இத்தகைய துடிப்புடன் உற்சாகமாக உழைத்து வருவதன் அடிப்படைப் பலம்தான் என்ன? கொஞ்சம் சொல்லுங்களேன்?

உரும்பிராய். ம.தவமோகன்

✉ மக்களை நேசிப்பவன், நான். மல்கிகையை வெளியிட்டு வருகின்றேன். எனது இனமக்கும் உற்சாகத்திற்கும் இவையே ஊற்றுக் கண்கள்.

✉ 'மல்கிகைப் பந்தல்' வெளியீடுகள் சமீபத்தில் வெளிவந்ததாகத் தெரியவில்லை. புது நூல்களை வெளியிட உத்தேசம் உண்டா?

நெல்லியடி. எம்.ஆர்.சடகோபன்

✉ மல்கிகையின் அட்டையை அவ் கரித்த 50 அட்டைப் படக் கட்டுரைகளையும் ஒருங்கு சேர்த்து 'மூன் முகங்கள்' என்ற பெயரில் புதிய புத்தகத்தைத் தயாரித்துக் கொண்டு வருகின்றேன். முதலில் 'அட்டைப் பட ஓவியங்கள்', அடுத்து 'மல்கிகை முகங்கள்', பின்னர் 'அட்டைப் படங்கள்'. இப்பொழுது தயாரிப்பில் இருப்பது 'மூன் முகங்கள்'. இதுவரையும் 200ஆறாம் மேற்பட்டவர்களின் உருவங்களை மல்கிகை அட்டைப்படமாக வெளியிட்டுள்ளது. அட்டைப் படத்தில் இடம் பெற்றவர்களில் பலருக்கு அதன் தாக்கமான பெறுமதி விளங்குவதாகத் தெரியவில்லை. இன்னும் பத்தாண்டுகள் கழியடும். அப்பொழுது பல்கலைக்கழக ஆய்வு மாணவர்களும், அட்டைப்படத்தில் வெளிவந்த உருவத்தினரின் இன சனங்களும் இந்த ஆவணப் பதிவுத் தகவல்களைத் தேடித் தேடி அலைவார்கள். அப்பொழுதுதான் இந்தப் பதிவின் வரலாற்றுப் பெறுமதி அவர்களுக்கு விளங்கும்.

✉ உங்களுடைய நண்பர் ஏ.ஜே. கனகரட்னாவின் மறைவு உங்களை எந்த வகையில் பாதித்துள்ளது?

நெல்லியடி. எம்.ஆர்.சடகோபன்

✉ நானும் ஏஜேயும் நாற்பத்தைந்து ஆண்டுகளுக்கு மேலாக நண்பர்களாகப் பழகி வந்துள்ளோம். ஒரு காலகட்டத்தில் திசை ரிதான விதியிலுள்ள 'ரிசியர் கபே'யில் நாயிருவரும் சந்திப்பது வழக்கம். அந்தக் காலகட்டத்தில் ஸ்டீடனில் இருந்து ரிபல ஆங்கில எழுத்தாளர் அழகு சுப்பிரமணியம் நிரந்தரமாகவே யாழ்ப்பாணம் வந்துவிட்டார். நாங்கள் மூவரும் சந்தித்து உரையாடி மகிழ்வது வழக்கம். அழகுவின ஆங்கிலப் புவையும், ஏஜேயின் ஆங்கில அறிவும் என் இலக்கிய வளர்ச்சிக்குக் கிடைத்த வரப்பிரசாதங்கள். அந்தக் காலகட்டத்திலேதான் எனது சிறுகதைத் தொகுதிக்கு முதன் முதலில் சாஷித்திய மண்டலப் பரிசு கிடைத்தது. அதைக் கொண்டு டாக்டர் முகமாக அழகு சுப்பிரமணியம் எனக்கு ஒரு தேரீர் விருந்து தந்து கௌரவித்தார். அந்த 60-70 காலகட்டத்திலேதான் எனது சிறுகதைகள் உட்பட 20 தமிழ் சிறுகதைகளை ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்த்து இந்திய, இலங்கைப் பத்திரிகைகளில் வெளியிட்டார், ஏஜே. அதில் ஒன்று ஜெயகாந்தனின் 'போர்க்கை' என்ற 'சுரஸ்வதி'யில் வெளிவந்த சிறுகதை.

எனக்கு ஒரு கவலை உண்டு. அன்று ஏஜே ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்த்த

கதைகளை நூலுருவில் வெளியிட்டு வைக்கவில்லையே என்ற ஆழ்ந்த கவலை தான், அது.

✉ நான் உங்களைப்போன்று கேட்கின்றேன். வடபகுதித் தமிழ் மக்கள் வாய்க்கும் வயிற்றுக்கில்லாமல் அல்லாடிக் கொண்டிருக்கும் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் நீங்கள் இசை விழா நடத்துவதும், ஆண்டு மலர் வெளியீடுகளைக் கோலாகலமாக நடத்தி முடிப்பதும் சரிதானா? என்பது எனக்குத் துப்புரவாக விளங்க வேயில்லை. இதற்கு உங்களுடைய நேரடியான பதில் என்ன?

கொக்குவில். எஸ்.எம்.கிரிதரன்

✉ நீங்கள் ஒரு கோணத்தில் பார்க்கிறீர்கள். நான் வேறொரு கோணத்தில் அணுகுகின்றேன். எதிரியின் நோக்கமே நம்மைச் சீரழிப்பதுதான். நமது ஆத்மாவைக் கொச்சைப்படுத்திச் சீர்தகையவை வைப்பதுதான். அதற்கு எம்மைப் போன்றவர்கள் தலைவணிய மாட்டார்கள்.

உங்களுக்குத் தெரியுமா? யாழ்ப்பாணத்தில் பேப்பரே கிடைக்காத காலகட்டத்தில் மாணவர்களின் கொப்பிப் பேப்பரில் மல்கிகையை அச்சிட்டு வெளியிட்டவன் நான். தமிழ் இனம் ஒரு பக்கத்தில் அழிக்கப் பட்டால் வேறொரு பக்கத்தில் அதன் ஆக்க வெளிப்பாடுகள் வெளிப்படே ஆக வேண்டும். இல்லாது போனால் இன ஆளுமை சோர்வுதட்டி, அதன் சகல மேன்மைகளும் பூண்டற்றுப் போய்விடும். நமது உயக்க

வெளிப்பாடுகள் எம்மா தமாஷைக் கள் அலை. தமிழ் மண்ணின் வீரிய நிலைப்பாட்டின் மற்றொரு வெளிப்பாடுகள்தான் இவை.

✉ எழுத்தாளர்களுக்குள் நீங்கள் சிறந்த மேடைப் பேச்சாளராமே, இந்த வல்லமையையும், நாவன்மையையும் எங்கிருந்து பெற்றுக் கொண்டீர்கள்?

கண்டி. க.சொக்கநாதன்

✍ இதில் ஒன்றும் புதுமையில்கலை. ஆரம்ப காலகட்ட ஆண்குகளில் எங்கள் கருத்துக் களை எழுத்தில் வடிப்பதைவிட, மேடைகளில் பேசிப் பேசிப் பேச்சில் பதிய வைத்து வந்தோம். அன்று, முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கம் வட பிரதேசத்தில் வலிமையுடன் உயங்கி வந்த காலகட்டம். அந்த அணியைச் சார்ந்த பலரும் சிறந்த மேடைப் பேச்சாளர்களாகத் திகழ்ந்தனர். ஒரு நடவை உருவ பிராயில் இலக்கியக் கூட்டமொன்றில் கலந்து கொண்டோம். சாதீத் தடிப்புக் கொண்ட வெறியர் கூட்டம் கல்வெறிந்து அக் கூட்டத்தைக் குழப்பியடித்தது. வீடு கட்டு வதற்குக் குவித்திருந்த கற் கும்பியின் மீது நின்றிருக்காண்கு நான் இலக்கியப் பிரசங்கம் செய்து முடித்தேன். நம்மை உருவிராய்ச் சந்தியில் வழி மறித்து, நாம் வந்த வாகனத் துடன் எம்மையும் தாக்க ஒரு கூட்டம் முயல்வதாகச் செய்தி நமது காதுக்கு எட்டியது. சமீபகால எழுத்தாளர் கணினிவில்களும் அவற்று இணைந்தவர் பேக்கரி நடுசனில்களும்

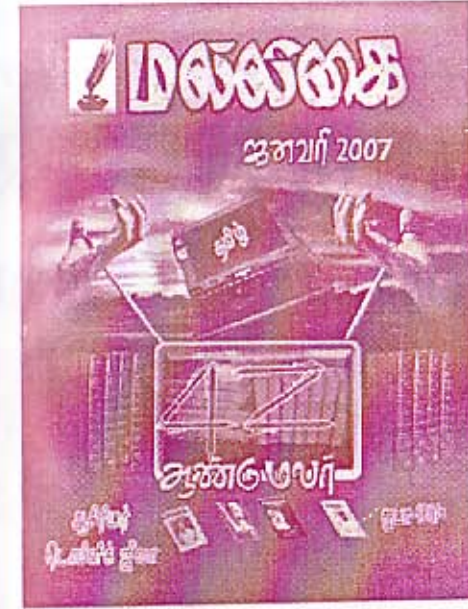
சந்தி வரை பாதுகாப்பாக வந்திருந்து. நம்மை உள் போக வழிசமைத்தனர். இந்த அருவவங்களை எம்மைத் தலை சிறந்த மேடைப் பேச்சாளர்களாக உருவாக்கியது.

✉ இத்தனை ஆர்வத்துடனும், அக் கறையுடனும், பொறுப்புணர்ச்சியுடனும் 42 ஆண்டுகளாகச் சிறந்தொன்றைத் தொடர்ந்து நடத்தி வருகின்றீர்களே, உண்மையைச் சொல்லுங்கள். இதற்கான பொருளாதாரப் பின்புலம் என்ன?

வத்தளை. க.திரவியநாதன்

✍ ஆரம்ப காலத்திலிருந்தே மல்கிகையின் வரவு மீது பல வதந்திகள், பொய்க் குற்றச்சாட்டுகள், அவதூறுகள் தொடர்ந்து பரப்பப்பட்ட வந்துகொண்டிருந்தன. நான் அதற்குப் பதில் சொல்லவேயில்கலை. மல்கிகை தொடர்ந்து வெளிவர, வெளிவர அந்தக் குற்றச்சாட்டுகள் அடித்தனம் தகர்ந்து, காணாமலே போய்விட்டன. இன்றோ புதுக் குற்றச்சாட்டுகள் என்மீது வீசப்படுகின்றன. பிரபல பணக்காரர்களிடம் பணம் பெற்றுக்கொண்டு, அட்டைப்படத்தில் அன்றாறு உருவங்களைப் பதிப்பித்துப் பிரபலப்படுத்துவதாக ஒரு குற்றச்சாட்டு இடையில் முளைத்தது. நான் காமராஜர் போன்றவன், தேடிவரும் இலக்கிய நண்பர்களுக்கே தேவர் வாங்கிக் கொடுத்தறியாதவன். ஏனெனில் பொதுப் பணத்தில் நான் நடபுக் கொண்ட டாடத் தயாராயில்கலை. அந்தனை இறுக்கம்.

201/4, ஸ்ரீ கதிதேசன் வீதி, கொழும்பு 13 முகவரியில் வசிப்பவரும், மல்லிகை ஆசிரியரும், வெளியிட்டாளருமான டொமினிக் ஜீவா அவர்களுக்காக, கொழும்பு விவேகானந்த மேடு, 103 இலக்கத்திலுள்ள U.K. அச்சகத்தில் அச்சிட்டு வெளியிடப் பெற்றது.

மல்லிகையின் 42வது ஆண்டு மலர்
விநியோகப்பாசிக் கொண்டிருக்கிறது.

பரபரப்பாக வெற்பனையாசிக் கொண்டிருக்கிறது.

உயர் கல்வி மாணவர்களுக்கும், அடுத்த தலைமுறையினருக்கும், நாடு பூராவும் பரந்துள்ள கல்லூரி, மற்றும் நூலகங்களுக்கும் தேவைப்படும் இலக்கிய மலர்த் திரட்டு.

விலை : 150/-

தேவையானோர் தொடர்பு கொள்ளவும்.

Dominic Jeeva
'Mallikai'
201/4, Sri Kathiresan St,
Colombo - 13.
Tel : 2320721

Mallikai

March 2007

Quick Services on **DIGITAL OFFSET PRESS**

By
hp indigo and KONICA MINOLTA
Digital Machine

We have introduced
Plastic Cards & Scratch Cards

**No Positive,
No Plates,
No Colour Separation**

OUR PRODUCT

DATABASE PRINTING
BROCHURES, CATALOGUES, SOUVENIRS, BOOK MARKS, GREETING CARDS,
NAME TAGS, CD/DVD COVERS, COLOUR BIO DATA, STICKERS
INVITATION CARDS, PROJECT REPORTS, BOOK COVERS, MENU CARDS,
GARMENT TAGS, THANKING CARDS, CERTIFICATES, BOOKS
POSTERS, CD STOMMER, TRANSPARENCY SHEET, PLASTIC CARDS,
SCRATCH CARDS, VISITING CARDS,

HAPPY DIGITAL CENTRE (Pvt) Ltd

Head Office

No: 75/1/1, Sri Sumanatissa Mawatta,
Colombo-12, Sri Lanka.

Tel: +94 11 4937336

web : www.happydigitalcentre.com e mail : info@happydigitalcentre.com

Branch

No. 107 B, 1/1, Calle Road,
Colombo- 06.

Tel: 011-2553520